

Mobile journalism in Finnish TV-news broadcasting

The impact on news storytelling

Pirkka Maksimainen

Master's Thesis
Master of Culture and Arts: Media Management
2020

MASTER'S THESIS	
Arcada	
Degree Programme:	Master of Culture and Arts: Media Management
Identification number:	
Author:	Pirkka Maksimainen
Title:	Mobile journalism in Finnish TV-news broadcasting – The impact on news storytelling
Supervisor (Arcada):	Matteo Stocchetti
Commissioned by:	
<p>Abstract:</p> <p>Mobile journalism is a form of video journalism that relies on handheld devices to create news stories. Typically, these stories are completely shot, edited, and distributed by using only a mobile phone and its accessories. The aim of this study is to examine the differences between mobile journalism and traditional TV broadcast journalism. The methods used for the study are a literature review and interviews.</p> <p>The findings of this study conclude that while mobile journalism can improve reactivity and emotionality in news stories, it requires multi-skilling and -tasking from a journalist. The concept can bring more undercover stories into daylight but may also lead to the creation of unnecessary videos and infotainment. Practicing mobile journalism can reduce costs but also overall quality. It is also worth noting, that using citizen-provided material in news broadcasts requires extra careful fact-checking.</p>	
Keywords:	journalism, mobile journalism, mojo, video journalism, citizen journalism, UGC, newsroom, broadcasting, mobile applications, video, streaming
Number of pages:	65
Language:	English
Date of acceptance:	

CONTENTS

1 INTRODUCTION	8
1.1 CONCEPT DEFINITIONS.....	8
1.2 THE DEFINITION OF MOBILE JOURNALISM	10
1.3 THE RESEARCH PROBLEM AND HYPOTHESES	12
1.4 AIM AND RATIONALE.....	13
1.5 THEORETICAL FRAMEWORK.....	14
1.6 LIMITATIONS	18
2 METHOD AND SAMPLING	19
2.1 METHODOLOGY	19
2.2 SAMPLING	20
3 LITERATURE REVIEW	22
3.1 THE BIRTH OF MOBILE JOURNALISM.....	22
3.2 MOBILE PHONE AS A BROADCASTING TOOL.....	24
3.3 DIFFERENT SKILLS AND WORKFLOWS	26
3.4 EXISTING STUDIES	28
3.5 CURRENT TRENDS	31
3.6 ETHICAL DIMENSIONS.....	33
3.7 CRITIQUE	36
4 INTERVIEWS	38
4.1 INTRODUCTION	38
4.2 REACTIVITY	39
4.3 STORYTELLING.....	40
4.4 QUALITY.....	42
4.5 DIFFICULTIES	45
4.6 MOJO'S IMPACT ON JOURNALISM	47
5 DISCUSSION AND CONCLUSIONS	50
5.1 DISCUSSION.....	50
5.2 CONCLUSIONS.....	52
5.3 EVALUATION.....	57
REFERENCES	59
LITERATURE.....	59
ARTICLES.....	60
INTERNET.....	62

APPENDICES	66
APPENDIX A - INTERVIEW QUESTIONS	66
APPENDIX B - EERO ARKKO, MTV, 11.12.2019.....	67
<i>B.1 Translated interview</i>	67
<i>B.2 Original interview</i>	72
APPENDIX C - SAARA RANTANEN, MTV, 20.12.2019	78
<i>C.1 Translated interview</i>	78
<i>C.2 Original interview</i>	83
APPENDIX D - SANTTU SUVITAIVAL, MTV, 14.1.2020	90
<i>D.1 Translated interview</i>	90
<i>D.2 Original interview</i>	96
APPENDIX E - JUKKA VIRENIUS, YLE, 11.2.2020	105
<i>E.1 Translated interview</i>	105
<i>E.2 Original interview</i>	108
APPENDIX F - TURO USKALI, SKYPE, 5.3.2020	113
<i>F.1 Translated interview</i>	113
<i>F.2 Original interview</i>	118
APPENDIX G - KARRI LEHTIÖ, HANGOUTS, 7.4.2020	126
<i>G.1 Translated interview</i>	126
<i>G.2 Original interview</i>	133

Figures

Figure 1. Mobile journalism is a subdivision of video journalism.....	11
Figure 2. Different shooting equipment.	14
Figure 3. Media influences reality by reporting on it.	16
Figure 4. Number of Mojo-studies has risen annually.	28
Figure 5. Mojo forms a common digital language between different operatives.....	29
Figure 6. MTV's Mojo set.....	43
Figure 7. Basic incentives within the mediasphere.	51
Figure 8. Value creation diagram of mojo.....	53

Tables

Table 1. List of interviewees.	21
Table 2. Comparison of a BC-kit, a VJ-kit, and a mojo-kit.	25
Table 3. Possible problems of mojo.	37

FOREWORD

I started working at MTV as a development manager in the beginning of August 2018. One of my main tasks was to set up a technical platform for the new MTV News Live channel. This included getting familiar with the editorial processes of a newsroom environment, understanding rapid workflows, and mapping technical requirements for the system. During the launch of the new channel, I was acquainted with the concept of mobile journalism, which allows a news channel to react and operate swiftly during a breaking news event. However, it soon turned out that since the whole method was quite new, quite a few ground rules and basic guidelines still needed further developing.

When the brand-new news channel was eventually launched and on-air, - in mid-February 2019, it was a good time to start refining the concept and praxis. At first, I realized that there were no real mobile journalism sets around. People were picking up whatever gear they felt like at the time of the news event. There were different kinds of lighting, several types of audio accessories, and no-one seemed to know the exact content of the newsroom's stock, since the equipment had been bought on multiple occasions and by multiple people. I started gathering information about the relevant equipment and creating a list of the required tools for practicing mobile journalism efficiently. Fortunately, there was a lot of available data about how newsrooms in other countries had implemented their mojo concept. In addition, the reporters, managers, and technical producers understood the value of my plans and helped me a lot by providing suggestions and feedback at every phase of my study.

The current state of MTV's renewed mojo concept is that we have introduced four brand new mobile journalism kits. I have created guidelines for their use policy in cooperation with the newsroom personnel. The new mojo-kits were put into practice during spring 2020. After that, the daily praxis has demonstrated that rehearsing to assemble shooting equipment, arranging workshops, and creating tutorial videos would have streamlined the implementation process. Journalists have had to gain technical skills on top of their core profession, and hence hands-on practicing should not be neglected.

Since I have a background in AV-equipment resales, I was somehow familiar with most of the used accessories beforehand. Naturally, seeing them in daily use has been an inspirational element for me. The desire to constantly develop workflows and technical capabilities was the main spark

of picking this as the subject of my thesis. From my professional experience, I have realized how important a factor like mojo can be for storytelling and providing news and current affairs.

1 INTRODUCTION

The introduction starts by explaining the concept definitions. These terms are relevant for a reader to fully understand the nuances of the study. The definitions are followed by clarifying the meaning of mobile journalism, which is a developed form of solo video journalism. Subsequently the research question, the hypotheses to be tested, and the aim of my study are presented. The theoretical framework of the study is the political economy of the media, of which deeper meaning is unwrapped as well. The chapter ends by reviewing the limitations of my study.

1.1 Concept definitions

Journalism

Journalism is the activity of gathering, assessing, creating, and presenting news and information. It is also the product of these activities (American Press Institute 2019).

Quality journalism

Good journalism is committed to objective and truthful communication and information. It places the news story in its context and maintains independent and free of external influence (Vehkoo 2011), (STT 2020).

Slow journalism

The concept of reporting news with close attention and more depth as sort of a counterforce to oversimplified acceleration in modern media (Norman 2017).

Reactivity

Nowadays every news story is a competition between different media organizations. This is particularly true during breaking news events. To win these contests, each newsroom tries to react as quickly as possible to act as a public guide for citizens. This has become especially important, since a lot of unconfirmed information emerges on social media. The demand for reactivity has elevated an incentive for newsrooms to be well-drilled and ready to act (First Draft News 2016).

Crowdsourcing

The activity of giving tasks to a large group of people or to the public, for example, by asking for help on the Internet (Cambridge Dictionary 2019).

User generated content (UGC)

User-generated content, or UGC, refers to any content voluntarily created and shared by individuals, fans or consumers of a brand who are not associated with that brand. This could be anything from social media posts to a review on a third-party website (CrowdRiff 2019).

Citizen journalism

Amateur photographs, video footage, eyewitness stories, and commentary. The term gained publicity after the South Asian tsunami of December 26th, 2004 (Zeng 2019). Citizen journalism usually takes place before professional journalists arrive.

Video journalism / Solo video journalism

Techniques and methods of preparing and broadcasting informational, social, political, and other nonfiction subjects via news and documentary programs (Collins dictionary 2019).

Infotainment

Broadcast material that is aimed to inform and entertain. Typical topics are celebrities, sports, and entertainment. Infotainment is popular in 24/7 news broadcasting but has also blurred the line between documentaries and entertainment (Thussu 2015). It could arguably be said that click baiting with a news headline is a form of infotainment.

ENG camera / Broadcast camera / BC-camera / Traditional TV camera

ENG (Electronic News Gathering) video cameras were originally designed for the use of news camera operators. Typically, large, and heavy-weighted, use 3 CCDs and have interchangeable lenses. All main settings can be adjusted manually (Lenses and Lights 2009).

Monopod / Tripod

A monopod is a single-legged device for camera stabilization, while a tripod has three legs. These are the most typical camera stands (SLR Lounge 2019).

Gimbal

A gimbal is a tool that uses motors and intelligent sensors to support and stabilize a camera, allowing the operator to film smooth video footage while on the move (Hayman, 2019).

Drone

A drone is a wirelessly controlled, remotely piloted aircraft. Professional models can send and capture real-time video feed. The remote control operates using a radio transmitter and may have a video display on it (Traficom 2020).

High quality video footage

Mobile journalism aims to meet the ‘broadcast quality’ in video footage. In technical terms, this typically means 1920x1080 Full-HD-resolution with 50i or 60i frames per second and 48kHz, 16- or 24bit stereo audio. Aesthetically the footage should follow basic guidelines of framing (Burum and Quinn 2016), rule of thirds and usage of foreground and background. All essential elements of video should be visible and audible. High quality video gains its smooth look by careful operating of the camera.

1.2 The definition of mobile journalism

Mobile journalism is a form of digital storytelling where the primary device used for creating and editing images, audio, and video, is a smartphone (Mojo Manual 2019). Some consider the concept as the latest trend of broadcast journalism (Seamedu 2019).

According to David Cameron, “journalism is differentiated by the technological means by which it is produced, such as with the solo videojournalist (‘VJ’) equipped with a compact video camera” (2008, p1). As seen in figure 1, the foundation of mobile journalism has been cast upon solo video journalism, a widely used concept for investigative journalists and foreign correspondents. Traditionally, video journalists have been sole operators that use a video camera and its accessories to capture reportage footage and a laptop computer to edit it into the final story.

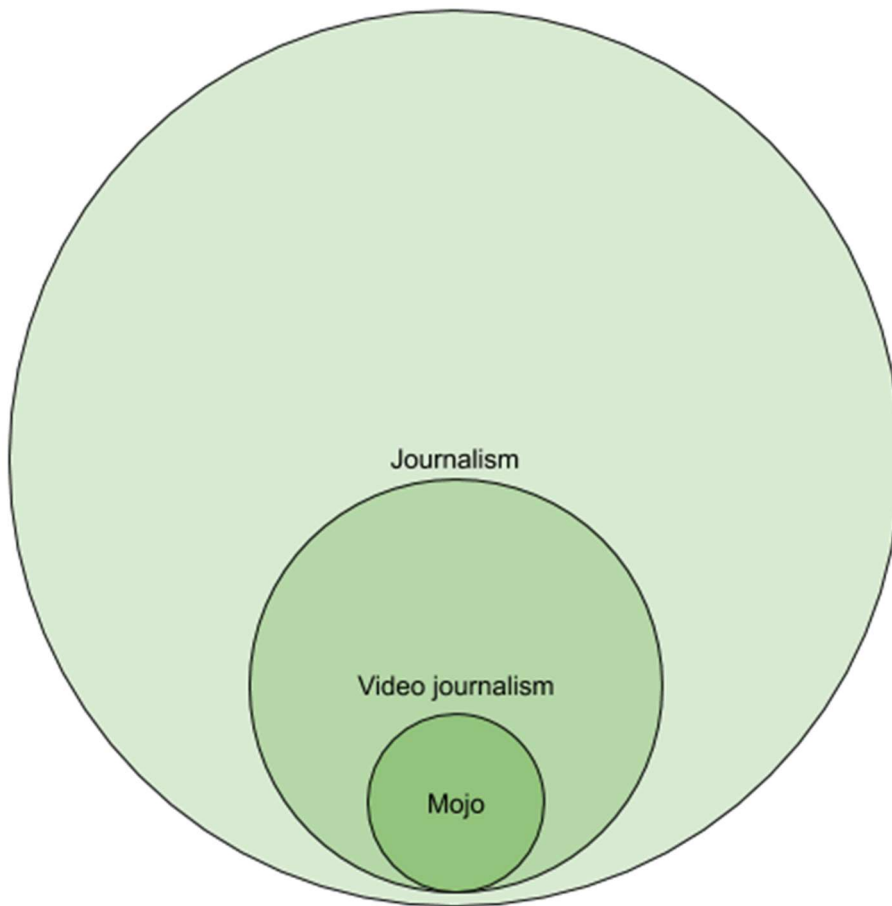

Figure 1. Mobile journalism is a subdivision of video journalism.

Instead of relying on a laptop, mobile journalism separates itself as a form of video journalism that is based on the use of handheld devices in creating news stories. Typically, these stories are completely shot, edited, and distributed by using only a mobile phone.

“...mobile telephone will be used both for communication proper, as well as for content creation. In this case, they will be used to edit, store, process information, create communication products, modify and archive them.” (Szabo, 2014, p37)

In addition, mobile journalism can be defined as journalism that is consumed on mobile devices. In many cases, these two are overlapping, and inseparable elements, but the focal point of my study will be the first mentioned.

The need for mobile journalism has been growing hand in hand with increased news consumption and requirements for faster reactivity to news events. “The heavy digitalization of communication imposes a new kind of pressure on presenting news quickly.” (Szabo, 2014, p42). Compared to traditional heavy-weighted video shooting equipment, mojo equipment has several benefits in terms of speed and cost, which ultimately contribute to the possibility of creating better undercover

stories. Joe Strupp considers that the concept allows: “quick getaways when reporters need to chase a story.” (2008, p1). One could say that mobile journalism is filling the gap between consumer generated content and professional video in increasingly accelerating speed. The pervasive nature of mobile devices has forced legacy news media to adapt new skills (Westlund 2012).

“The process by which one person shoots, writes, and edits video stories, represents both a socially and materially constructed form of news and adds a new dimension to daily work practices.” (Bock 2011, p705).

Mobile journalism has risen to meet the needs of foreign correspondents and investigative journalists. These professionals are typically scattered all around the globe and quite often operate in circumstances that cannot be supported by either technical maintenance staff or newsroom personnel. Therefore, the most important abilities are being fully mobile and remaining autonomous (Seamedu 2019). So, one could say that mojo-reporters’ modus operandi is working as ‘lone wolves’ and delivering whole news stories just by themselves.

Within the past few years, swiftly operating newsrooms and even regional news have demonstrated the growing potential of mobile journalism and are now developing operational models and practices apace. Saltzis and Dickinson introduce new requirements of multi-platform productions, which widens the range of editorial responsibilities (2008).

1.3 The research problem and hypotheses

My research investigates how mobile journalism has changed publishing of news stories at two Finnish TV-news broadcasters, YLE and MTV, between February 2019 - April 2020, and the impact it has had for storytelling in the news. The main research question of this study can be formulated as follows:

- (RQ): What is the impact of mobile technology in the practices of video journalism and on the relationship between reactivity and quality journalism?

To achieve a deeper comprehension of the main research question, it is divided into smaller portions. The first sub-question is focused on the literature review and the second one on the

interviews. Answers for the rest of the questions are gathered using both methods. Each question is accompanied by a hypothesis, a preliminary answer for the query.

- (Q1) Based on literature: How does mojo impact quality journalism?
- (H1) Mojo increases reactivity and emotionality but requires multi-skilling and multitasking.

- (Q2) Based on interviews: What is the attitude of professionals toward mojo advantages and disadvantages?
- (H2) Professionals believe that mojo can reduce costs, and facilitate real-time reporting, but also raise reliability and usability issues.

- (Q3) Based on literature and interviews: How does mojo change the practices, function, and quality of video journalism?
- (H3) The influence of mojo on video journalism supports an ability to cover more news stories but may decrease the overall quality.

- (Q4) How does mojo affect the ethics of video journalism?
- (H4) Pursuing mojo can make reporting more vulnerable to potential dangers such as illegalities, ethics violations and neglecting journalistic guidelines.

1.4 Aim and rationale

The main incentive for my study is curiosity towards the development of technological equipment. A part of this can be seen in figure 2 by examining the characteristics between different cameras. Can professional journalism be acquired by using affordable tools, and how does it alter the way the news story is told to the public? In this study, I discuss the relative benefits and shortcomings of traditional -, solo video - and mobile journalism. What new possibilities may lie within the technological affordances of mojo and perhaps their social implications? What may be the possible pitfalls and how can news broadcasters avoid them? I also discuss how mobile technology changes reactivity to news stories.

In my interviews I map professional attitudes concerning new technology and how it could be even further developed. I also ask how swiftly newsrooms can react to breaking news events at the moment, and how quickly they can broadcast their first live feed from the site. It is also worth analyzing how swiftly the audience can be informed about breaking news stories, without losing any essential journalistic principles and ethics.

Figure 2. Different shooting equipment.

Since a growing number of video footage is nowadays acquired from the audience, it is useful to clarify which attributes differentiate mobile journalism from citizen journalism and user- or customer generated content. Within this subject, there seems to be a fair amount of misunderstanding in the public discussion.

Finally, it is essential to clarify the limitations of mobile journalism. What are the characteristics of events, where the concept could be taken advantage of, and when disadvantages and usability issues exceed gained benefits of mobile technology?

1.5 Theoretical framework

The main theoretical framework of my study is the political economy of media (PEM), which studies the competition for control over media. Richter and Gräf perceive that the political economy of media endeavors to answer questions about who wields the power and means for media production, and who has access to the medium (2015). Janet Wasko elaborates that PEM studies social relations, power relations, and production, distribution, and consumption of resources (2014). Political economy of the media looks at the organization and the competition over the resources that are relevant for the media and communication. In the case of mobile

journalism, PEM is relevant, since it allows us to observe how novel media technologies can shape the economic and political practices and, hence, the whole society (Richter and Gräf 2015).

The traditional theory is focused on how the competition among media organizations affects society. In the highly competed media industry, the effects can be seen in the form of a contest over news stories, as well as in rivalry for higher-quality journalism. Mobile journalism is offering more affordable tools to reduce capital expenditure (CAPEX) on equipment and to reduce the required number of personnel to create news stories and, hence, cuts down operational expenditure (OPEX) as well. In addition to economic aspects, mobile journalism can provide rare and extraordinary material for a media organization, aiding it to win more competitions over news stories, and eventually, strengthen its status in the market sector.

The critical theory studies how this ongoing competition can support a more emancipating role of media in the society. Phoebe Cooke writes in an article of the Sun newspaper, that the media has been typically considered as ‘the fourth estate’ which “can wield significant power and have a social influence and bring about changes in policies” (2019, p1). She continues by stating that citizen journalism can in fact be the fifth estate: “Whereas the fourth estate will be heavily regulated and monitored the fifth estate will not be bound by similar standards of reporting” (2019, p1). Here, mobile journalism steps in by bringing the story closer to the people and empowering common citizens to reveal more undercover stories to the public. By providing news in real time, citizens will be better informed of current affairs. This makes it crucial for a news broadcaster to stay objective and follow the common journalistic standards.

Social constructionism is the theory of knowledge in sociology and communication theory. According to it, people create their jointly constructed understanding of the world in a social context (Vinney 2019). This means that matters we consider to form our realities, are constructed socially and can therefore change as society changes.

“Social Constructionism or the social construction of reality is a theory of knowledge of sociology and communication that examines the development jointly constructed understanding of the world.” (Galbin 2014, p82).

Our realities are structured by our experiences and interaction with other people. When the media tells a story, it affects how people structure their worlds. Interestingly, the reportage process itself influences events. Each interview question asked by a journalist might shape the mindset of an interviewee. This way, every news story shapes the reality already in the production phase. The

news industry also holds a powerful mandate to decide, which sides of stories will be told and reserves rights to interpret their meaning for masses. This idea is illustrated in figure 2. For these reasons, social constructionism is an inevitable element of storytelling, especially in news. Mary Bock sees that “scholars use a critical or cultural lens, noting the ways journalists shape their practices to maintain an ‘interpretive community’.” (2011, p706).

Like other technological innovations, mobile journalism holds a power to bring new aspects to social constructionism:

“...journalists shape the way the innovation is implemented (or not). This idea of the social construction of technology has been, and still is, at the core of most studies about online journalism and newsroom change.” (Paulussen, 2016, p196).

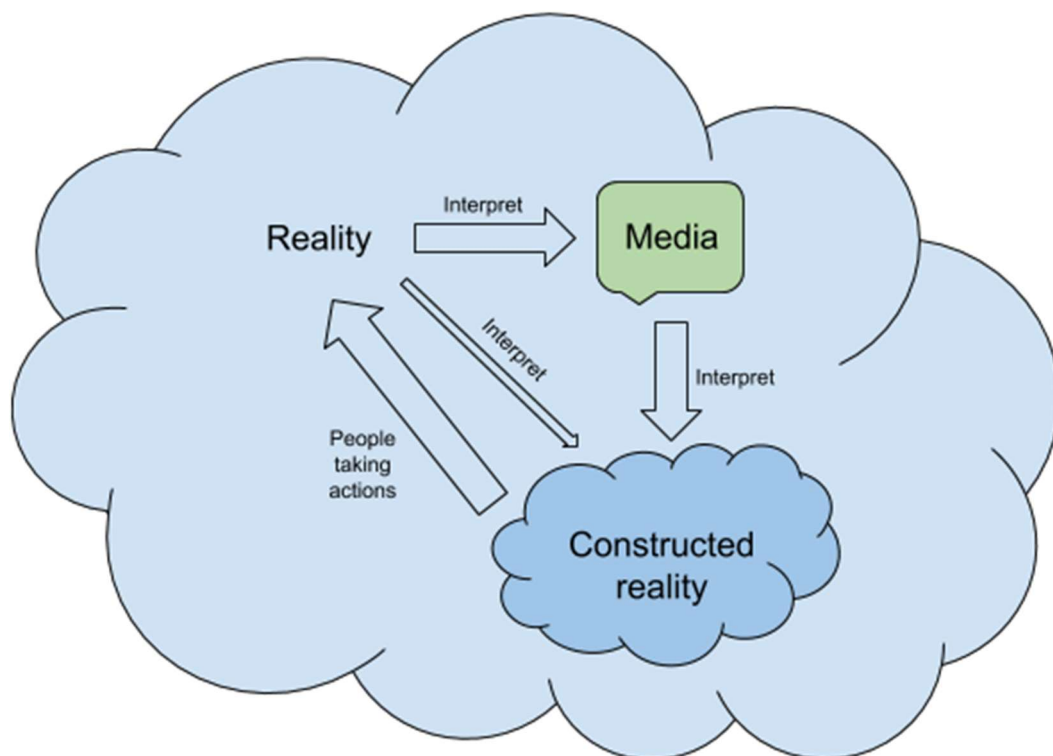

Figure 3. Media influences reality by reporting on it.

The idea that media influences the social construction of reality by influencing the people’s perception of relevant issues, generates more questions about the impact of mojo on quality journalism, e.g.:

- What are the differences between the way in which mojo and traditional video journalism report on relevant issues?

- What is the difference between the reality as constructed through mojo and the reality as constructed by traditional BC-journalism?

These questions are difficult to answer within the limitations of this research because they involve problems of ontology and epistemology. Still, it is worth noting that social constructionism offers a useful approach to problematize the social impact of mojo.

When the media is interpreting facts for masses, individuals simultaneously interpret it based on their own observations. There is a high possibility that these realities are not equivalent and may be distorted by ideologies or hidden agendas by either operative. Therefore, following journalistic guidelines becomes essential for media to sustain customer critique. The most important points of journalistic standards will be discussed in chapter 3.5.

Mary Bock also mentions ‘gatekeeping theory’, which is worth clarifying (2011). In the field of media and communications, gatekeeping can be interpreted as a process that monitors which pieces of information will pass through the ‘gate’ and can be shaped into consumable products (Davie 2018). “Data is the new oil” (Powers and Jablonski, 2015, p207), and since information itself can hold a great value, revealing it can have huge consequences for a society. Therefore, news organizations wield a huge power. For a newsroom, gatekeeping requires browsing through a vast amount of available material and filtering the most relevant and interesting stories to be told to the audience, bearing in mind the possible outcomes of publishing them.

“In processing information and conveying it to someone else, gatekeepers consciously or unconsciously change the information. Some is withheld and the rest is not unchanged, as if it were merely squeezed from a gatekeeping sponge.” (Shoemaker, Riccio, and Johnson 2013, p1).

In every media organization, every newsroom practice and every chief editor meeting gatekeeping theory is present, since each of these steps will decide which stories will be told to the public and which will be rejected.

It is likely that Mojo has the power to challenge traditional journalism in a gatekeeping function, since it grants the public a vast variety of material with a lightweight and fast publication process. Simultaneously, it adds the burden of a newsroom in fact-checking since they must meet the journalistic standards but also survive the competition against citizen journalism and other news organizations. The outcomes of these matters are discussed in the literature review and interviews.

1.6 Limitations

Due to my personal interests and familiarity with the national news industry, my interviews concentrate on Finnish TV news broadcasters. Focusing on the organizations most familiar to myself, MTV and Yleisradio, allows me to find suitable interviewees more easily. Of course, there are other news organizations in Finland which take advantage of mobile journalism. However, since they are not considered as traditional broadcasters as the aforementioned two and have mostly built their mojo practices on top of printed media, I have excluded them from my scope. I am mostly interested in mojo as a developed phase of video journalism, and both MTV and YLE have had mature workflows of video journalism for several years already.

Another limitation to this study is that my work adopts a social constructionist approach but does not address the ontological and epistemological questions about the social impact of mojo. While I acknowledge that these questions are quite fundamental, the empirical engagement with them would have required a far more extensive study.

2 METHOD AND SAMPLING

This chapter discusses finding a suitable method for gathering research material. There are plenty of possible solutions to achieve this, such as surveys, interviews, organizing focus groups, or creating an ethnography. It is important to reason why the chosen method is used. The same speculations take place when choosing the sample group.

2.1 Methodology

In addition to the literature review, I would like to explore how the findings of existing studies work de facto and verify a link between theory and practice. For a brief moment, I pondered a possibility to use a survey or a focus group to gather information, but since we are dealing with quite a new concept, the survey seemed a bit too close-ended for this particular purpose. I wish to give my informants enough time to really immerse themselves in mojo. Using a focus group would have been a very interesting way to seek information, but hectic working lives and harmonization of tight schedules set by the news industry, made organizing this practically impossible.

The aim of my study is gathering information about new working habits, attitudes towards fresh technology and personal experiences with new equipment. Due to the novelty of the technology, current knowledge is quite scattered and in the grasp of only a few, select, individuals. For these above-mentioned reasons, I think that in-depth interviews will be the most suitable method of gathering data for this study. The interview questions are carried in a semi-structured manner, so if the interviewees want to dig deeper into a specific subject, they will be given a moment to elaborate on their views. The interview questions are focused on new technology and working habits used in a newsroom environment (Appendix 1).

I understand that using a traditional research interview is never really a dialogue, since its main goal is to fulfill the needs of the interviewer. Of course, I embrace the ideality of having an empowering effect for matters the interviewee holds in value.

“A research interview is not an open and dominance-free dialogue between egalitarian partners, but a specific hierarchical and instrumental form of conversation, where the interviewer sets the stage and scripts in accord with his or her research interests. The use of power in interviews to produce knowledge is a valuable and legitimate way of conducting research. With interview knowledge jointly constructed by interviewer and

interviewee, overlooking the complex power dynamics of the social construction process may, however, seriously impair the validity of the knowledge constructed” (Kvale 2006, p485-486).

Using an agonistic interview technique, like Platonic dialogue instead, would have been a very interesting alternative. In this type of interview, the principle idea is that every time the interviewee reveals information about him/herself, the interviewer reveals something in return, thus creating a constantly self-sustaining continuum. However, I am afraid that using this method would compromise the objectivity of given information. By using this method, the interviewer may subconsciously steer the conversation into a specific direction. I have no desire to share my own experiences and knowledge on mojo, but rather to verify if my hypotheses mentioned in section 1.3 are correct.

Most of the interviews will be carried out face to face in Helsinki in the beginning of 2020. All audio content will be recorded, transcribed, and translated afterwards (Appendices B-G). In some interviews, I will be utilizing Microsoft Skype and Google Hangouts with their video-conference options. In a video meeting, it is possible to observe the overall behavior of the interviewee better than, for example, by interviewing during a phone call.

Major parts of knowledge gained by interviewing is quite certainly somehow biased. This happens, since the gained information reflects the informant's prejudices, ideology, and socio-economic status. It is possible that subjects answer the questions without fully understanding nuances of them, or even lie intentionally. There might be hidden objectives that the interviewee is not aware of. Therefore, the validity of interviewing material always needs to be considered (Kvale 2006).

2.2 Sampling

To have a good overview of the current state of mobile journalism, I plan to interview both people with practical, and theoretical knowledge. By practical knowledge I mean hands-on experiences with mobile devices. How people are using them in the field to create new stories. By theoretical knowledge I mean how the finalized material fits within TV broadcasts, is there an ongoing paradigm shift from broadcasting towards mojo and where does mobile journalism stand in the overall mediasphere?

If we take a moment to think about the video production process from lens to screen in the news, we will find out that it consists of multiple actors. The workflow starts from a reporter, who creates content. That content is typically shot by a cameraman. Then the material is ingested in the newsroom by technical personnel and edited by a video-, and possibly by an audio editor. The graphics and animations will be added as well. Finally, a chief editor chooses, which is the most suitable slot for the story to be placed within a news broadcast. My plan is to interview people from each step of this workflow to find out different points of views and to cover the whole process.

My sample group will consist of people from private as well as public sectors. I am using purposive sampling and have handpicked six interviewees beforehand. The full list of interviewees can be seen in table 1. The sample group is a combination of actual users, early adopters and trendsetters for new technology and a new way of working. This group possesses good hands-on experience and theoretical knowledge, since all of them have seen the change in working methods in the past years and thus can help to discuss the differences between traditional and mobile journalism. These interviewees may know a lot about the advantages and the disadvantages of this new technology as well.

Table 1. List of interviewees.

Interviewee	Occupation	Company	Place and date
Eero Arkko	Technical Producer, Director of MTV News Live	MTV	MTV, 11.12.2019
Saara Rantanen	Journalist	MTV	MTV, 20.12.2019
Santtu Suvitaival	Cameraman	MTV	MTV, 14.1.2020
Jukka Virenius	Technical Producer	YLE	Yleisradio, 11.2.2020
Karri Lehtiö	Managing Editor	YLE	Microsoft Skype, 5.3.2020
Turo Uskali	Associate Professor, Author	University of Jyväskylä	Google Hangouts, 7.4.2020

3 LITERATURE REVIEW

The literature review is founded on journals, articles, and books about mobile journalism, video journalism, civil journalism, communications, and the transition of the journalistic field. In addition to these, concepts of reactivity, visuality, quality journalism, and slow journalism are discussed as well.

Currently, there are some academic studies about mobile journalism and its impact but the ones staging critical effects are unfortunately scarce. One must bear in mind that this can potentially create a biased general attitude towards the concept of mobile journalism. It is also worth observing that studies comparing traditional broadcast journalism and mobile journalism do not exist per se and much of the discussion takes place between BC-journalism and video journalism instead. After all, mobile journalism is one of the latest adaptations of video journalism.

The scientific articles in the study are gathered using Arcada UAS's access to digital material on ABI/INFORM, ProQuest, Academic Search Complete (EBSCO), Emerald E-articles, SAGE Publications, and ScienceDirect. Used keywords are 'mobile journalism', 'video journalism' and 'communications' when full English articles are searched. From these articles, the ones that are the most focused on broadcasting and news production are handpicked. Some of the articles have been peer reviewed. As printed literature, there are books concerning mobile journalism, traditional journalism, development of the mediascape, the political economy of media, and change management.

3.1 The birth of mobile journalism

Historically, a reporter and a cameraman used to travel together to a news event location as a team, carrying heavy shooting equipment that was used to record the material on a tape, a disk, or a hard drive. When the required reportage material was gathered, they returned to the TV station premises and the acquired material was ingested in a video-editing suite. After this, the time-consuming video and audio editing took place and, in several hours, the story was finalized and ready to be broadcasted within a newscast. On live events, the video feed was transferred from locus to TV station using satellite or microwave connections. This was an expensive fashion and required auxiliary data links and specified antennas. For many decades, these were practically the only ways of material transferring.

The term ‘video journalism’, dates to late 1980s when Michael Rosenblum, a former television producer, used it on adjunct courses at Columbia University (Bock 2011). The rudiment of video journalism is that one person orchestrates the whole video production process. This includes writing a story, interviewing subjects, shooting reportage footage, and, finally, editing and delivering the story. Rosenblum was a pioneer for this new method of news gathering and later found a news network, which was based on the use of video journalists. He was convinced that television will only work properly if we democratize it (Warley 2007). This idea fits well into the theory of critical political economy of media, of which the main tenet is to support a more emancipative role of the media in society.

Since the early days of digital convergence, media organizations have been constantly searching for ways to stay on top of the industry. Video journalism has become more popular and production equipment has gotten smaller and lighter, allowing reporters to be more agile. Kalle Virtapohja summarizes this trajectory very well:

“Technological innovations have to be followed by journalistic and social innovation and these innovations are of a different kind, yet functionally united in the same production process.” (Virtapohja 2014, p69).

Gillian Doyle has similar kinds of thoughts about the impact of technological development on the media industry.

“More so than in many other industries, technology is at the heart of the media business. As a result, media firms that want to survive must be constantly vigilant for technological advances that may affect one or other aspect of production, distribution, or consumption of their output. Economic success in the media industry is naturally dependent on the ability to adjust to and capitalize on technological advances.” (Doyle 2013, p26).

Storytelling will always find its way to take advantage of the newest inventions. When the used tools shrunk in size, it may not be surprising that mobile phones came into the picture. The fact that most of the people possessed a phone capable of taking still images and recording video, cleared a way for the news industry to gain reportage material, practically all over the world. User-generated-content was widely introduced to the public during “international crises, such as the South Asian tsunami in December 2004 and the London attacks in July 2005” (Westlund 2012, p18). A few years afterward, Reuters based their very first mojo-kit on a Nokia N95 mobile phone

(Cameron 2008). However, back then network speed and video quality were not good enough to make the concept truly flourish. Shoulderpod brought up the launch of the iPhone in 2007 as the biggest milestone in mojo history (2019). Similarly, Oscar Westlund outlines:

“The first mobile devices equipped with internet access, camera functionality and messaging services became precursors to a growth in using mobile devices for reporting news.” (Westlund 2012, p14).

3.2 Mobile phone as a broadcasting tool

Even though mobile journalism can hugely benefit from having small action cameras and mini-DSLRs, the backbone of the activity is always a mobile phone, which has become a tool for a communications revolution (Borum, Quinn 2016). The usage of a mobile phone is typically essential because it provides the applications for shooting and editing material, and the methods for delivering a finalized story. With an additional monopod or tripod, wireless microphones and a rechargeable video light, the quality and impact of a final story improves crucially. “It's axiomatic of any industry that a successful product creates commerce around it, and the mobile phone, as a video tool, is an exemplar of this”. (Gyimah 2015, p7).

In the times of video journalism, the price of a reportage-kit could be almost \$15 000 since it was based on the use of a laptop (Strupp 2008). Nowadays the prices of handheld devices and network-operator fees have become affordable to most people. At the same time, the variety of devices and application features have ballooned. Lucian-Vasile Szabo thinks that in following years wireless communication will be possible in anywhere regardless of circumstances (2014).

The overall consumption of news and usage of mobile devices has increased annually (Tilastokeskus 2017). The changing mediascape has opened a vast number of possibilities for both content producers and consumers. Mobile journalism has already started to change the publishing process of news stories (Vehkoo 2011), and if the same trend continues it is likely that its effect will soon grow even more significant.

In a newsroom environment, one of the most essential elements is reactivity to breaking news situations - how fast can editorial staff react to an event, gather the needed material, edit it into a finalized story, and publish it (Borum, Quinn 2016). With traditional broadcasting equipment this

option is limited to some extent. The mere fact that BC-kits are typically located inside newsrooms and require matching schedules with a cameraman slows down the process. In addition, a bigger camera arsenal and reportage crew typically demand a dedicated vehicle, while a mobile journalist can use a taxi or public transportation to reach his/her destination. More detailed differences between the use of a broadcasting-kit, a VJ-kit, and a mojo-kit can be seen in table 2.

Table 2. Comparison of a BC-kit, a VJ-kit, and a mojo-kit.

	Broadcasting kit	VJ-kit	Mojo-kit
Crew	A cameraman and a reporter	A reporter	A reporter
Main device	A broadcasting camera	A video camera	A mobile phone
Auxiliary equipment	Lighting, microphones, stands	Lighting, microphones, stands, laptop	Lighting, microphones, stands
Weight	Heavy	Moderate	Light
Price	Expensive	Moderate	Affordable
Reliability	High	High	Moderate
Noticeability	High	Moderate	Low
Control accessibility	Fast	Moderate	Slow
Footage quality	Excellent	Good	Low to good
Learning curve	Steep	Moderate	Gentle
Publishing speed	Slow	Moderate	Quick

The concept of mobile journalism significantly cuts down personnel costs since it allows reporters to work all by themselves and thus, there is no need for separate cameramen, video or audio editors, graphic designers, or anchormen. Therefore, news reporting is not a privilege of big organizations with their expensive broadcasting kits anymore, but instead in grasps of smaller companies, associations, and finally, common citizens. The usage of mobile phones and widely accessible internet connections have changed our behavior inevitably. And in terms of technological development and efficiency, it is very likely that only change itself is permanent (Erämetsä 2004).

The political economy of the media studies how different companies affect the society and how media could support more emancipation in the society. Mobile journalism has the power to liberate people by revealing oppression and corruption, but it also shapes our public sphere by changing the way of news storytelling. In this phase, the used technology as well as the tools are evolving rapidly. However, the basic concept itself has stayed quite similar since the times of solo video journalism (Ingram and Henshall 2019).

“Having the skill to marry video, sound, text, or graphics according to the demands of a story can enhance the journalistic product, and some informants report enjoying more narrative freedom”. (Bock 2011, p715).

Aforesaid matters have opened vast possibilities for both, citizen- and mobile journalism. Many news organizations found these groundbreaking methods during The Arab Spring in 2010, which set off multiple citizen-led protests in the Middle East and North Africa (Richardson 2012). Based on such events, and the ever-growing consumption of video, mobile journalism has slowly started to gain respect as a valid practice of gathering news material.

3.3 Different skills and workflows

When the BBC adopted video journalism widely in the 90s, they soon noticed that it requires an extra set of skills from a journalist to perform multiple tasks. Therefore, they ended up having a workforce that consisted of:

“...single skilled specialists, valued for their high journalistic standards; and the multiskilled, valued for their versatility and adaptability.” (Saltzis and Dickinson 2008, p8).

Even today, this seems to be true for mobile journalism as well. Justin C. Blankenship, who has studied the negative effects of the concept agrees that mobile journalists are likely to have less specialized expert knowledge (2016).

Like mentioned in a previous chapter, journalists in the field of video- and mobile journalism must have multiple new expertise, for instance, very good planning skills and much better organization abilities in advance. A lot of their work will have to be done beforehand, including briefing of interviewees, and preparing interview questions (Saltzis and Dickinson 2008). With traditional

broadcast journalism, it is easier since the reporter can socialize with interviewees full-time while the cameraman can remain stationary and fine tune his/her final settings and check the audio and composition.

When utilizing mobile journalism, there are several advantages compared to regular video productions. Since the shooting equipment is light weighted, it can be operated by a single journalist alone. This way, there is no need for auxiliary cameramen nor verbal communication with them. The reporter can react to breaking news events faster and blend into a crowd more easily and silently than a cameraman-journalist combination would do. In a case of a demonstration, an agitation and an uprising, mobile journalism leaves the reporter less vulnerable to be targeted by a violation of civil rights, or even direct violence. Al Jazeera's mobile journalism guide states following:

“Mobile journalism has additional advantages, aside from increased mobility and access. The development of highly sophisticated cameras, apps and add-on equipment allows journalists to explore their creativity and use their smartphones” (Maccise, and Marai 2018, p1).

In addition, Mary Bock mentions that the process where a single person writes, shoots, and edits video stories “represents both a socially and materially constructed form of news and adds a new dimension to daily work practices.” (2011, p705). In a sense, mobile journalism can help us create a more precise picture of current affairs and societal concerns, and therefore, the whole existing reality. Mojo Handbook presents the potential to empower the individual as a content creator as one of the biggest attractions of mobile journalism (2019). In addition, this is achievable with very modest base investment. Goodman and Steyn sustain the possibility to use personal media devices as opposed to expensive professional equipment (2017).

Since the whole field of communication is currently changing faster than ever, the significance of high-quality journalism has become essential (Uskali 2011). Historically, practising journalism has been a very time-consuming process. This is due to the nature of the printed media, where ink needed to dry, and it took several hours for heavy machinery to manufacture the newspaper. Also, the whole media industry has traditionally been quite slow in adopting new innovations. This can be also noted in the prolonged implementations of practicing mobile journalism. Steve Paulussen thinks that in newspapers, new technologies are dealt with a conservative mindset which results in a lack of courage when experimenting with digital developments (2016). As an answer he offers ‘creative destruction’, where:

“...newsrooms are continuously being reshaped – destroyed and recomposed – in order to adapt to the permanently changing digital news ecosystem.” (Paulussen 2016, p193).

In the era of digital journalism, speed requirements have grown, but as a counterbalance, it has also given birth to different and longer formats (Virtapohja 2014). One of these is slow journalism, which is focused on in-depth analysis and carefully structured investigative journalism instead of speed. An intriguing fact is that the whole term of ‘slow journalism’ was introduced in the same year as the iPhone was launched (Virtapohja 2014). Examples of slow journalism are Spot.us, ProPublica, and LongPlay in Finland. One of founders of the last one, Johanna Vehkoo, sees that this sort of reporting is highly desired by its content but difficult to cost-effectively generate profitably (Vehkoo 2011).

3.4 Existing studies

Even though the concept of mobile journalism is still quite fresh, a few studies have already been made, and there has been a gradual increase of papers related to the topic as seen in figure 3. The main approach of studies addresses the impact of technology in communication processes (López-García et al. 2019).

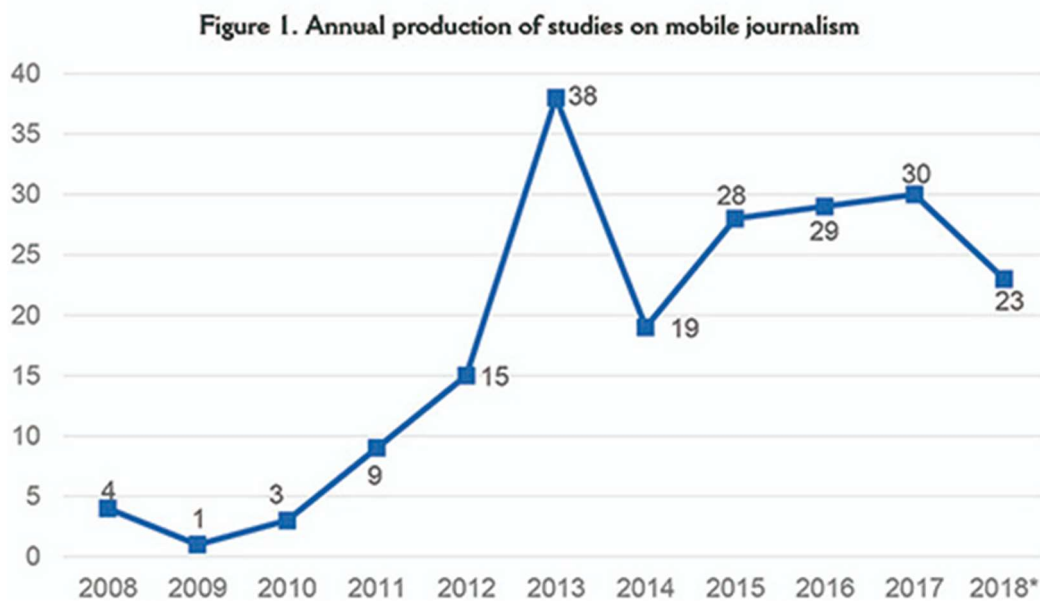

Figure 4. Number of Mojo-studies has risen annually. (López-García et al. 2019)

In a systematic literature review, the research group found out that mobile journalism has formed new relationships between journalists, media, and users. This has been an outcome of “the technological mediation enabled by mobile devices, both in the production and communication processes and the news consumption.” (López-García et al. 2019, p15). Burum and Quinn illustrate the similar connections as a ‘common digital language’ between communities, educational institutions, and professional media. These compartments form a tripartite Venn-diagram and can be understood as the subparts of communication. In figure 4 it becomes visible how these components merge to form new journalistic fields like: ‘Multimedia journalism’, ‘Citizen witness & journalism’, and ‘Participatory journalism’. Mobile journalism settles in the core, being a unifying element for all of these components.

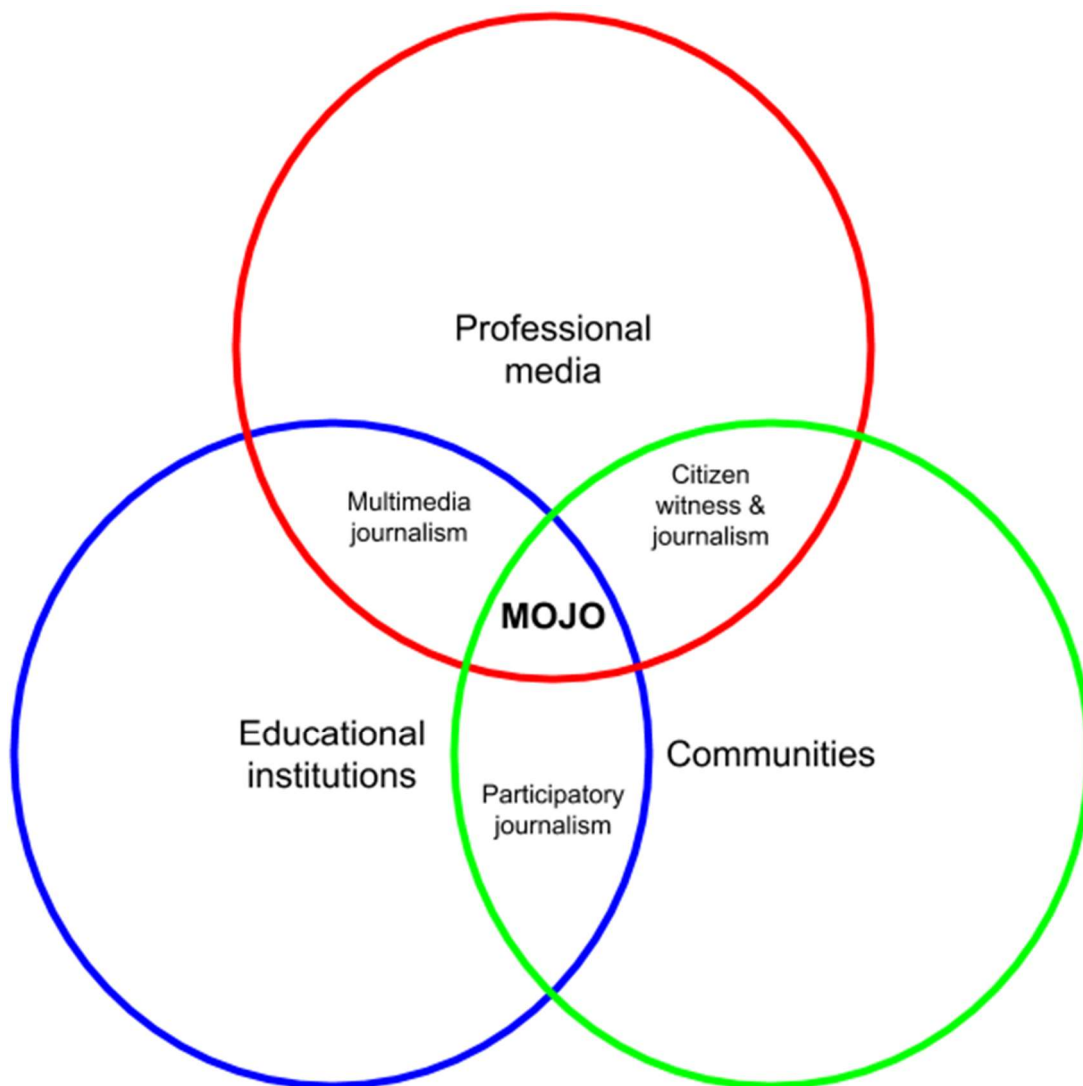

Figure 5. *Mojo forms a common digital language between different operatives (Burum and Quinn 2014, p44).*

David Cameron from Charles Sturt University in Australia investigated the status of mobile journalism in 2008 and saw a shift in production from print-based newsrooms to self-sufficient reporting (2008). He admits that there is only a small amount of research literature on mobile journalism but perceives a great potential to be unleashed. It is also worth noting, that the line between a broadcaster and a consumer has started to vanish gradually. This has opened a door for ‘prosumer’ citizen journalism and user-generated-content. Cameron thinks that mobile journalism could be a suitable method to reach a younger population and gain their interest in news content.

Zen et al. have studied how citizen journalism has brought new perspectives into storytelling (2019). The group found out that after the Wenchuan earthquake in 2008, a few citizen journalists documented how local officials handled the situation and spotted inadequate building standards. This sort of reporting can also be considered as an example of alternative media, of which aim is to create critical content and challenge capitalism (Fuchs and Mosco 2016) or as “moral opposition to the unjust characteristics of that system” (Wasko 2014, p260).

Saltzis and Dickinson have studied how reporters manage their working assignments when they are producing multiple mediums instead of just one (2008). This is typical for a *mojo*-environment, since nowadays it is likely that the same material will be used in both news broadcasts and web stories. The study showed that converging technologies is not a simple task:

“The data shows that while multimedia news is becoming well-established, the multimedia journalist has been slow to arrive. This is because of the pressures that multi-media working add to the journalist’s daily routine and a concern over the impact on the quality of output.” (Saltzis and Dickinson 2008, p2).

The news business is intensely based on economies of scale and scope, i.e. scarcity and re-usability of resources (Doyle 2002). This means that when the base investments have been made, which in case of *mojo* are distinctly more moderate than that of traditional broadcasting equipment, the price of every additional product will diminish. By producing more video footage, the news department will gain more views and commercial interest for their product. Therefore, it becomes obvious that the overall consumption and production of video material is increasing. This applies to news stories, live broadcasts, and social media content.

“Evidence suggests that there has been a tremendous uptake of mobile media and mobile news in recent years, amongst the public as users and citizen journalists, but also by legacy news media, for news reporting and news publishing.” (Westlund 2012, p21).

Mary Bock has studied how news organizations have found a survival strategy in video journalism. She presents that when a sole operator is responsible for multiple tasks, like shooting, writing, and editing, reactivity, and agility may be gained, but constant multitasking and tight schedules can be stressful, and eventually, have a detrimental effect on the final product (Bock 2011).

New demands for more efficient production processes and wider variety of skills have truly changed the media business. Steve Paulussen, who has researched innovations in the newsroom environment thinks that “the changes in the news industry due to the digital shift are regarded as radical and disruptive.” (2016, p193). In the United States, professional journalists were asked to participate in a survey considering journalism education. The result was that almost half of respondents thought that education can meet the dramatic changes in the media field only a little or not at all (Goodman and Steyn 2017). The study adds that a well-known critic, Eric Newton, blames journalism programs for failing future journalists. Since everyone is not so well acquainted with modern technology, Lucian-Vasile Szabo forecasts that at some point: “Technology becomes easy to handle, so that all people, even those of average education, are able to realize high level communicational products.” (Szabo 2014, p37). Hopefully, this course of development will eventually assist in solving the problem.

Some of the studies mentioned are based on the use of video journalism, which as a concept is already a few decades old. The purpose of my study is to combine earlier information with the latest praxis from Finnish TV-broadcasters to create a snapshot from the current moment. This requires synthesizing technological, journalistic, transformational, and economical sources.

3.5 Current trends

In Education Sciences’ article, the research group suggests (Sidiropoulos et al. 2019), that mobile journalism can be a suitable tool for professionals, - especially for live reporting and broadcasting. They feel that flexibility and portability are the key elements that appeal to newsroom personnel over traditional methods and requirements for bigger crews. The group also finds it essential that “there is an urgent need for the adaptation of newsrooms infrastructures in order to gather, edit, and publish mojo content efficiently.” (Sidiropoulos et al. 2019, p2). Steven Quinn takes a step further and sees mojo more than just a form of newsgathering. He considers it a “revolution in the way citizens can operate in the public sphere”. (Borum, Quinn 2016, p11). Lin and Zhao, who

have studied social mobile journalism, assume that it can blur the boundary between news production and consumption by allowing the audience to participate in the content-creation process (2019). They also found out in their interviews that:

“...the Internet had become the number one daily news source for most of the interviewees and is in fact the only source of news among young interviewees.” (Lin and Zhao 2019, p97).

In Finland, a few years ago, MTV started to replace typical imagery in news stories with video clips. They also launched their first 24/7 web-based news channel, MTV Uutiset Live, in February 2019 (MTV 2019). These actions have immensely increased the need for video footage. Since reactivity and costs are essential elements for the ongoing editorial process, a large amount of the videos is produced mojo based. During the first year on-air, the Live channel has proved to be appealing to consumers. Ever since the launch, MTV News Live has been one of the most popular contents on MTV's web service.

The future of mobile journalism seems bright and the amount of mojo-based news stories is ever increasing. This is due to cost efficiency, improving quality of mobile phone cameras, image stabilization and visual tools within the phone. Mojo Handbook mentions the next generation 5G-network as an enabler of super-fast 4K live streams and forecasts the widespread adoption of mojo by TV stations (2019). Al Jazeera's guide assumes that mojo has potential of becoming the new standard for reporting breaking news (Maccise & Marai 2018). Turo Uskali thinks that there is a constant need for new innovations in the field of media (2011), and high-class journalism will always prevail. On top of that, Johanna Vehkoo raises the importance of inspirational stories and inevitable digital transformation within the mediasphere (2011). Erkki Hujanen presumes that soon, the audience will get its voice better heard, which will lead to a more open culture of discussion and which eventually will develop society and democracy (Virtapohja 2014).

Mary Bock finds it hard nowadays, to find a media organization or market that is not adopting at least some form of video journalism (2011). She mentions that there are two distinguishing features that separate it from other news production:

“First, it is a singular practice, in that one person shoots, writes, and edits the entire piece. Secondly, it combines intangible, discursive practices, such as writing or interviewing, with material practices involving the body in interaction with the real time environment.” (Bock 2011, p706).

Saltzis and Dickinson admit that there are currently still a few difficulties that need to be overcome:

“...even though journalists may not be completely versatile at the present time, it is highly likely that the organizations’ moves towards convergence will have the effect of fostering the skills that journalists will need to survive (Saltzis and Dickinson 2008, p12).

They continue by claiming that the state of news productions is likely to change continuously and soon, information will be handled as a medium-neutral commodity. Szabo agrees with them and pinpoints that even different professions have started to blend within a newsroom and almost every occupation calls for technical skills (2014). Joe Strupp considers that there is a possibility that newsrooms, as we perceive them to be nowadays, could be eliminated completely by remote working mobile crews (2008).

3.6 Ethical dimensions

STT’s style book contains a broad collection of journalistic guidelines for reporters. According to the premier rule, a journalist is committed to objective and truthful communication and information (STT 2020). In addition to that, Vehkoo demands placing the news story in its context and highlights the importance of being independent and free of external influence (2011). American Press Institute mentions on their website that: “The purpose of journalism is to give people the information they need to make better decisions. In other words, journalism is supposed to empower.” (2019, p28). Panu Uotila has similar thoughts and he thinks that the purpose of journalism is to make the world more understandable. The task requires skills to perceive and communicate comprehensively yet interestingly:

“Only enlightened journalism - and journalists - can fulfill the societal base function as a cornerstone of democracy and civil society.” (Virtapohja 2014, p140).

Lucian-Vasile Szabo thinks that media culture is no longer considered as privilege of the elite, and instead we have entered the ‘postmedia’ era (2014). This supports the idea of removing the traditional gatekeeping role of media conglomerates. Shoemaker, Riccio and Johnson feel that we are moving towards a new type of journalism in which newsrooms and organizations have less control over the information than they did in the 20th century (2013). The group continues by stating that since everyone can be a content producer, everyone is a gatekeeper as well. It could be

summarized that all ethical guidelines of the press seem to serve the base idea of critical political economy of the media.

The interviewees and subjects to reportage material should always be informed of the reporter gathering material for a news story. Interviewees can maintain their anonymity and source protection, which are the foundations of the freedom of speech (Tiilikka 2008). Tiilikka clarifies that the tool used for capturing content, or the channel used for material distribution, are not essential in terms of legislation. So, basically, *mojo* is tied to the very same principles as regular journalism. However, mobile journalism's overwhelming speed makes it vulnerable to lots of potential dangers, in forms of privacy issues, defamation, and trespassing (Borum, Quinn 2016).

For an ordinary citizen, it is possible to screen capture and publish almost anything, but journalists are tied to the guidelines of the council for mass media (CMM, 2008). This is a major distinction and differentiates false media disseminates from reliable journalistic sources. Chairman of CMM, Elina Grundström, wraps this difference up by saying: "Quality journalism is expensive, since it is handcrafted, but lying is free" (Yle 2016, p1). When using UGC, it always requires some extra effort from a newsroom to confirm that the reportage material has been gathered without any law- or journalistic ethics violations, since most civil journalists might be unaware of these stipulations. These of course, are situations which do not occur with traditional BC-journalism.

If, for some reason, there happens to be an error or inaccuracy in a news story, the media company is obliged to make a correction within the same publishing platform. And if a certain person or activity is exhibited in a negative context, that party is usually allowed to have a counter word (STT 2020). Al Jazeera's *Mojo Handbook* suggests confirmation of copyright issues and underlines the special element of live broadcasts:

"Think about your audience: Bear in mind that when live streaming breaking news, you can't warn the viewers what they are about to see –you don't even know that yourself. Be prepared for every possible scenario." (Maccise and Marai 2018, p25).

In highly competitive industries like media, people have always been exploring ways to increase the performance of production. Engineers and managers are constantly searching for ways to achieve current goals with smaller capital- and operating expenses. In practice, this typically means less workforce and more cost-efficient tools. Nowadays, the rapid development of technology and automation has also raised the requirements for employees' skill set (Ojala 2002). Media companies operate in two fields simultaneously:

“...they produce social capital by taking part in the public sphere and using the economics of attention; they produce real capital by taking part in the social sphere and using the economics of communication and production.” (Litschka 2019, p66).

Mobile journalism matches well to this kind of ideology, but since we are talking about creative, knowledge-based work, we must bear in mind the ethical and qualitative values of journalism. We might encounter several hazards, if we end up combining just the basic skills of reporters and cameramen. This could lead to the creation of occupations for unskilled generalist labor.

“Though the mobile journalists felt that working outside a crew gave them greater autonomy, their increased use of work routines suggests they have given up some control to organizational needs. Additionally, there is evidence that these mobile journalists have allowed some encroachment by other professionals, specifically public relations professionals, in order to accomplish their work tasks within specified deadlines with limited time and resources.” (Blankenship 2016, p1055).

The main incentive for mobile journalism should be mobilizing reporters, not saving costs by reducing the overall quality. Ursula Huws, who has written ‘Labour in the Global Digital Economy’, warns that:

“...knowledge of workers could be captured by managers, and analyzed, standardized, and mechanized to create simplified labor processes that could be carried out by less skilled (and hence cheaper) workers.” (Huws 2014, p105).

Huws also mentions that there is a huge contradiction between the continuous need for new ideas, and profit and efficiency maximization (Huws 2014). This balance is a constant dilemma for the news departments editor-in-chief since it is typically impossible to gain both at the same time. Johanna Vehkoo lists a few examples of the wrong kind of news emphasizing (2011). These are: less foreign news, politics, and investigative journalism and valuing opinions over facts. Even though shooting equipment in mojo is lighter, it does not require the news content to be that as well.

When interviewing journalists of Hindustan Times, one of the leading English dailies in India, Anoop Kumar, and M. Shuaib Mohamed Haneef concluded that putting mojo in practice can have both, en-skilling, and deskilling -effect (2017). Mojo requires additional skills on top of the professional’s core tasks, but there also lies a slippery slope if we start to cut down the production

value too much. When pushing mojo to its limits, the focus inevitably starts to shift in the direction of civil journalism and UGC.

3.7 Critique

Even though in theory mobile journalism may sound like an outstanding method, it has several drawbacks. These hindrances can roughly be divided into three areas: difficulties in hands-on usage, administrative challenges, and improper motivation behind the news story (Table 3).

A mobile journalist can easily find him/herself in a situation where the main reporting tool has serious problems in terms of usability, reliability, and almost chaotic updateability. A mobile phone simply does not have easily accessible buttons and jog wheels to control camera functions. Sometimes it may take a while for the recording application to launch or get the camera to focus into a correct spot. And sometimes there are mandatory required updates that may prevent the applications from launching in the first place. Saltzis and Dickinson find it important that cameramen can fully concentrate on the technical side of reporting during the interviews. Same goes with the journalist, who has got the time to reflect on what has been said (2008).

Strupp mentions that when journalists are scattered widely on the field, communication and organizing will get more difficult. He warns that this could lead to loss of a positive atmosphere of a newsroom (2008). Paulussen mentions that workflow and time management have become essential elements for a newsroom to meet the new requirements of the 24/7 news production (2016). Huws adds that the aforesaid abilities are typically required on the top of the journalist's core values and can thus lead to a reduced experience of self-expression and dissatisfaction of work tasks (2014).

Another alarming matter is an incentive to create the story in the first place. Is it worth telling? Since the production process becomes available for practically anyone, there is a considerable possibility that we end up telling unnecessary stories without any essential information. This holds real potential of filling up the whole mediascape with all sorts of needless videos.

“As video journalism continues to grow as a profession, it is essential for journalistic institutions to prevent what might be a cheaper way to produce news into cheapening the product.” (Bock 2011, p715).

Table 3. Possible problems of *mojo*.

Type	Problem	Effect
Physical	Lack of physical controls	Great
Physical	Less workforce	Moderate
Physical	Reliability issues	Moderate
Physical	Difficult usability of some apps	Low
Administrative	Lack of technical skills	Moderate
Administrative	More difficult communication and organizing	Moderate
Administrative	Dense update frequency	Low
Conceptual	Temptation to create unnecessary stories	Great
Conceptual	Mandatory multitasking	Great
Conceptual	Possible shift from news to 'infotainment'	Moderate

What is even more sinister is that at some point it may become even harder for a common citizen to distinguish beneficial information from worthless or even hazardous. When consumers were asked about their biggest fears concerning media, they mentioned an overall decrease in journalistic values, the aim for extensive consumerism, and an increase of entertainment-based news (Keränen et al. 2011). Paradoxically, these may be the very same elements that keep appealing to masses in a commercial manner. Peter Wilkin claims that most of the companies are driven by the pursuit for profit, instead of human needs (2001). The ideal outcome may be found by combining three elements: informativity, cost efficiency, and genuine interest to understand the necessities of the end-user.

4 INTERVIEWS

Interviews for the study were conducted during the winter 2019-2020. This section includes the most crucial parts of the material recorded from the interviews of six professionals, - experts of different phases of news workflow. The material is combined and composed to meet the theoretical framework, to solve the research problem, and to validate the hypotheses clarified in section 1.3. The full list of interviewees can be seen from table 1.

Despite different backgrounds, many of the interviewees share the same vision on mobile journalism. It is challenging to tell if the similarities are caused by the criteria to handpick subjects, which was slightly oriented towards technical personnel, or the general attitude within the news field. The chapter is divided into a few sections, each discussing the main differences between traditional-, video-, and mobile journalism.

4.1 Introduction

Eero Arkko (Appendix B) and Jukka Virenius (Appendix E) both work as technical producers, Eero at MTV and Jukka at Yleisradio. They are both responsible for the functionality of the newsroom's shooting equipment, including arsenal and accessories, sound recording equipment and camera stands. Since February 2019, Eero has also taken on the responsibility of a technical director of MTV News Live. Santtu Suvitaival (Appendix D) works as a cameraman for MTV news and has gained experience from both, traditional broadcasting equipment and mojo. Saara Rantanen (Appendix C) is a journalist for the 7 o'clock- and the 10 o'clock news. She has participated in a mobile journalism training convention, and arguably, has the best hands-on-skills on mojo within MTV. Karri Lehtiö (Appendix G) works as the editor-in-chief of Yleisradio's metropolitan area news. He also coordinates the cooperation between all of YLE's regional news departments. Turo Uskali (Appendix F) is an associate professor of journalism in the Department of Language and Communications at the University of Jyväskylä. He also has a personal history of working as a journalist for ten years before his academic profession.

When the interviewees were asked to explain the definition of mobile journalism, the answers were quite reminiscent, to some extent. Rantanen considers it simply as "journalism that has been made with mobile devices", while Suvitaival perceives it as "a way to produce photo- or video journalism with pocket-sized tools". Virenius adds a skill layer by telling that the devices "are nowadays

operated mainly by people with journalistic education, so, usually reporters” and Arkko considers the concept of *mojo* to be a part of the working habits of the future, and definitely a soothing factor and an enabler. Uskali and Lehtiö divide mobile journalism into distinct segments, one covering material production with mobile tools and the second as journalism optimized to be consumed with mobile devices. Lehtiö also adds a third factor, a mobile deliverance of material.

4.2 Reactivity

All the interviewees share the opinion of mobile journalism having the means to answer for the increased need of reactivity to news stories. When a breaking news event occurs, reactivity seems to build on at least three elements: the possibility for a rapid takeoff for newsroom personnel, the possibility to have more reporters and foreign correspondents on the field, and the possibility to use national or global user-generated-content.

When asked about reactivity, Arkko thinks that mobile journalism will obtain it in fast-paced situations. According to him, when something interesting happens, *mojo* offers the means of starting to tell the story sooner. Virenius has seen this in multiple occasions:

“There have been situations where a mobile journalist has been the first one in location, and material acquired by mobile tools has been the only existing material. Nowadays we see a lot of situations on TV channels and the web, where the effort and reactivity of an eyewitness has brought us shareable media. So, it has brought us an agile way to acquire material, absolutely.” (Virenius 2020, p107).

Lehtiö’s team of media journalists in YLE utilizes mobile journalism daily as a part of their TV-broadcasts, radio programs and web content. He is willing to elaborate on the abilities of *mojo*: “There is the speed itself, and the fact that equipment is always available”. This raises an interesting question: at what kind of events the usage of *mojo* would be most favorable? Uskali wrote a book ‘Ubiquitous journalism’, which was published in 2013. He reflects on the existing capabilities back then:

“During that time, it was not yet a given that the Finnish news media would be capable of having live streams on news events. In my opinion, we have taken several steps forward since then, and every Finnish news media can handle live streams nowadays. The reaction

speed has increased, and journalists can use these new possibilities better to their advantage.” (Uskali 2020, p116).

Even though Suvitaival states that “reactivity typically starts with a person, not so much with equipment”, he and Arkko both see the advantages of sending reporters abroad with lighter equipment and costs. According to Arkko, when a single person is sent instead of a cameraman-reporter-combination, it already halves the personnel expenses. In addition to that, the whole equipment can be carried in a significantly smaller package. Rantanen happened to be at a mobile journalism convention in Ireland in 2019, when a massive storm hit the island. She took advantage of the situation and created a successful news story about the subject. Since mobile phones are nowadays everywhere, the table is set for a new type of news production. Uskali believes that mobile journalism allows the creation of hyper-local news stories, and therefore the method has been part of their University’s multimedia course since 2012.

According to Suvitaival: “whenever anywhere in Finland, let us say in Northern Finland, an accident or other event occurs, whoever can shoot a video of it and deliver it to us for publishing”. Virenus admits that sometimes there is not necessarily any post-production involved: “Typically it is enough if there is a picture or a clip to prove the story true.” This is especially accurate when user-generated-content is uploaded into the web and a good portion of viral hits have been born from this type of civil journalism. In addition, the footage can also be edited by a professional crew to suit a TV-newscast. Uskali lists the development of 3G-, 4G- and 5G-networks as a catalyst for faster data transfer, which allows UGC-files to be uploaded rapidly and broadcasters to reach the audience promptly.

4.3 Storytelling

Since mobile journalism offers new tools and methods for media creation, it also alters the way the story will be told. When asked about this, Rantanen gets excited: “The more authentic the material is, the more the storytelling will change”. She adds that due to the mojo-kit being lightweight and small in physical size, the reporter is able to get into places out of reach with a big camera and therefore permits telling different kinds of stories. Virenus has sensed the same evolution:

“We can get close to the subjects, and into situations that cannot be reached in time by traditional broadcast productions. Situations that can be completely ruled out because of existing circumstances.” (Virenius 2020, p106).

According to Lehtiö: “The threshold to involve in the creation of participatory digital content becomes lower”. This underlines the importance of bringing more stories into daylight and hence serves the agenda of critical political economy by empowering people. As an example of this, Rantanen gives Waad Al-Kateab, the Syrian citizen journalist who created a documentary from Aleppo, from the middle of a war zone, told from a civilian point of view. Rantanen interviewed Al-Kateab by using mojo-equipment, but what could create an even bigger impact, would be equipping civil activists, such as for example Al-Kateab, with mojo kits to produce even more undercover stories. Uskali elaborates on the idea by saying: “...if we think about crowdsourced journalism, where citizens send their footage to newsrooms. In those cases, a mobile phone becomes quite a handy tool”. Uskali also appreciates the possibility to use these journalistic tools quite unnoticeably when documenting events but at the same time, instructs to bear in mind journalistic ethics, and prefers to act as openly as the circumstances allow.

Suvitaival mentions that nowadays news material can be acquired from all kinds of various sources. As an example, he mentions a recent occasion, where CNN used the footage of a crashing airplane:

“We do not normally use security cameras to shoot news broadcasts, but if the circumstances require it, the footage can be used to show people something important. The case is somehow similar with professional cameramen. If we do not have them on site, using mobile phone footage is a good and important thing to have.” (Suvitaival 2020, p94).

As another new implementation, Lehtiö expresses the usage of Skype-split screens in TV-broadcasts. During the COVID-19-epidemic, we have seen footage from different home offices and even though some might question its quality, Lehtiö states that: “it is the zeitgeist and allows a more agile way to use these professionals to our advantage”. He is convinced that these sorts of possibilities will bring storytelling closer to people.

In a more typical news broadcast, mobile journalism has offered a way to expand short telegrams into full stories. Virenius and Rantanen share gratitude for the possibility to use mojo-based insert footage to do this. Previously, telegrams were typically performed by using only a single still image. The same method applies in web journalism, where an increasing number of news stories

are now accompanied by a video clip. While Arkko mentions that: “Talented mojo-professionals are able to do even full-scale TV-productions”, Suvitaival has a counterargument:

“...if we consider that the reporter would shoot, edit, and publish the whole story him/herself, since we are all human, the harsh fact is that when you are holding a camera, you tend to stare at the picture. And when you try to think about how to achieve a certain thing, you might miss something else.” (Suvitaival 2020, p92).

Lehtiö presumes that soon more stories will be told with the means of a live stream. When he was visiting Expressen, a national evening newspaper in Sweden, he got a good example of this: “A fire started ten kilometers away. A live broadcast went on-air from the moment the reporter stepped into a car traveling to the fire location”. He recalls how the available information was constantly revised, while the camera on the stand was shooting the reporter all the time until he reached the destination. “Every now and then the broadcast moved back to the studio for additional information”. Suvitaival admits, that with MTV News Live it would be quite straightforward to send five reporters to different directions in the morning and have a continuous news feed covered for the whole day. Uskali has discovered this kind of reformation: “There is not such a gap between news stories anymore. We can produce journalistic material of different lengths, even mobile”.

Of course, setbacks can occur when practicing mobile journalism. Suvitaival identifies a few common problems when material is provided by civil journalists:

“The camera may sometimes drift to some place, point to the ground, sometimes to the sky. Well this definitely is a new type of storytelling, compared to a professional cameraman on site, who creates the story using well-planned clips to compose a two-minute story. The first one is sort of extreme realism and the latter one in a way, edited realism, but clearer in my opinion.” (Suvitaival 2020, p95).

4.4 Quality

When it comes to overall quality, Lehtiö admits that there still is a gap between traditional broadcasting camera work and mojo:

”Some say that we have taken a step towards a more amateuristic direction in shooting, and that might be true. There is a different set of rules that apply to mobile journalism and BC-shooting. More of the so-called flaws are tolerated”. (Lehtiö 2020, p127).

The footage quality in mobile journalism can seriously benefit from having extra accessories like additional lighting, wireless microphones, gimbals etc. The comprehensive mojo-kit consists of several elements and an example of this can be seen in figure 5. Four similar sets were implemented by MTV during spring 2020. Uskali has learned the value of mobile phone accessories as well: “a sole smartphone is not enough, and it is essential to have these auxiliary tools attached”.

Figure 6. MTV's Mojo set: 1) iPhone 2) Headphones 3) 3,5mm jack to lightning 4) Charger 5) Micro-USB cable 6) AVX wireless microphone set 7) XLR to 3,5mm adapter 8) Led light 9) Shoulderpod 10) Small equipment rig 11) Slik Sprint Pro tripod 12) Camera bag

Since a mobile phone is a pocket-sized piece of equipment, there have been made some tradeoffs for its physical attributes. Arkko, Suvitaival, and Rantanen admit that zooming with mojo-gear makes the footage practically unusable. Rantanen mentions that shooting with 4K-resolution allows the use of digital zoom to some extent, but in practice “the best zoom for a mobile journalist is his/her feet”. She continues by stating that the mobile phone’s illuminating power is clearly inferior to a BC-camera. On the other hand, Suvitaival perceives that wide-angle camera optics fit narrow places quite well.

Virenius agrees that when practising mojo, some of the nuances like proper lightning, careful sound editing, and visual planning, might be lost. Uskali and Lehtiö have counter arguments that

are based on the documentaristic value of mojo. When Uskali talks about the London bomb strikes in 2005, he claims that:

“...even though the images were blurry and poor, they were still published everywhere since they were genuine documents and the first of their kind. They spread virally all around the globe in the news media.” (Uskali 2020, p115).

Lehtiö underlines this by stating:

“...no-one questions the footage quality of the Estonia sinking, or says that the videos of collapsing WTC towers were amateuristic. When these kinds of events occur, any recorded quality will likely be accepted.” (Lehtiö 2020, p128).

Of course, after these events, the overall quality of mobile phone videos has improved crucially and now we can utilize 4K and even 8K -resolutions. However, newsrooms have their own protocol in providing content. Uskali articulates this methodical difference:

“The material produced by citizens is, at its very best, typically occasional and tied up to specific news events, like first footage from an accident site or crisis. It is not more systematic in that way. In addition to that, the material produced by professionals tends to be more high quality on average.” (Uskali 2020 p114).

Uskali has also noted that since a good portion of the content is aimed for tiny screens of mobile devices, we have taken a few steps back to simplify content and data visualization and thus ended deteriorating them.

Foreign correspondents, who are forced to travel swiftly from one place to another, have discovered a practical solution in mobile journalism. Suvitaival is convinced that if the reporters are familiar with their equipment, they can easily provide ‘talking head’ type of footage even for live broadcasts. However, he is concerned that the same thing that has happened to the YouTube service, may lurk mobile journalism: when people are producing lots of content, they may wind up producing more unnecessary material and irrelevant videos. Lehtiö considers this to be more likely a result of the enormously changing digital environment than the direct consequence of mobile journalism.

When inquired about the change in content, Virenius contemplates the former habits: “In the beginning, mobile journalism was all about reactivity, and the topics we covered were very lightweight and even reminded of the gutter press”. Uskali recalls that at a certain point mobile

journalism was assumed to produce shorter stories only. However, he also believes that some of the qualitative requirements have been created within general newsroom working routines: “There are always certain thresholds for news stories, certain newsrooms resources, and a certain number of stories for each day”. Virenius has observed that the content, in mobile journalism, has become more serious in the last few years, and when creative people will unleash the full potential of mojo, we will be rewarded with an improved final product.

4.5 Difficulties

One of the common problems, especially in UGC, is the tradition of shooting vertical video. This has been perceived by Arkko and Rantanen. According to Virenius, un-standardization and rapid development of mobile tools renders continuous challenges in the post-production phase, especially if the video is intended to be shown in a TV-broadcast. He says that the significant difference between professional and amateur footage is that a professional uses a format that is suitable for the whole media distribution chain, while an amateur might just deliberate publishing for a web-platform, where these technical requirements are absent. Nevertheless, Rantanen reminds that:

“...there are a lot of consumers who understand how to shoot with a video camera. Some principles apply for all video, they do not change when the equipment changes”. (Rantanen 2019, p79).

However, she also warns that if a mojo-kit gets upgraded with various auxiliary equipment, it may lose its mobility and agile advantage over an ENG-camera set.

In situations where absolute reliability is required, mojo tends to apply quite clumsily. There are several reasons for this. Lehtiö considers constant software updates to jeopardize reporting process, while Suvitaival claims that manual operability of a device makes it impossible for a reporter to react on changing circumstances in time:

“Professional cameras, the big ones, have been designed for news work, so they have all these buttons and switches on the side that allow you to control the camera settings swiftly. I am able to change the white balance with a single press of a button.” (Suvitaival 2020, p91).

Most of the interviewees agree that practicing mobile journalism has different skill set requirements for a reporter. Arkko still recalls when MTV tried to implement mojo a few years ago. At that time, reporters lacked the sufficient technical skills and finally the whole project had to be abandoned for the time being. Arkko learned that mobile journalism expands the field of a reporter remarkably:

“When earlier, a reporter used to concentrate solely on reporting, now he/she has to think about multiple other things from a shooting and editing perspective as well - not only the interview questions.” (Arkko 2019, p69).

On many occasions, this kind of multitasking can have a detrimental effect on the whole reportage. Suvitaival has noted that a designated BC-cameraman can focus on shooting, while the journalist can examine the surroundings and socialize with subjects and even other journalists. This way he/she can gain essential information and even get a completely new angle for the story.

Uskali and Lehtiö agree, that if a journalist has accustomed to doing things in a certain way for decades, it may be difficult to change working methods overnight. Fortunately, Uskali has noted that younger journalists do not carry a similar burden: “I think it is only natural, that the communication devices that we are using anyway, will be used to create and consume mobile journalism as well”. Lehtiö considers practicing mojo quite close to people's normal smartphone activity.

Rantanen raises another concern. She thinks that in the managerial level mobile journalism may appear more as messing around than as a legitimate method: “It will do in emergency situations, but otherwise not”. However, she is convinced that the attitude is about to change. Lehtiö has similar thoughts:

“Even though this mojo-concept has been around for several years, it has only now become visible that the professionalism has come along. Now we have started to realize what we will have to do, and even the most conservative person on the staff understands why it has to be done.” (Lehtiö 2020, p133).

4.6 Mojo's impact on journalism

All topics reviewed in the previous sections, - reactivity, quality, storytelling, and difficulties, lead us to the presumption, that practicing mobility certainly has an impact on journalism itself. The group of interviewees present several suggestions of what these effects could possibly be in conceptual and practical levels.

The simple fact that a mojo-kit can be assembled with a very low cost compared to a broadcasting kit, makes the concept very compelling. Arkko clarifies that with only 1500€ you can get comprehensive mojo equipment. Typically, the same amount is spent for a semi-high-class video camera solely:

“Nowadays technology advances with such a speed, that you are able to do mojo-productions even with 3 to 4-year-old phones. When you do not need to have the latest hardware in your pocket, it will bring mojo productions even closer for smaller operators.”
(Arkko 2019, p71).

Lehtiö agrees that when utilizing mojo, the required investment will diminish crucially. Exclusively, this expands the field of possible opportunities for news reporting.

Suvitaival thinks that the usage of both, professional cameramen and mobile journalism can flourish side-by-side, albeit he perceives mojo more suitable in creating slow-tempo stories. When Virenius contrasts the differences between the two, he assumes that mojo: “...does not bring solutions to how to compose different shots, how to handle the instrument and is the quality really good enough for all end devices”. He continues by emphasizing the importance of proper mojo training.

According to Rantanen, an unnoticeable mobile phone deserves its place in journalism: “Social media has desensitized the society. All people tolerate mobile phones but still flinch in front of a big camera”. Lehtiö concurs that using a small camera is less probable to affect people's behavior and distort the story's content. Rantanen has also remarked that people are currently more eager to participate in the journalistic process by providing photos and videos. She is convinced that there did not used to be this sort of commitment. Such a contribution by citizens supports the idea of societal emancipation.

Virenius assumes that, to some extent, mojo will subdue traditional heavyweight broadcast journalism, but not entirely: “People will still be watching well-produced programs, made with

traditional equipment”. Suvitaival expects the share to be 70-30 in favor of traditional journalism. However, he sees a growing potential in the field of foreign correspondents and the creation of undercover documentaries. Arkko confirms that the usage of live feeds from abroad has already escalated.

Uskali has noted that the utilization of mobile tools and applications have swarmed in the field of media:

“3-4 years ago mobile news consumption exceeded that of computer screens for the first time. So, the number has grown vastly, and in some stories it is enormous”. (Uskali 2020, p117).

His own behavior of news consumption has shifted from printed media sources to subscriptions of their digital versions. Uskali believes that extensive use of mobile phones will be the general direction for years to come, since any considerable alternatives do not exist. However, he identifies a growing potential in the concept of smart watches, which can nowadays provide the fastest access to news headlines.

Even though Lehtiö favors the extensive exploitation of live feeds, he reminds that it encases possible threats: “the fact that someone is broadcasting live brings us new challenges, juridical or other. There is always a possibility for someone to misuse the situation”. He continues by noting that the whole reportage may turn against itself if it is not handled professionally. Finally, Lehtiö underlines the importance of gatekeeping: “All available live-feeds are not ready to be published”.

Uskali believes that soon, traditional newspapers will confront the biggest obstacles in adaptation to the mobile era. He forecasts that a lot of influences will be borrowed from broadcasting media, which has been based more on technology and real-time activities by default:

“Even in the era of web-based journalism, dating back to the mid-90’s, newspapers were forced to learn web publishing. And when broadband connections became available, web-videos followed soon after. And in a way, the whole concept of mobile journalism has grown on top of web journalism.” (Uskali 2020, p116).

It is obvious that the transition has already started. Lehtiö pinpoints that Alma Media, one of the biggest media companies in Finland, streamlined their workflows by re-educating or laying off all of their photographers. Those who stayed, were trained into cameramen and the rest of the workforce was fulfilled by using freelancers and UGC:

“Their main goal was more about expanding the field instead of having their dedicated reporter always sent on-site, which nowadays is not even possible. So, their network actually expanded instead of mobility, and I think strategically this was a correct choice.” (Lehtiö 2020, p130).

5 DISCUSSION AND CONCLUSIONS

The study is carried out by synthesizing the knowledge gathered by reviewing literature and carrying out interviews. In addition, the societal effect of mojo is discussed, noting the different perspectives of citizens, media companies, and journalists. These are reflected in terms of the political economy of the media. The possible impact of mobile journalism is considered as well.

The study summarizes the advantages and disadvantages of mojo, by illustrating how the value of the concept is formed. This underlays the reviewing of research problems and hypotheses. Each of the sub-questions will be answered by rationalizing knowledge acquired from the literature review and the interviews. The findings of the study suggest that the research hypotheses may well be true. These are followed by discussion of the shortcomings of the study and speculation about the future of video journalism. The study is concluded by proposing new areas to research.

5.1 Discussion

What makes mobile journalism so intriguing, is the fact that it is based on a commonly used tool, a mobile phone, and its accessories and applications. This equipment is within the grasp of almost any consumer, and it can be used basically anywhere without any external support whatsoever. It offers methods to create a finalized medium, covering the whole workflow from lens to screen. The low threshold of practicing mojo also has its side-effects. All resulting end-products do not fill the steep criteria affiliated by journalistic media. End users might have a few prejudices about the concept and correcting these obligates the professional media to sustain journalistic values in their reporting, when pursuing mobile journalism. Within mojo, the constant dilemma of reactivity versus quality is always present.

Since one of the key features of the media industry is the ability to take advantage of and to capitalize on technological advances, mobile journalism can be an appealing concept for companies to harness. The concept can offer very rapid ways to report current affairs. It requires less workforce and allows creation of an extensive amount of media assets, which can be monetized by advertising or subscription-based news consumption.

Resulting from these facts, mobile journalism can be well investigated with the framework provided by the political economy of media. When media organizations aim for growth and global

expansion, they have a risk of becoming exploitative and undemocratic (Wasko 2014). Communications industry may end up enhancing the power of corporations by the expense of a diverse range of ideas and public discussion (Wilkin 2001). Mobile journalism has the power to bring stories closer to the people and to help locate grievances in society. It can aid us in understanding opposing mindsets of dissenting political actors and in bringing justice for the oppressed.

“Consumers are interested in the use value aspect of media and technology, whereas capitalists are interested in the exchange value aspect that helps them to accumulate money capital.” (Fuchs and Mosco 2015).

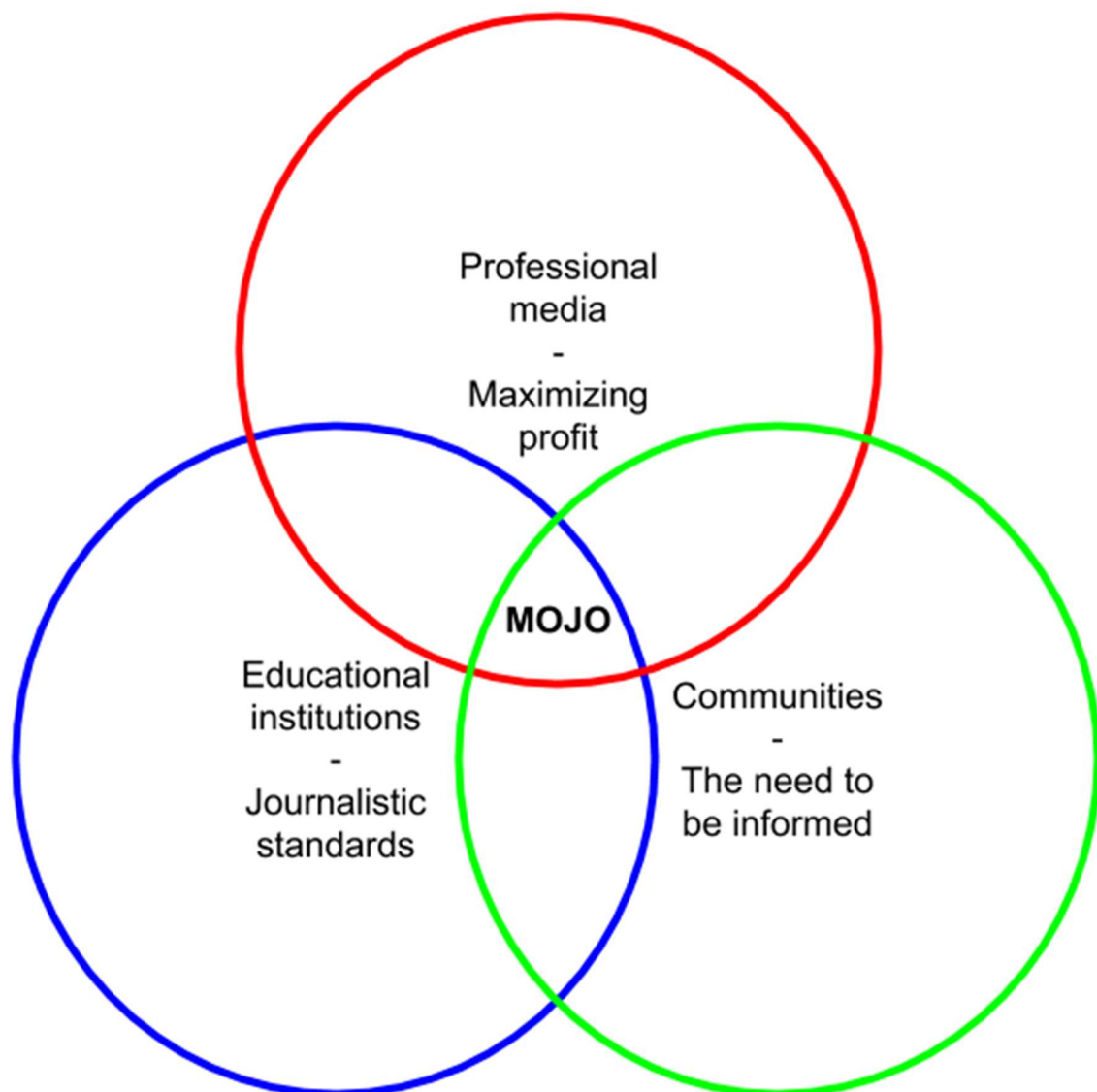

Figure 7. Basic incentives within the mediasphere.

These objectives must unify in mojo to serve both sides - to create stories that are informative and appealing to the public as well as to be financially beneficial to support continuity in news organizations' activities. In addition, all of this must be done within journalistic guidelines. These elements can be combined by enhancing the earlier Venn-diagram in figure 4 by adding the basic incentives for each actor: maximization of profits, fulfilling journalistic standards and informing people as seen in figure 6. Now the figure is more descriptive and, arguably, illustrates the main purpose of mobile journalism.

5.2 Conclusions

The strengths and weaknesses of mobile journalism can be combined to create a value creation diagram, as seen in figure 7. The starting points of the diagram are 'Smaller size', 'Reduced professionalism?', and 'User oriented development'. When moving from one point to another, the value is either added or reduced. The outcomes of these value changes create new elements, which in turn, can add positive or negative values as well. There are different bigger entities, like 'Physical and 'Technical', consolidating smaller elements, which eventually lead to 'Fiscal' and 'Societal' change.

One must bear in mind that the diagram presents possible opportunities and threats rather than absolute truths about mojo. For instance, it is hard to fully describe the abstract concepts such as 'User oriented development' and especially 'Reduced professionalism?'. Still, those terms have been included since they reflect how professionals and authors relate to mojo as a working method.

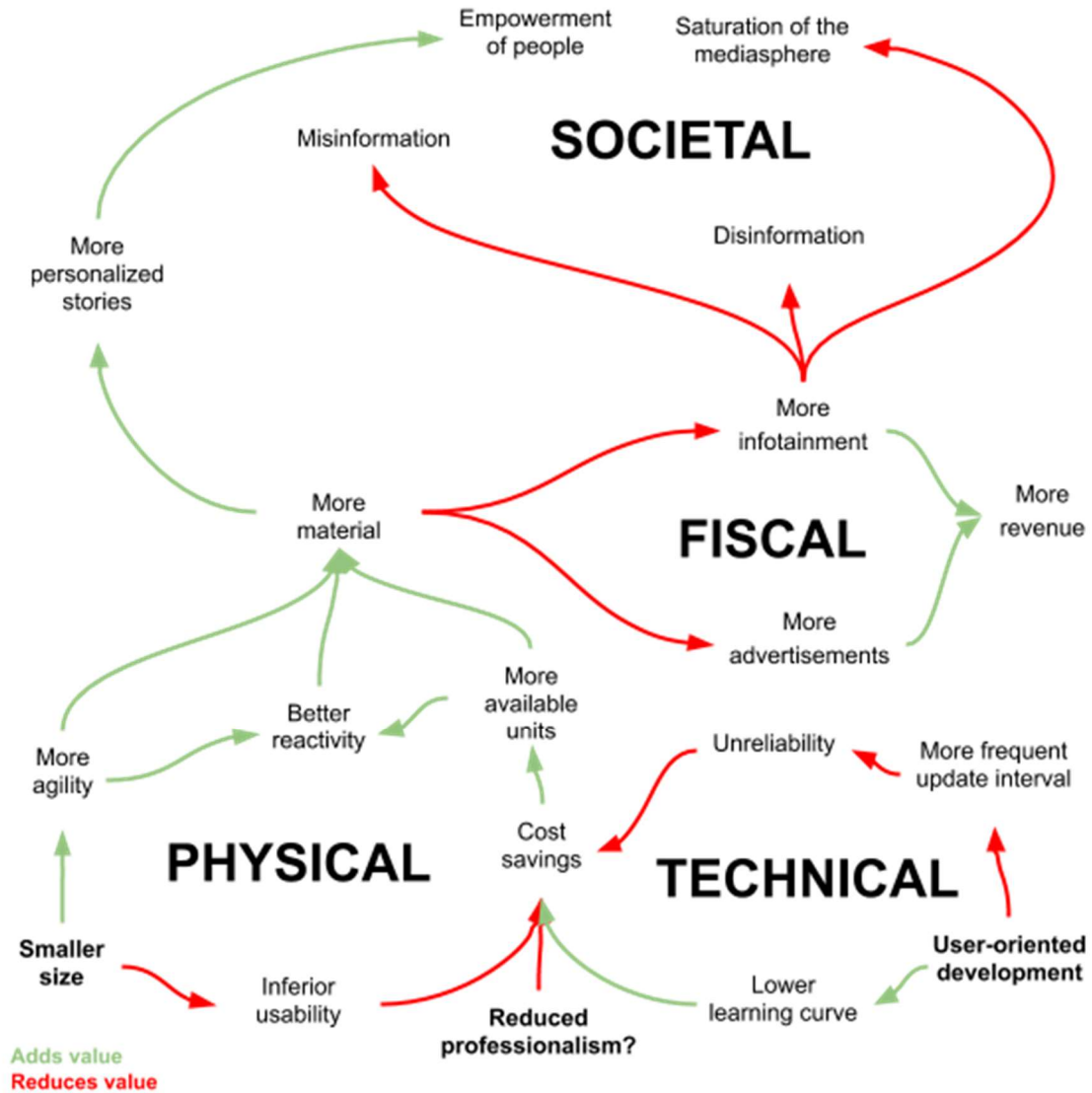

Figure 8. Value creation diagram of mojo.

Considering these potential outcomes, it is time to conclude this research by revising the research questions, and to verify the hypotheses.

- (Q1) Based on literature: How does mojo impact quality journalism?
- (H1) Mojo increases reactivity and emotionality but requires multi-skilling and multitasking.

According to the literature review, one of the most essential elements for a media company is reactivity to breaking news situations. Increased mobility and access allow journalists to explore their creativity and some journalists enjoy the gained narrative freedom. Mobile journalism is a suitable method for telling inspirational stories and to get the audience's voice better heard, since

it will lead to a more open discussion culture. In addition, some consider mobile journalism a suitable product for younger people to gain their interest in news content. These findings support the idea of accelerated reactivity to news events due to the light weight of a mojo-kit and enhanced emotionality due the possibility to bring the story closer to people.

The literature review indicated that practicing mobile journalism requires extensive multi-skilling and multitasking. Since these abilities are added on top of the reporter's core skills, it might turn the whole reportage into a stressful and painful process. Mobile journalists are usually left alone without the physical support and positive atmosphere of a newsroom. Since mobile journalists spend excessive time on the field, the significance of good communication skills becomes emphasized as well. 24/7 news production and tight schedules can lead to reduced experiences of self-expression and dissatisfaction of work tasks (Huws 2014). In addition, a single person has to constantly plan his/her schedules in advance to be able to multitask during reporting.

Reviewing the evidence, the study remarks the hypothesis confirmed. It is notable that the same reactivity could potentially be achieved by having a fleet of ENG-camera cars scattered all over the country, but the expenditure of that decision would be massive.

- (Q2) Based on interviews: What is the attitude of professionals toward mojo advantages and disadvantages?
- (H2) Professionals believe that mojo can reduce costs, and facilitate real-time reporting, but also raise reliability and usability issues.

The interviews clearly articulate that mobile journalism is a cost-efficient way to produce news stories. The price of a mojo-kit is significantly lower compared to broadcasting- or video journalist kits. Another factor is personnel costs, which are typically at least halved since mojo-stories are shot by a single person instead of two.

With mobile journalism real-time reporting becomes easier. This is due to the possibility of having multiple reporters on the field. Fast, and constantly evolving mobile networks improve the quality and allow seamless broadcasts. Therefore, the first ongoing live feed can be set up rapidly on a breaking news situation.

The interviews offer a good way to pinpoint the possible pitfalls of mobile journalism. Small physical size and technical design make a mobile phone compact but gravely complicates its operability. While the big BC-cameras have specified buttons and jog wheels for all essential

functions, in a mobile phone these configurations are accessible only by a separate menu. Constant development of applications and frequent update intervals reduce the usability and reliability value of mojo.

As a recapitulation, the interviews verified the original assumptions, and therefore the hypothesis is considered to be confirmed. Additionally, the study material revealed conservative attitudes against new working methods, difficulties in re-educating cameramen to shoot with a mobile phone, and journalists' incapability to take on responsibilities of handling technical equipment.

- (Q3) Based on literature and interviews: How does mojo change the practices, function, and quality of video journalism?
- (H3) The influence of mojo on video journalism supports an ability to cover more news stories but may decrease the overall quality.

Due to the affordability and gentle learning curve of mobile journalism, the concept offers a way to equip more people with the same cost. The possibility to cover remote locations by using UGC or reach those places rapidly with foreign correspondents enhances the opportunity of a broadcaster to acquire more material and thus publish more stories.

Media companies' hunger for news stories is a plausible element for civil journalism to raise its head. Traditionally, big conglomerates have acted as gatekeepers for news media by deciding which stories will be told to the public. Utilizing mojo has given citizens a possibility to participate in the media creation process by taking advantage of user generated content within newscasts. Therefore, mojo has the possibility to empower people, and according to social constructionism, helps in creating a more precise impression of the surrounding reality. A reduced gatekeeping function can lead to a more democratic society, but when pushed to its limits, to more misinformation, disinformation, infotainment, and at least confusion.

To some extent, the overall quality of mobile journalism may be inferior to traditional broadcasting quality, but this is usually tolerated if the gained material will act as unique documentary evidence. In other words, if the material could not have been acquired by typical methods, mojo will be considered as a valid and suitable journalistic method.

These observations confirm the hypothesis. However, it is worth mentioning that in favorable circumstances a decreased overall quality remains quite trivial.

- (Q4) How does mojo affect the ethics of video journalism?
- (H4) Pursuing mojo can make reporting more vulnerable to potential dangers such as illegalities, ethics violations and neglecting journalistic guidelines.

Normally, a mobile journalist is tied to the very same principles and laws as a regular journalist. However, the overwhelming speed of mojo reporting makes it vulnerable for lots of potential dangers, in forms of privacy, defamation, and trespass (Borum, Quinn 2016). While an ordinary citizen can screen capture and publish almost anything, journalists are tied to professional guidelines and ethics. This differentiates false media disseminates from reliable journalistic sources.

Taking advantage of UGC always requires an extra effort from a newsroom to confirm that the reportage material has been gathered without any violations. This can turn out to be a difficult and time-consuming process. In a newsroom, it can be miserable to realize that the material you have cannot be proven authentic. The footage could create an extraordinary scoop but, because of authenticity issues, it is not suitable for using in a news broadcast. Sometimes, there may be situations where a particular actor is trying to deliberately affect the media, and thus the public opinion. However, professional media should always oppose attempts of external influencing (Vehkoo 2011).

Of course, all these circumstances are true for traditional journalism as well. However, the study suggests that emphasized reactivity, uncontrollability of live feeds and usage of UGC-material expose mojo a bit more to these threats. Therefore, it is justified to assume that the hypothesis is correct. Another alarming matter is increased consumerism. For commercial media, overproduction of video content offers a possibility to monetize increased video consumption with extensive advertising but by filling up the mediasphere with trivial material, it may steal the attention from more essential content.

- (RQ): What is the impact of mobile technology in the practices of video journalism and on the relationship between reactivity and quality journalism?

The answer for the main research question can be formed by combining answers to the sub-questions and confirmed hypotheses: Mobile technology can help video journalism to obtain more reactivity at the expense of overall quality. Reduced costs allow more people to participate in

storytelling and can thus empower society. Mobile journalism requires multi-skilling and increases unreliability issues. Practicing mojo emphasizes the significance of journalistic ethics

5.3 Evaluation

The shortcomings of my study are the limited amount of literature and research articles on mobile journalism. Within a few years the circumstances will hopefully be better in the sense of available source material. In addition, the consistency of the sample group can alter the acquired information greatly. If the group would have been less technology-oriented, the findings could have been rather different.

Since the whole concept is still in a developing phase it is difficult to make definite assumptions about its future. It would be tempting to make a forecast, that the usage of mobile phone-based reporting will grow in the coming years by both news media professionals and citizen activists. The technology and especially mobile applications are advancing with such speed that all the current flaws of mojo could be corrected within a few years. On the other hand, it is always possible that the whole method will be forgotten and it will make way for even cheaper professional equipment or even tinier smartwatch based hyperlocal reporting. When cogitating the trend a bit deeper, it becomes plausible that eventually mobile journalism will just spice up its flavor to the history of constantly progressing video journalism.

The literature review that was mainly based on foreign sources and the interviews made with Finnish professionals revealed almost the same advantages of mojo. However, the interviews offered a more suitable tool in exposing the negative effects in a more practical level, while the literature review made better remarks about the ethical issues and the exploitative threats of mojo. Therefore, it is presumable that the findings can be generalized to some extent. Conclusions of the study elevate the requirement of sufficient training when putting mobile journalism into practice. This appears to be a major challenge within the concept. Executing the study did not raise any contradictions between the research methods or -problems. Therefore, it is safe to assume that the conclusions related satisfyingly to the research problem and thus the research accomplished its objectives.

Some questions remained unanswered, and I would like to encourage the researchers of the future, who are interested in similar topics, to consider some of the following themes:

- General attitudes towards mobile journalism
- How are fake news exploiting mobile journalism?
- The negative effects of extensive video production

REFERENCES

Literature

- Artz, L. and Kamalipour, Y.R (2003). *The Globalization of Corporate Media Hegemony*. New York: State University of New York Press. pp3-31.
- Barone, C.A. (2015). *Radical Political Economy : A Concise Introduction*. New York: Routledge. pp133-167.
- Burum, I. and Quinn, S. (2016). *MOJO: the Mobile journalism handbook : how to make broadcast videos with an iPhone or iPad*. Burlington: Focal Press.
- Doyle, G. (2002). *Understanding Media Economics*. SAGE Publications.
- Erämetsä, T. (2003). *Myönteinen muutos*. 2nd ed. Helsinki: Tammi.
- Fuchs, C., Mosco, V (2015). *Marx and the Political Economy of the Media*. Leiden: Brill. pp1-22.
- Goodman. R.S. and Steyn, E. (2017). *Global Journalism Education In the 21st Century: Challenges and Innovations*. Austin: University of Texas.
- Hemmingway, E. (2008). *Into the Newsroom: Exploring the Digital Production of Regional Television News*. London and New York: Routledge.
- Huws, U. (2014). *Labor in the Global Digital Economy: The Cybertariat Comes of Age*. NYU Press. pp101-125.
- Keränen, M., Lähti, R., Elkelä, K. and Nikali, H. (2011). *Media-alan mahdollisuuksien kentät*. Helsinki: Itella Oyj.
- Mulcahy, G. and Egan, M. (2019). *Mojo Handbook*. London: Thomson Foundation.
- Otala, L. (2002). *Oppimisen etu - kilpailukykyä muutoksessa*. 4th ed. Helsinki: WSOY.
- Powers, S. M., Jablonski, M. (2015). *The Real Cyber War : The Political Economy of Internet Freedom*. Illinois: University of Illinois Press. pp203-208.
- Tiilikka, P. (2008). *Journalismi ja sananvapaus*. Helsinki: WSOYpro.

- Uskali, T. (2011). *Innovaatiot ja journalismi*. Helsinki: Infor.
- Virtapohja, K. (2014). *Journalismi ajassa - professori Raimo Salokankaan juhlakirja*. Jyväskylä: Jyväskylän yliopisto.
- Vehkoo, J. (2011). *Painokoneet seis*. Helsinki: Teos.
- Whittaker, J. (2019). *Tech Giants, Artificial Intelligence and the Future of Journalism*. New York: Routledge.
- Wilkin, P. (2001). *Political Economy of Global Communication: An Introduction*. London: Pluto Press. pp125-135.

Articles

- Bock, M. A. (2011). *You Really, Truly, Have to “Be There”*: Video Journalism as a Social and Material Construction. *Journalism & Mass Communication Quarterly*, 88(4), pp. 705–718. doi: 10.1177/107769901108800402.
- Cameron, D. (2008). *Mobile journalism: a snapshot of current research and practice*. End of Journalism? Technology, Education and Ethics Conference 2008. University of Bedfordshire, Luton, pp. 1-6.
- Blankenship, J. (2016). *Losing their “Mojo”?*. *Journalism Practice*, 10:8, 1055-1071, doi: 10.1080/17512786.2015.1063080
- Galbin, A. (2014). *An introduction to social constructionism*. *Social Research reports*. 26. 82-92.
- Kumar, A. and Haneef, M.S.M. (2018). *Is Mojo (En)De-Skilling?*. *Journalism Practice*, 12:10, 1292-1310, doi: 10.1080/17512786.2017.1389291
- Kvale, S. (2006). *Dominance Through Interviews and Dialogues*. *Qualitative Inquiry*, 12(3), pp. 480–500. doi: 10.1177/1077800406286235.

- Litschka, M. (2019). *The Political Economy of Media Capabilities: The Capability Approach in Media Policy*. *Journal of Information Policy*, 9, 63-94.10.5325/jinfopoli.9.2019.0063
- Lin, Z. and Zhao, Y. (2019). *Towards SoMoLo journalism and SoMoLo activism: case studies of Macau netizens' digital practices*. *Media International Australia*, 173(1), pp. 93–107. doi: 10.1177/1329878X18798694.
- López-García, X., Silva-Rodríguez, A., Vizoso-García, Á., Westlund, O. and Canavilhas, J. (2019). *Mobile journalism: Systematic literature review*. *Periodismo móvil: Revisión sistemática de la producción científica*. *Comunicar; Comunicar* 59: Medios móviles emergentes. *Convergencia comunicativa en el nuevo escenario mediático*; 9-18. DOI: 10.3916/C59-2019-01
- Paulussen, S. (2016). *Innovation in the Newsroom*. *The SAGE Handbook of Digital Journalism*. doi: 10.4135/9781473957909.n13.
- Richardson, A. (2012). *Mobile Journalism: a Model for the Future*. *Diverse: Issues in Higher Education*. [online]. Available at: <https://tinyurl.com/y4kzumuk>
- Richter, C. and Gräf, B. (2015). *The Political Economy of Media: An Introduction*. *New Media Configurations and Socio-Cultural Dynamics in Asia and the Arab World*, pp.22-35. 10.5771/9783845253923-22.
- Saltzis, K. and Dickinson, R. (2008). *Inside the changing newsroom: journalists' responses to media convergence*. *Aslib Proceedings; Bradford* Vol. 60, Iss. 3, (2008): 216-228. doi:10.1108/00012530810879097
- Sanders, K. (2004). *Ethics & journalism*. London: SAGE Publications Ltd doi: 10.4135/9781446220467
- Shoemaker, P., Riccio, J. and Johnson, P. (2013). *Gatekeeping*. *The Oxford Bibliographies Online*. doi: 10.1093/OBO/9780199756841-0011
- Sidiropoulos, E., Vryzas, N., Vrysis, L., Avraam, E. and Dimoulas, C. (2019). *Growing Media Skills and Know-How In Situ: Technology-Enhanced Practices and Collaborative Support in Mobile News-Reporting*. *Education Sciences*. 9. 173. 10.3390/educsci9030173.

- Steensen, S. and Ahva, L. (2015). *Theories of Journalism in a Digital Age*. Journalism Practice, 9:1, 1-18, doi: 10.1080/17512786.2014.928454
- Strupp, J. (2008). *Going Mobile*. Editor & Publisher, vol. 141, no. 5, pp. 24-28,30.
- Szabo, L. (2014). *The Future of Communication: From new Media to Postmedia*. Procedia - Social and Behavioral Sciences. 163. 10.1016/j.sbspro.2014.12.283.
- Thussu, D. (2015). *Infotainment*. The International Encyclopedia of Political Communication, First Edition. doi: 10.1002/9781118541555.wbiepc152
- Wasko, J. (2014). *The study of the political economy of the media in the twenty-first century*. International Journal of Media & Cultural Politics. pp259-271. doi: 10.1386/macp.10.3.259_1
- Westlund, O. (2013). *Mobile News*. Digital Journalism, doi: 10.1080/21670811.2012.740273.
- Zeng, X., Jain, S., Nguyen, A. and Allan, S. (2019). *New perspectives on citizen journalism*. Global Media and China, 4(1), pp. 3–12. doi: 10.1177/2059436419836459.

Internet

- American Press Institute, (2019). *What is journalism?*. [online]. Available at: <https://www.americanpressinstitute.org/journalism-essentials/what-is-journalism/> [Accessed on 14. November 2019]
- Cambridge Dictionary (2019). *Crowdsourcing*. [online]. Available at: <https://dictionary.cambridge.org/dictionary/english/crowdsourcing> [Accessed on 1. December 2019]
- Collins dictionary (2019). *Definition of 'video journalism'*. [online]. Available at: <https://www.collinsdictionary.com/dictionary/english/video-journalism> [Accessed on 21. June 2020]

Cooke, P. (2019). *What is the Fourth Estate, why is the press called the fourth estate and where does the term come from?* [online]. Available at:

<https://www.thesun.co.uk/news/6600872/fourth-estate-media-fourth-estate-term/>

The Council for Mass Media (2008). *Guidelines for journalists and an annex.* [online]. Available at: https://www.jsn.fi/en/guidelines_for_journalists/ [Accessed on 18. November 2019]

CrowdRiff (2019). *User-Generated Content: The Ultimate Guide for Tourism Marketers.* [online]. Available at: <https://crowdriff.com/resources/blog/what-is-user-generated-content> [Accessed on 14. November 2019]

Davie, G. (2018). *Gatekeeping Theory.* [online]. available at: <https://masscommtheory.com/theory-overviews/gatekeeping-theory/> [Accessed on 8. July 2020]

First Draft News (2016). *How to set up your newsroom to find breaking news on social media.* [online]. Available at: <https://firstdraftnews.org/latest/how-to-set-up-your-newsroom-to-find-breaking-news-on-social-media/> [Accessed on 4. July 2020]

Gyimah, D. (2015), *Videojournalism - Your quick snap guide with history, now and its future.* Viewmagazine. [online]. Available at: http://www.viewmagazine.tv/Videojournalism/Videojournalism_guide.html [Accessed on 21. June 2020]

Hayman, M. (2019). *What's A Gimbal? The New Camera Accessory Everyone's Talking About.* [online]. Available at: <https://www.captureguide.com/what-is-a-gimbal/> [Accessed on 14. November 2019]

Ingram, D. and Henshall, P. (2019) *Mojo. The News Manual.* [online]. Available at: <https://www.thenewsmanual.net/Resources/glossary.html> [Accessed on 15. November 2019]

Lenses and Lights (2009). *ENG Video Camera Definition.* [online]. Available at: <http://lenses-and-lights.blogspot.com/2009/02/eng-video-camera-definition.html> [Accessed on 13. February 2020]

Maccise, D. and Marai, M. (2018). *Mobile Journalism.* [online]. Available at: <https://institute.aljazeera.net/sites/default/files/2018/mobile%20journalisn%20english.pdf> [Accessed on 15. November 2019]

- MTV (2019). *MTV jatkaa markkinajohtajana - yhä useampi MTV:n ohjelma tavoitti helmikuussa miljoonayleisön*. [online]. Available at: <https://www.mtvuutiset.fi/spotti/tutkittua/mtv-yleisot/artikkeli/mtv-jatkaa-markkinajohtajana-yha-useampi-mtv-n-ohjelma-tavoitti-helmikuussa-miljoonayleison/7319244> [Accessed on 15. November 2019]
- Norman, M. (2017), *What Is 'Slow Journalism'?* National Geography. [online]. Available at: <https://www.nationalgeographic.org/projects/out-of-edem-walk/blogs/lab-talk/2017-02-what-slow-journalism/> [Accessed on 16. June 2020]
- Podger, C. (2019). *Mojo Manual*. [online]. Available at: <http://www.mojo-manual.org/> [Accessed on 11. November 2019]
- Shoulderpod (2019). *All about mobile journalism*. [online]. Available at: <https://www.shoulderpod.com/mobile-journalism> [Accessed on 11. November 2019]
- Seamedu (2019). *Understanding Mobile Journalism & Its Relevance in Today's Times*. [online]. Available at: <https://www.seamedu.com/blog/understanding-mobile-journalism-its-relevance-in-todays-times/> [Accessed on 17. July 2020]
- SLR Lounge (2019). *Monopod*. [online]. Available at: <https://www.slrlounge.com/glossary/monopod-definition/> [Accessed on 13. February 2020]
- Suomen tietotoimisto (2020). *STT Tyylikirja*. [online]. Available at: <https://stt.fi/tyylikirja/esittely/> [Accessed on 24. August 2020]
- Suomen virallinen tilasto (2017). *Väestön tieto- ja viestintätekniikan käyttö*. [online]. Available at: http://www.stat.fi/til/sutivi/2017/13/sutivi_2017_13_2017-11-22_kat_002_fi.html [Accessed on 11. November 2019]
- Tilastokeskus (2019). *Televisio saa kuuden vuosi-kymmenen jälkeen yhä 60 prosenttia suomalaisista päivittäin äärelleen*. [online]. Available at: <http://www.stat.fi/tietotrendit/artikkelit/2019/televisio-saa-kuuden-vuosikymmenen-jalkeen-yha-60-prosenttia-suomalaisista-paivittain-aarelleen/> [Accessed on 11. November 2019]
- Traficom (2020). *Drones and remotely piloted aircraft (UAS/RPAS)*. [online]. Available at: <https://www.traficom.fi/en/transport/aviation/drones-and-remotely-piloted-aircraft-uas-rpas-frequencies-and-radio-licences> [Accessed on 6. June 2020]

Vinney, C. (2019). *Social Constructionism Definition and Examples*. ThoughtCo. [online]. Available at: <https://www.thoughtco.com/social-constructionism-4586374> [Accessed on 10. July 2020]

Warley, S (2007). TV spy. *Democratizing TV: The BBC*. [online]. Available at: https://web.archive.org/web/20070119165047/http://www.tvspy.com/nexttv/nexttvcolumn.cfm?t_nexttv_id=480&page=1&t_content_cat_id=20 [Accessed on 21. June 2020]

Yle (2016). *JSN:n Elina Grundström: Laatujournalismi maksaa – valehtelu on ilmaista*. Available at: <https://yle.fi/aihe/artikkeli/2016/04/22/jsnn-elina-grundstrom-laatujournalismi-maksaa-valehtelu-ilmaista> [Accessed on 4. July 2020]

APPENDICES

Appendix A - Interview questions

1. Introduction: name and occupation. Consent for the interview.
2. How would you describe mobile journalism?
3. How do you relate to mobile journalism?
4. What are the biggest differences between mobile journalism and traditional TV broadcast journalism?
5. How does mojo differ from UGC?
6. How does mojo meet the journalistic standards?
7. What is the biggest advantage of using mojo?
8. What do we gain by using mojo?
9. What is the biggest problem when using mojo?
10. What do we lose when using mojo?
11. Has mobile journalism been able to improve the reactivity to news events?
12. How mobile journalism has changed the amount of published news stories?
13. How does the mojo publishing process differ from a traditional one?
14. How will mobile journalism change the storytelling of news?
15. What are the biggest difficulties of deploying mojo reporting?
16. How do you see the future of mojo?

Appendix B - Eero Arkko, MTV, 11.12.2019

B.1 Translated interview

PM: Could you please introduce yourself and tell what do you do, where do you work, and which position you hold?

EA: I am Eero Arkko and I have been in MTV news now for four years and have worked as a technical producer for a year. I also work as a director for MTV News Live. I have a bachelor's degree of engineering in media technology.

PM: Do you consent that the material of this interview can be used as a part of a study?

EA: I do.

PM: Clear. Then we can move on to the actual questions. There are fifteen of them. How would you describe mobile journalism, or what does it mean to you?

EA: Mobile journalism has eased, or more likely simplified, activities in the newsroom a lot, since you do not always have to send a cameraman and a journalist to create a story.

PM: If we take a step backwards, how do you personally understand mobile journalism?

EA: I see mobile journalism [thinks a while] as a future in a way, or new way of working and maybe a bit like, absolutely a soothing factor and an enabler. Also, the smaller operators are able to work more efficiently.

PM: Good. So what is your own relationship with mobile journalism in practice?

EA: Well, in practice I do not conduct interviews, but mainly train the technical side for our reporters. What type of equipment do you need, how do the apps work, and so on. But personally, I have not conducted interviews using mobile journalism.

PM: Well, how do you see the main differences if you compare mobile journalism and traditional TV-production journalism and the usage of ENG-cameras?

EA: Well, the size of the equipment is probably the biggest factor. The fact that you do not need a cameraman and a reporter, but just a reporter who can operate a mobile phone and use these

technical mojo-gadgets. So, in practice, it already halves the personnel costs. And in addition to that, the mojo-equipment can be carried dexterously in a significantly smaller package with you.

PM: Ok. So how would you see the mojo-shooting to differ from, like consumer or user-generated content?

EA: Comparing to newsroom usage the one concrete difference surely is that the phone is tilted sideways instead of upright position to make the aspect-ratio suitable for TV and news broadcasts. And when it comes to this typical social media content, typically common people tend to shoot in upright position. That might be the biggest difference [clicks the pen], and maybe also, that the usage of tripods and gimbals is more common in these sorts of professional productions. The footage is desired to be steady and in-focus.

PM: So would you see that the production is more professional compared to..?

EA: Yes, absolutely.

PM: How well does the mojo-shooting fit in journalistic standards and practices?

EA: Talented mojo-professionals are able to do even full-scale TV-productions. And probably, I have not gotten so well acquainted with it, but surely, they have done some mini-documentaries using bare mojo-equipment. So, if you have the skills and the time, you sure can take care of all production stages from shooting to editing and publishing.

PM: Okay. What do you think is the biggest advantage when using mojo-equipment?

EA: Well probably the financial aspect. The fact that you can get a comprehensive mojo-equipment with just 1500 euros, which you would spend for a semi-high-class video camera alone. And with comprehensive mojo-equipment you can handle planning, shooting, audio recording, editing, and publishing. Everything. So basically, you can establish your own newsroom [chuckles] with a single mojo-set, if you have the enthusiasm and desire.

PM: Are you saying that 1500 euros covers everything, from a microphone to..?

EA: From a microphone to a tripod, camera, light. So, to get a simple mojo-set, if you do not get the latest mobile phone, then yes. With 1500€ you will get quite decent equipment.

PM: What will you gain by using mobile journalism?

EA: Well, with mobile journalism you will get this sort of... reactivity to fast-paced situations, so you do not need to book cameramen or other people to plan, to move the heavy equipment and to set up tripods in the event location. Instead, a reporter can just go and grab a phone and start producing. We will gain speed in these activities and financial profits as well.

PM: And what do you see as the biggest problem when using mojo-equipment and -technology?

EA: I would say that for a reporter, in addition to reporter skills, it requires technical enthusiasm and desire to learn how to use new techniques and applications and urge to train yourself constantly. When earlier, a reporter used to concentrate solely on reporting, now he/she has to think about multiple other things from shooting and editing perspective as well - not only the interview questions.

PM: So, it expands the field of a journalist?

EA: Yes, absolutely. Expands remarkably.

PM: So, what do we lose if we start to shoot only using mojo? What do we lose in the process?

EA: Well for sure the angle of views. At the moment zooming with mojo-equipment is basically non-usable. Sure, there is a digital zoom, but it reduces the image quality notably, and the end result is even worse when there isn't a tripod. All sorts of shaking and trembling will get even more visible in the digi-zoomed video. So, if you compare that to ENG-shooting equipment, which is really good for getting sharp close-ups. That at least.

PM: Has mobile journalism been able to improve reactivity on news stories or events?

EA: Yes, I believe it has. Earlier you had to send at least two people to a location: a reporter and a cameraman. Nowadays a reporter, if he/she happens to be at the location, can just pull his/her phone out of his/her pocket and start shooting and broadcasting. It is considerably easier.

PM: How about the number of news stories, does it grow when we shift to mobile journalism?

EA: Surely. At least in a way that when a mobile journalist has learned the skills and techniques well enough, producing a news story does not take the whole day. You can just create, shoot, and edit with your phone straight from the field and then move on to the next story.

PM: How much does the mojo publishing process differ from a traditional one?

EA: If we are talking about non-live productions... Here in the newsroom we are basically just doing live broadcasts with mojo. Sometimes there are a few stories where we go to shoot the material with a phone, return to the newsroom, and transfer the material to a computer where the editing is done. A few years ago, we tried to have the reporters edit their own material only by using a mobile phone, but we found out it was so time-consuming that it was not reasonable. It was slow, and the quality...not that good either.

PM: Is it so that eventually all the material goes through the same editorial and technical process after all?

EA: Yes. At the moment in our workflow. In the commercial side I think, depending a bit on the reporter, - some do edit with the phone's application, the majority will bring the material to the newsroom and edit with a computer.

PM: How about foreign correspondents?

EA: To my understanding the correspondent will only use mojo for live broadcast for TV and web. For the rest of their work, they have video cameras and laptops to do the editing with.

PM: How does mobile journalism affect news story telling?

EA: I think that when it comes to quality, we are quite close to that traditional camera operating, but mobile journalism offers us reactivity and speed so, when something happens, we can start telling the story even sooner.

PM: You mentioned earlier something about the camera angles?

EA: Well in that sense, the scale is of course narrower, and you will have to move closer to the subject or the interviewee. With video camera equipment this is done more easily.

PM: If we are not doing a live broadcast and can use insert footage, how much of this footage is possible to shoot with mojo equipment anyhow?

EA: Well, I have not done that much mojo-shooting myself, but I would expect that you can surely gain a wider variety of insert footage with video equipment because of those zoom-options. Then again, a news story can be done with mojo-equipment anyways. It only requires a different point of view for the reporter to find the most interesting footage.

PM: What are the biggest challenges in putting mobile journalism or reporting into practice?

EA: Perhaps to find the reporters who have sufficient technical skills for the job. Typically, the thing they have to have is enthusiasm for new things, but it takes a lot of time and tinkering, - especially the editing side. We tried to implement mojo a few years ago, but because of poor results, we had to do a roll-back for the project.

PM: So, has MTV tried to implement this several times already?

EA: I cannot tell for sure. I think that it was three years ago when the reporters actually had their own mojo-shifts, but then we noticed that it was not worthwhile.

PM: What do you think was the biggest obstacle that contributed to its failure?

EA: Well I do not know if I am the right person to answer this, since during that time I was not in the position to know for sure. These are only rumors, but practically the reporter doing a mojo-shift... if this can be off-the-record?

PM: So the news story was not handled from the beginning to the end by a single person, a journalist, or a reporter, but was more like passed on to another person in the workflow?

EA: Yes, exactly. I think that the training was not sufficient, or at least the skills were not. And because of that, we decided to abandon the project.

PM: How would you see the future of mobile journalism?

EA: Good. Even technical development alone makes things a lot easier, and since mobile journalism also helps the smaller operators, and activities on crisis areas, it will become more common. Nowadays technology advances with such a speed, that you are able to do mojo-productions even with 3 to 4-year-old phones. When you do not need to have the latest hardware in your pocket, it will bring mojo productions even closer for smaller operators.

PM: Is there something else you wish to say?

EA: Not really.

PM: Okay. Thank you for the interview!

B.2 Original interview

PM: Voitko esitellä alkuun itsesi ja kertoa että tuota mitä teet, missä olet työssä, missä asemassa?

EA: Minä olen Eero Arkko ja MTV-Uutisilla olen ollut nyt nelisen vuotta, joista pari vuotta teknisenä tuottajana. Nyt vuoden päivät myös ohjaajana MTV Uutiset Livessä. Koulutukseltani olen mediatekniikan insinööri.

PM: Ja annatko suostumuksen että tätä haastattelumateriaalia voidaan käyttää tutkimukseen.

EA: Tahdon.

PM: Selvä. Sitten mennään varsinaisiin kysymyksiin, niitä on nyt tässä viisitoista kappaletta.

Kuinka kuvailisit, tai mitä sulle merkitsee mobiilijournalismi?

EA: Mobiilijournalismi on helpottanut paljonkin, tai ehkä yksinkertaistanut ehkä tällaista niinkuin uutisellista toimimista, kun ei tarvitse aina lähettää kuvaajaa ja toimittajaa.

PM: Jos mennään sen verran taaksepäin, että miten ihan kuvailisit?

EA: Ai kuvailisin?

PM: Mitä se niinkun tarkoittaa, sun näkökulmasta?

EA: Siis nimenomaan minun työtehtävien näkökulmasta`?

PM: No kuinka ymmärrät mobiilijournalismin?

EA: Mä ymmärrän mobiilijournalismin, journalismin, [mieltii] tulevaisuutena jossain määrin tai uutena toimintatapana ja tämmösenä, ehkä myös jollain... jossain määrin tämmösenä niinkun, no siis huomattavasti helpottavana tekijänä ja mahdollistajana. Myös pienemmät toimijat pystyy toimimaan tehokkaammin.

PM: Hyvä. Öö mikä sun oma suhde on mobiilijournalismiin käytännössä?

EA: Öö. No käytännössä itse en hoida haastatteluja, mutta koulutan lähinnä meidän toimittajille tätä teknistä puolta siinä. Mitä laitteita tarvitaan, miten apit toimii ja näin. Mutta itse en haastatteluja ole tehnyt.

PM: No miten näkisit, että mitkä on suurimmat erot jos verrataan mobiilijournalismia ja perinteistä tommosta TV-tuotantojournalismia, ENGi-kameroiten käyttöä?

EA: Nnno kaluston koko nyt on varmaan se merkittävin tekijä, että ei tarvita toimittajaa ja kuvaajaa, vaan riittää kun on toimittaja, joka osaa operoida puhelimella, ja käyttää teknisiä, tai käyttää näitä mojo-laitteita. Eli käytännössä se puolittaa henkilökustannukset jo siinä. Ja lisäksi kulkee huomattavasti pienemmissä laukuissa ja menee näppärästi mukana siinä kalusto.

PM: Joo. Öö. No miten näkisit että tommonen mojo-kuvaaminen eroaa sitten tommosta kuluttajien laatimasta sisällöstä tai user-generated-contentista?

EA: Öö. No uutiskäyttöön oikeestaan tämmöinen konkreettinen ero on varmastikin se, että se luuri väännetään siihen poikittaisasentoon, et saadaan kuvasuhteet telkkariin ja uutislähetyskeskseen sopiviksi, ja sit taas tämmöseen some-sisältöön mitä perusihmiset saattaa kuvata, niin yleensä se on sitten taas pystykameralla. Et se nyt varmaan on selkein ero [napsuttaa kynää]. Ja ehkä sitten myös kolmijalkojen ja gimbaalien käyttö on yleisempää tammösessä ammatillisessa, koska halutaan, että kuva on vakaata ja skarppia.

PM: Eli näkisitkö, että siinä on selkeesti ammattimaisempaa se tuotanto verrattuna sitten..?

EA: Kyyllä, kyllä.

PM: Öö. Miten hyvin mojo-kuvaaminen vastaa journalistisiin standardeihin ja käytäntöihin.

EA: K-kyllä hyvät mojo-tekijät pystyy tekemään ihan kokonaisia tota tv-juttuja. Ja varmaan, en oo niin tarkkaan perehtynyt, mutta varmaan on tehty jotain minidokumenttejakin ihan mojo-kalustolla. Et kyllä jos öö, osaamista riittää, niin ja aikaa riittää, niin kyllähän mojo-kalustolla pystyy hoitamaan kuvauksesta editointiin ja julkasuun asti ihan kaikki työvaiheet.

PM: Joo. Öö, mikä on sun mielestä suurin etu, kun käytetään mojo-kalustoa?

EA: No varmaan tommonen taloudellinen näkökulma, että mojo kalusto, sä saat kattavan mojo-kaluston tuhannellaviidellasadalla, mikä sulla menis kohtuu laadukkaaseen videokameraan ja kattavalla mojo-kalustolla sä pystyt nimenomaan hoitamaan sen suunnittelun, kuvaamiset, äänitykset editoinnin, julkasut. Kaikki. Et periaatteessa sä voit perustaa oman toimituksen [naurahtaa] yhdellä mojo-kalustolla, jos vaan niinkun intoa ja halua riittää.

PM: Sisältyykö tuohon 1500:aan ihan niinkun kaikki mikrofoniin..?

EA: Mikrofoniin jalustaan, kameraan, mikkiin, valoon. Et simppelein mojo-setin, niin jos ei nyt ihan uusinta uutta puhelinta halua ni, kyllä. Tuhattiin, sillä saa jo ihan käypää tavaraa.

PM: Öh, mitä saavutetaan, kun käytetään mobiilijournalismia?

EA: Öö, mobiilijournalismilla saavutetaan tämmöstä ööh, nopeaa, nopeisiin tilanteisiin, ettei tarvii buukata kuvaajia ja muita. Suunnitella, siirtää raskasta kalustoa ja asetella kolmijalkoja siellä tapahtumapaikalla, vaan siinä voi toimittaja lähteä ja ottaa puhelimen käteen ja alkaa tekemään, että et sillä saavutetaan tämmöstä nopeutta toimintaan. Ja myös niitä taloudellisia hyötyjä.

PM: Joo. Tuota, mikä on sitten vastaavasti suurin ongelma mojo-kaluston ja -tekniikan käytössä?

EA: Öö, no. Sanoisin että se vaatii kuitenkin siltä toimittajalta toimittajan taitojen lisäksi tällasta teknistä innokkuutta ja halua oppia ja ottaa uusia tekniikoita ja uusia applikaatioita ja kouluttaa itseään aktiivisesti, että siinä missä ennen toimittaja teki ennen toimittajan työt, mojo-toimittaja joutuu miettimään asioita kuvaamisen kannalta ja editoimisen kannalta. Ei pelkästään niitä haastattelukysymyksiä, tai...

PM: Eli se laajentaa tämän journalistin tonttia?

EA: Kyllä, se nimenomaan laajentaa. Suurentaa huomattavasti.

PM: Öö. Mitä menetetään, jos ruvetaan kuvaamaan pelkästään mojolla tai verrataan mojo-tuotantoa tommoseen perinteiseen. Mitä, mitä tässä prosessissa menetetään?

EA: No varmastikkin kuvakulmia, tällä hetkellä mojo-kalustossa zoomaaminen on käytännössä olematonta. Tietenkin digitaaliset zoomit on, mutta siinä sitten kärsii kuvanlaatu huomattavasti. Ja asiaa pahentaa sitten, jos ei ole kolmijalkaa kyseessä, niin sit se tärinät ja heilumiset näkyy entistä pahemmin siinä digizoomatussa kuvassa. Et verrattuna taas ENGi-kalustoon, jotka pystyy otta kaukaa todella skarppeja lähikuvia. Että se nyt ainakin.

PM: Onko mobiilijournalismi kyennyt parantamaan reaktiivisuutta uutistarinoihin tai tapahtumin?

EA: Kyllä varmasti on. Että ennen piti lähteä paikalle kaks, tai vähintään kaks: toimittaja, kuvaaja, verrattuna et nykyään toimittaja voi, jos sattuu tapahtumapaikalle, kaivaa puhelimen taskusta ja käynnistää lähetyksen, et se on niinkun verrattain helppoa.

PM: Entä julkaistujen uutisjuttujen määrä, onko se, kasvaako se kun siirrytään mobiilijournalismiin?

EA: Varmasti siinä vaiheessa, kun mobiilijournalisti on ottanut ne taidot ja tekniikat haltuun siinä määrin, että jutun tekemiseen ei mene sitä työpäivää, vaan sä voit tehdä, editoida puhel-, kuvata ja editoida puhelimella suoraan kentältä ja sitten siirtyä seuraavaan juttuun.

PM: Öö. Kuinka mojo-uutisjuttujen julkaisuprosessi eroaa perinteisestä julkaisuprosessista.

EA: Jjos puhutaan ei-suorista: Me tehään täällä uutisissa nykyään käytännössä suorita lähetyksiä mojolla. Ja sit joitain juttuja käydään sit kuvaamassa puhelimella, palataan toimitukseen, siirretään materiaalit koneelle, jossa hoidetaan editointi. Mutta meil oli, muutama vuosi sitten kokeiltiin tämmöstä, että mojo-toimittajat öö, tekee jutut ja editoi jutut suoraan puhelimella, mutta todettiin että se on niin hidasta, ettei se ollut järkevää. Hidasta, ja ehkä laatukin oli sitten vähän semmosta, tämmöstä ja tommosta.

PM: Eli onko näin että kaikki materiaali käy ikään kuin viime kädessä kuitenkin tuon saman öö toimituksellisen tai teknisen prosessin läpi?

EA: Kyllä. Tällä hetkellä joo, meillä. Joo kaupallisella puolella mun mielestä ne tai no, hieman toimittajasta riippuen, jotkut editoi sen sillä puhelimella, puhelimen avulla, mut suurin osa kyllä tuo kamat toimitukseen ja editoi tietokoneella.

PM: Mites esimerkiksi ulkomaankirjeenvaihtajien tapauksessa, tai tuota tämmösessä..?

EA: Ööh. Käsittääkseni meillä ulkomaankirjeenvaihtaja hoitaa mojona vaan telkku- ja nettisuorat. Että sitten muihin heillä on on sitten öö videokamerat ja läppärit joilla sitten editoida.

PM: No kuinka mobiilijournalismi vaikuttaa uutisten tarinankerrontaan?

EA: Uutisten tarinankerrontaan. Mä luulen et se... sinänsä laadullisesti ja näin ollaan hyvinkin lähellä sitä vanhaa kameratekemistä, mutta se mobiilijournalismi mahdollistaa just sen reaktiivisuuden ja nopeuden, että kun jotain tapahtuu niin päästään kertomaan, tai aloittamaan se tarina entistä aiemmin.

PM: Puhuit aiemmin kuvakulmista jotain?

EA: Ö-joo. No joo siinä mielessä tietenkin hieman suppeempi skaala on kuvakulmien suhteen, et joutuu menemään lähemmäs kuvattavaa kohdetta tai haastateltavaa tai näin että. Kun taas sitten videokalustolla, videokamerakalustolla niin päästään siten kaukaa lähemmäs, jos näin voi sanoa.

PM: No jos on mahdollisuus, jos ei oteta suoraa lähetystä ja on mahdollisuus käyttää tällaista kuvituskuvaa, niin onko ne, miten suuri osa niistä samoista kuvista on otettavissa kuitenkin tolla mojo-kalustolla?

EA: Nnno. Itsehän en ole hirveästi mojo-kalustolla kuvannut, mutta uskoisin että, että no ei niin. Kyllä videokalustolla saa sitä kuvituskuvaa varmasti laajemmin juurikin näitten zoomi-ominaisuuksiensa takia, mutta kyllä mojo-setillä ihan jutun tekee, mut se vaan vaatii sit erilaista silmää siltä toimittajalta, että löytää ne mielenkiintoiset kuvituskuvat.

PM: No mitkä on suurimmat haasteet, kun kun tuota, tavallaan jalkautetaan tämmöistä mobiilijournalismi-reportointia tai-tai uutistoimitusta?

EA: Ööh. Varmaankin löytää... löytää ne toimittajat jotka on teknisiltä taidoiltaan riittävällä tasolla siihen hommaan. Innokkuuttahan toimittajilla yleensä on uusiin haasteisiin, mutta se vaatii kuitenkin niin paljon aikaa ja näpertelyä ne, varsinkin se editointipuoli, että tuota sitä on koitettu jalkauttaa täällä muutama vuosi sitten, mutta tulokset oli sitä luokkaa, että otettiin roll-backi sille projektille.

PM: Onks tätä yritetty jalkauttaa useampaankin kertaa sitten otimituksessa kaikkiaan?

EA: Siihen mä en osaa sanoa. Mut se oli aika lailla kolme vuotta sitten me, oli ihan toimittajilla mojo-vuoroja, mutta huomattiin, että se ei ollu kannattavaa.

PM: Mistä se? Mikä siinä oli suurin este silloin, että se ei tavallaan onnistunut?

EA: Hmm. No mää en tiää, olenko mä oikea ihminen kommentoimaan tähän. Mä en ollut silloin siinä asemassa että mä oisin mitään varma tiennyt muuta kun et vähän kuulopuheita, mutta käytännössä silloin tehtiin paljon sitä että mojo-vuorossa olevat toimittaja, jos tää nyt voi olla vaikka off the record***

PM: Eli silloin se uutisjuttu ei pysynyt alusta loppuun saman henkilön, journalistin, toimittajan käsissä, vaan se ikään kuin liikku seuraavalle työnkulussa eteenpäin?

EA: Kyllä juuri näin, et se ei ei, varmaan ehkä koulutus ei ehkä ollut riittävää tai tai ainakaan osaaminen ei ollut riittävää. Et sen takia se, sit päätettiin luopua siitä.

PM: No kuinka näkisit mobiilijournalismin tulevaisuuden?

EA: Ööm. Hyvä. Pelkästään tekninen, tai tekniikan kehittyminen tuo, tai tekee asioita, asioista entistä helpompaa ja-ja-ja koska se mojo-journalismi sit helpottaa myös pieniä toimijoita, ja toimijoita kriisialueilla ja näin, niin varmasti y-yleistyy vaan. Et kun tekniikka kehittyy sitä tahtia että nykyään mojo-hommia voi tehdä kolme-neljä vuotta vanhoilla puhelimilla, et ei tarvii olla sitä uusinta rautaa taskussa, niin se tuo sen mojoilun lähemmäksi entistä pienempiä toimijoita.

PM: Joo. Oisko vielä jotain mitä haluisit sanoa mobiilijournalismista tässä lopuksi?

EA: Ei.

PM: Selvä. Kiitos haastattelusta!

Appendix C - Saara Rantanen, MTV, 20.12.2019

C.1 Translated interview

PM: I am doing an interview for my master's thesis. Could you please introduce yourself at first?

SR: I am Saara Rantanen, what else do you want to know? I am a reporter for MTV news. I mainly produce stories for 7 o'clock- and 10' o'clock news.

PM: Do you consent that the interview material can be used in this thesis?

SR: It suits me well. I consent.

PM: What mobile journalism means to you?

SR: For me it means basically what it is: journalism that has been made with mobile devices. There are a lot of mobile journalists who are using more and more all sorts of auxiliary equipment, makeshift solutions, and lightning. Finally, their setup gets so big that for the same effort [sighs] you could carry an ENG-camera set. So, compared to that, I am quite minimalistic - less is more. I have done a few smaller stories only by using a mobile phone, nothing more. But if you are heading to do an interview, you will need microphones, external microphones. Mobile phone's own microphone is not enough. I am also willing to use a tripod or a monopod, since stability is a really important subject. Even though mobile phones have their own stabilizers, the result is better with a stand and sometimes requires additional lightning as well. But I consider a light to be an extra piece of equipment. I am inclined to think that a mobile phone has its place in journalism, and I want to use it where it works the best - basically in daylight.

PM: What is your personal relationship with mobile journalism?

SR: I crave for it, but only produce a little of it.

PM: Would you like to elaborate the producing side a bit?

SR: Well, we have...

PM: What kind of productions have you done so far?

SR: Lesser ones. The thing is that from an employer's side they are not considered to be so desired. Well, a while ago I shot video footage for a news telegram story. I shot it with a mobile phone in the dark when candles were burning on a market square. Well, I went there, and I was able to get some really good footage, really good indeed. I would be happy to do more of that sort of task, but what can you do? And then the latest one was a news story from Ireland. It was storming, and we happened to be on the location. And the one before that was when I bumped into Waad al-Kateab, the Syrian citizen journalist who has done a lot, for example a documentary from Aleppo in the midst of a war zone, told from a civilian point of view. I interviewed him and did a story. These have been quite rare occasions, and the real question is: "Why are there not more of these?"

PM: How do you think that mojo-material differs from user-generated-content?

SR: To whom are you referring to by users?

PM: Well, images and videos created by consumers.

SR: Well, at first it can be said that there are a lot of consumers who understand how to shoot with a video camera. Same principles apply for all video, they do not change when the equipment changes. Then again, most of the consumers are people who just press the rec-key and that is it. And the outcome is what it is. If you compare the footage shot by a mobile journalist and a random citizen, you can see the biggest difference [emphasizes] immediately. It is [chuckles] the aspect ratio. When they are shooting vertically, we are using the 16:9 horizontal aspect. When we shoot, our main format is targeted for TV-broadcasts. The consumer tends to shoot for social media channels. Well that is a different format to begin with. Our footage fills the whole TV-screen, that is 16:9, but when we use the footage from consumers, it is most likely a square or vertical video. Then we have to add some fillers to the sides of the video to fill up the whole 16:9 area. The aspect ratio is definitely a clear difference. Another, just as important, matter is that a professional really thinks about the picture, the composition to be precise. How it looks good, whether we should have that tree in the picture or not. So the composition is important and then calm shooting, fixed image! The phone should not shake in every possible dimension, but more like: shoot for ten seconds, take another video, shoot for another ten seconds, and so on. The phone should not be shaken like some kind of a pennon of triumph.

PM: What do you think is the biggest advantage, when using mobile journalism?

SR: Well. There is this sort of discretion. For instance, there are people and situations that require a bit more careful and discrete approach, like situations where even a single person with a big

camera on his/her shoulder would feel slightly bad or inappropriate. You may take the same footage with a mobile phone without being contemptuous or disturbing the nature of the event, or people's peace of mind. There are some people that could flinch at a big camera, but mobile phones are common in everyone's palms. Social media has desensitized the society. All people tolerate mobile phones, but still flinch in front of a big camera.

PM: How well does mobile journalism meet the journalistic standards, and quality?

SR: Well, basically quite ok. With a mobile phone it is possible to pursue quite decent journalism. However, if you are using an iPhone with its native camera application, it will record the video with 30 frames per second. Our TVs can playback 25 frames per second. When the footage from iPhone's camera app is shown on TV, it will get scrappy. Unsharp and bad looking. And this is due to the technical matter: 30 versus 25 frames. But when you get a certain kind of application, it allows you to shoot with multiples of 25. Personally, I am shooting with 50 frames per second, since we are using an interlaced format. In this way the two frames will become a single one. Then there will not be any problems.

SR: [emphasizes] But, in a mobile phone's camera the focal length is not very big. You should not try to zoom with it. It just looks awful. [sighs] It just does not look good. Of course, it is possible to shoot with 4K and use a digital zoom, since there are so many pixels available, but then you will face a new problem since our systems at MTV can only operate with HD resolution. The transferring process will once again reduce the quality, since it does not work in 4K resolution. These are the things that you will face and have to deal with. Considering these facts, the best zoom for a mobile journalist is his/her feet.

SR: And when it comes to illuminating value, it is not very good [with mojo equipment]. Or if you compare a mobile phone with a traditional camera that has better CCD sensors, its illuminating power is on a whole different level. But then again it is very good in proper daylight. And when it starts to get a bit dark, a little additional lighting for the face, and we can get really good interview shots outside during "twilight-zone". If you are going to an indoor event in a faint lighting, it is a quite useless situation with a mobile phone alone. So, a mobile phone is a good tool, but you have to know its advantages and weaknesses and be able to use and avoid them. One tool is not suitable for everything.

PM: What do you see as the biggest problem in mobile journalism?

SR: Well to be direct, the biggest problem is, you know... is this like a universal question, or from my point of..?

PM: From your point of view.

SR: From my viewpoint? My basis is in MTV News, albeit others are facing it as well. The whole concept is still so fresh that people in management boards of media companies do not understand its value. It is considered to be more like messing around than as a valuable journalistic method. People tend to think that: "If the camera does not weigh 10 kilos, it is not usable." It is an unfortunately powerful presumption that lives among all sorts of managerial groups. For me, that is definitely a problem. I personally think that it is usable, but they do not allow me to do it, since it does not weigh 10 kilos. I do not know. Maybe I should just glue a heavy weight to mojo-set, and then it would do. What was the question again?

PM: I was asking about the biggest problems in mojo...

SR: Ok, so the lack of understanding in the managerial level. That it is not considered as a legitimate tool. It will do in emergency situations, but otherwise not.

PM: Has mobile journalism been able to improve reactivity to news events and stories?

SR: Of course, and if you include civil journalism footage then definitely! It has cut down the costs. And I think nowadays we almost never use satellites for live broadcasts, since mobile networks have taken their place. Instead we just pay the traveling costs of a journalist to get to the location and we do not have to pay thousands of euros for the satellite fee as well. That for sure lowers the threshold to send a journalist to the location. Ticket costs are inevitable, but satellite usage is expensive. So if we allocate the satellite costs for traveling, we will get more reactivity, if we are talking about foreign news events. And then again these: "Watch the wild video - Matti saw when a car flipped and a moose did a somersault", did not exist before. Nowadays we have them, but is it due to the reactivity to news stories? Probably not, but at least the variety of content has grown.

PM: A bit relating to this, my next question is: "How has mobile journalism changed the amount of published news stories?"

SR: Well, probably on TV not that much, but on the web side it has changed, so that there are now all sorts of little videos coming from consumers. Some of them are better, some worse.

PM: Do you think that the number has increased or decreased and by how much?

SR: Well, I will not say the exact number since I do not know for sure, but I would say that the number has risen significantly. Typical occasion is: “Were you at the location? Send us a photo!”, and then we will get the photo or video. And sometimes, even though there is not that much of a story, but somebody has snapped a really good photo, people have learned to offer them. At the moment there is a viral hit: “In Lapland everything is illuminated with the northern lights”, and then a really cool photograph. There was nothing like this before.

PM: How does the publishing process for mojo-material differ from traditional one?

SR: Well, there are typically fewer people to mess around. For instance, if I will get the photographs ingested in the system, I can start to edit the material alone. If there is a need for a picture in the news telegram, I can do it individually. Less people are needed in the process. Of course I can also ingest the material and let the editors do their work, since their editing skills are superior to mine.

PM: How will mobile journalism change the news storytelling? Or possibly, has it changed already?

SR: [gets excited] The point is that it should change! It allows you to get in places that you cannot with a big camera. Big news stories will definitely be told the same way that they have been told before. In the very same way, multinational news agencies will have their own staff in all the most significant events that have been scheduled beforehand. But then again, the more surprising the event is, the less likely there are professionals available, and the more likely we have to rely on the mobile phone footage. When civil journalism steps in, we start to get authentic photos about the incident, that someone has managed to capture and sold or contributed to us. The more authentic the material is, the more the storytelling will change. We do not have to just say that: “This horrifying event happened. A duck from a cholera pool was caught in a photo”, but we can rather say: “This horrifying event happened. Take a look at it yourself”. It is quite a different story to begin with.

PM: What will be gained with mobile journalism in the long run?

SR: Versatility, speed, lightness, easiness. All sorts of good things, if people would just understand the concept.

PM: How do you see the future of mobile journalism?

SR: It will succeed. Some day, all sorts of stubborn people will have to accept the circumstances. However, mobile journalism is not going to ram everything. Professional cameramen with top-notch equipment will always have their place and will always be needed as well. But that does not mean that their existence would make mobile journalism disposable.

C.2 Original interview

PM: Tehdään tässä haastattelua opinnäytetyöhöni liittyen öö, annatko... Voisitko esitellä alkuun itsesi?

SR: Mm Saara Rantanen, mitä sä haluat multa? MTV Uutisten toimittaja, teen pääsääntöisesti öö, Seitsemän Uutisten ja Kymmenen Uutisten juttuja.

PM: Annatko suostumuksen, että haastattelumateriaalia voidaan käyttää tässä opinnäytetyössä.

SR: Se sopii mulle hyvin. Annan suostumuksen

PM: Mitä sinulle tarkoittaa mobiilijournalismi?

SR: Minulle tarkoittaa oikeastaan sitä, mikä sen nimi on, eli journalismia, joka on tehty mobiililaitteilla. Ja mä oon semmonen, kun jos ajatellaan, että on mobiilijournalisteja, jotka niinkun käyttää yhä enemmän ja enemmän kaikenlaisia lisälaitteita ja virityksiä, valoja ja loppujen lopuksi se heidän [huokaisee] tarvikepakkinsa on niin yht- iso että samantien kantais äm, ENG-kameran sinne. Nii, niin mä oon niinkun semmonen minimalistinen mojo journalisti, että mitä vähemmällä pärjää, sen parempi. Mutta, mutta tuota niin oon mä tehny juttu- , tai niinkun jotain pieniä keikkoja siis ihan pelkällä puhelimella, että, vä-. Ei yhtään mitään muuta, mutta totta kai jos lähetään tekemään haastatteluja, niin tarvitaan mikrofonit, ulkoiset mikrofonit, että se puhelimen mikrofoni ei piisaa ja tuota niin sitten, ee, olen kyllä mielelläni myös halukas käyttämään, eh tripodia tai monopodia. Et tämmönen eh, kuvanvakaus on tosi tärkeä asia, joka nyt, vaikka kameroissa on vakaajat , niin silti paranee, kun käyttää jalkaa, niin niistä ja sitten joskus myös sitten lisävaloa. Mutta se lisävalo on jo vähän semmonen niinkun että se on ekstravaruste. Että sitten mä niinkun tavallaan ajattelen sen niin että kännykällä on sijansa journalismissa, ja mä haluan käyttää sitä siellä missä se toimii parhaiten - käytännössä päivänvalossa.

PM: Mikä sun oma suhde on mobiilijournalismiin?

SR: Haluatko tarkentaa hieman tätä tekemisiosioo?

SR: Siis meillä on..

PM: Minkälaisia produktioita oot, olet tehnyt?

SR: Vähäisiä, koska niinkun meillä on työnantajan puolesta semmonen tilanne, että ne ei oo kovin tervetulleita. Niin-niin, mä oon tehnyt... nyt ihan hiljattain kävin hakemassa yhden sähkökuvituksen, kännykällä, yöllä pimeästä, kun oli noita kynttilöitä palo tuolla torilla. Niin mä kävin hakemassa niitä ja ne-, mä sain tosi hienoja kuvia, todella hienoja. Ja se-, semmosta vois tehdä enemmänkin, mutta kun, mutta kun ei, niin ei. Ja sitten, sitten sitä edellinen viimeksi oli - tehtiin yhteistyössä toisen samanmoisen kanssa, niin tämmönen eh, uutisjuttu Irlannista, kun siellä oli myrsky ja me satuttiin olemaan paikalla. Ja siten sitä ennen, edellinen oli, eh kun mä törmäsin tähän Waad al-Ketap-, -Kateabiin. Siis tää syyrialainen mmm.. kansalaisjournalisti, joka on tehnyt paljon, kuten dokumentin Alepposta, soden- , sodan keskeltä siviilin silmin nähtynä. Haastattelin hänet ja tein siitä jutun niin... Harvakseltaan näitä on ollu, mut ne on ollu aina niinkun että: "Miksei näitä tehdä enemmän?"

PM: Kunka sun mielestä mojo-materiaali eroaa käyttäjien toimittamista klipeistä?

SR: Keneen sä viittaat käyttäjillä?

PM: Ää, tää, tai kuluttajien, kuluttajien kuvaamista [yskähtää] kuvista ja videoklipeistä.

SR: No ensinnäkin se, että eh, onhan siinä kuva-, kuluttajissa niinkun semmosia, jotka osaa, ymmärtää videokuvausta, ja ne samat säännöt mitkä ylipäättään pe-, pätee kuvaamiseen, niin sehän ei muutu siitä mikskään, jos väline vaihtuu. Ja, mutta sitten kun pääsääntö eh, kuluttajista on ihmisiä, jotka vaan niinkö, painaa rekkiä - ja se siitä. Ja sitten tulee mitä tulee. Niin se, että sen on mobiilijournalisti kuvannu sen jonku klipin jostakin tilanteesta, versus, että satunnainen kansalainen on kuvannu, niin luultavasti se suurin ero mikä näkyy [korostaa] heti, on se [naurahtaa] asettelu, eh ne kuvaa tota, neliöö tai pystykuvaa ja me kuvataan "kuustoistaysii", ja vaakana. Et me tehään niinkun televisioläh-, meillä on niinkun televisio lähtökohtana, kun me kuvataan.

SR: Kuluttaja kuvaa niinkun sosiaalisen median kanaviin. No sie-, sillä on heti erilainen lähtökohta. Kun me pannaan meiän, niin se [korostaa] täyttää sen telkkariruudun, mikä on 16:9.

Mutta, kun me otetaan se kuluttajan kuva, niin se on useimmiten neliö tai pystykuva, jolle me tehdään jotain juttuja sinne sivuille, että se saadaan niinkun täyttämään se kuutoist-ysi-alue. Se on yks ihan, ihan niinkun selkee tää formaatti. Toinen, vähintään yhtä selkeä on se, että ääh... ammattilainen... hhh... ajattelee sitä kuvaa niinkun kuvana, elikkä sommittelua, miten näyttää hyvältä, miten otetaan, otetaanko rajat, otetaanko tuo puu mukaan vai ei. Siis niinkun kuvan sommittelu, ja sitten se että, se kuva on [korostaa] rauhassa. Että fix-kuva. Sen ei tarvii sen puhelimen heilua joka suuntaan, vaan otetaan niinkun kuva, kuvataan kymmenen sekuntia, otetaan toinen kuva, kuvataan toiset kymmenen sekuntia, ja niin edelleen. Eikä heilutella sitä niinkun jotaki voiton viiriä joka suuntaan, ja eh... niin..

PM: Mikä-mikä on sun mielestä suurin etu, kun käytetään mobiilijournalismia?

SR: Öö, no tämmönen niinkun tietty hienovaraisuus. Esimerkiksi on ihmisiä tai tilanteita, jotka niinkun vaatii semmosta niinkö, hh, varovaista, ja-ja hienovaraista lähestymistä, missä joku niinkun kameraryhmä, vaikka se on yks mies, mutta isokokonen kamera hänen olallaa, hh.. niin on jotenkin vähän... tiiätkö et... tuntuu huonolta tai sopimattomalta. Sen saman kuvan saat kännykällä sillä tavalla että se ei herätä pahennusta, ja ei häiritse sen tilaisuuden tai luonnetta, tai-tai sen ihmisen mielenrauhaa. Että yks jos toinenkin kavahtaa vähä isoo kameraa. Mutta kännykät on kaikkien kädessä, niinkun yhteiskuntaa tämä somemaailma on niinkun hoitanu sen siedätyshoidon jo. Kaikki ihmiset sietää hyvin kännyköitä, mutta-mutta isoo kameraa vielä kavahdetaan.

PM: Kuinka hyvin mobiilijournalismi vastaa journalistisiin standardeihin... ja laatuun?

SR: Öö joo! Siinä on siis, siinä on siis niinkun, niinkun siis, se on hyvä, ja sieltä pystyy tekemään sen mut niinkun. Kännykällä pystyy tekemään ihan kelpo journalismia, mutta sitten pitää niinkun kattoo että, että kun sanotaan nyt iPhone. Kun sen kuvaa natiivikameralla, siin on kolkyt freimii sekunnissa. Meiän telkkari toistaa kakskytviis freimiä sekunnissa. Kun ne laittaa, eh kun sitä eh... iPhoneen mobiilikameran kamaa laittaa telkkariruutuun, se muhjuuntuu. Menee siis epäteräväksi ja huonon näköiseksi, ja se johtuu siis ihan tästä teknisestä seikasta tää kolkyt versus kakskytviis. Mutta kun ottaa semmosen apin, jossa on mahdollisuus niinkun se framerate, niin-niin sillon voi kuvata niinkun kahdenkymmenenviiden kerrannaisia. Mä kuvaan aina viiskut freimii sekunnissa ite, koska kuitenkin se meidän formaatti on "interlaced". Niin sillon se niinkun, kahesta freimista tulee yks freimi ja se näyttää niinku hyvältä. Elikkä-elikkä, siin on tota siin-siinä ei oo niinkun mitään.

SR: [korostaa] mutta, siis eh, kännykässä tuo putken pituus ei oo mikään iha hirvee. Et sillä ei pidä zoomata. Se on ihan kauheeta. [huokaisee] kosk-, se ei vaan näytä hyvältä. Sitte totta kai voi ajaa, eh siis kuvata neljää kiloo, jollon siinä on varaa niinkun tehdä optista zoomia, et siin on niin paljon niitä pikseleitä, mutta-mutta sitten taas tulee vastaan se, että jos se, mä oon kuvannu neljää kiloo, ja meidän systeemi ottaa-, mä puhun nyt Maikkarista, nii ottaa vastaan niinkun hmmm... eh, hoodeeta. Niin sitten se siirtoprosessi muhjuttaa sitä, koska se meidän HD ei tunnista niin helvetin hyvää laatua, kuin neljä kiloo on. Elikkä niinku tämmösiä juttuja tulee vastaan, ja nämä pitää tietää, ja kun ne ottaa huomioon, niin että... Mobiilijournalistin zoomi on sen jalat.

SR: Ja-ja sitten valovoimassa, niin hämärissä se ei nyt niin hirveen hyvin toimi, tai hämärässä oikee kamera on parempi, missä on niinkun kennot aivan eri luokkaa. Mutta tuo-mutta tuota niin-niin, se on älyttömän hyvä päivänvalossa, niinkun kunnan päivänvalossa. Ja sitten jos alkaa hämärtää, niin pikkusen lisää valoa kasvoihin esimerkiksi, niin voi saada tosi nättejä haastattelukuvia, niinkun ulkosalla "twilight-zonen" aikaan. Mutta tuota-mutta sitten niinkun et jonnekin... h-hämärään sisätilaan johonkin tilaisuuteen, niin aika turha lähtee kännykällä. Et se pitää niinkun, se on hyvä väline mutta sen edut ja heikkoudet pitää tuntea, ja niitä pitää osata käyttää, tai niitä heikkouksia pitää osata välttää tai... Kaikki ei sovi kaikkeen.

PM: Joo, vähän tohon liittyen, ööh mikä, minkä näät suurimpana ongelmana mobiilijournalismissa?

SR: Ää, sillä on tylsty sanottuna niin, siis suurin ongelma että-et, tiiätkö niinkun... Onko tämä niinkun yleismaalmainen kysymys vai niinkun mun...

PM: Sun näkökulmasta.

SR: Mun lähtökohdista? Mun lähtökohta on MTV Uutiset, niin-niin, ja tämä ei oo vaan MTV Uutisten niinkun ongelma, vaan tilanne on se että. Se on sen verran tulokaslaji vielä, tää mobiilijournalismi, että-että sitä ei kaikissa mediayhtiöitten johtoportaisissa ymmärretä sem arvoa, vaan sitä pidetään puuhasteluna, eikä sitä nähdä arvokkaana journalismina. Että: "Jos ei kamera paina kymmentä kiloa, nii sillä ei tee mitään". Tää on tämmönen niinkun ää, oletus joka valitettavan vahvana elää kaikenlaisissa johtoryhmissä. Niin-niin se on niinkun yks, se-se on niinkun mul-, niinkun mulle niinku se ongelma. Että mä niinkun mielestäni osaisin käyttää sitä, ja tehdä niinkun, käyttää sitä semmosiin mihin se toimii, ja näin ,mutta kun mä en saa mennä tekemään, koska se ei paina kymmentä kiloa. Emmä tiiä, jos mä liimaisin siihen jonkunlaisen puntin, niin kai se sitte käy. Mikä muuten oli kysymys?

PM: Eh, kysyin tosiaan tuota niinkun suurimpia ongelmia mojo-mojo...

SR: Niin-niin, se on just se niinkun, johtoportaan tietoisuuden puute, että-että sitä, se ei oo niinkun ikäänkuin legitiimi väline, et se on aina semmonen että-että, hätätilassa kelpaa huonompikin.

PM: Onko moliibiilijournalismi kyennyt parantamaan reaktiivisuutta uutistav- uutistapahtumiin et, uutis-tarinoihin?

SR: Totta kai, jos lasketaan mukaan nää tämmöset kansalaisjournalistiset ponnistukset, nii ilman muuta. Plus-plus niin tuota niinkun... öö se on tuota niinkun myös niinkun halventanu hintaa ettei tarttee aina olla niinkun, tai nykyään ei käytetä varmaan satelliittisuoria oikeestaan ollenkaan, että ne on aina kännykällä tehtäviä suorita. Niin-niin sitten, kun jo pelkästään sitä kautta tiäkkö, että okei et meidän ei tä... jos me maksetaan tuon toimittajan matkalippu sinne kohteeseen, missä on se tapahtuma, niin-niin sitten meidän ei tartte niinkun monen tuhannen satelliittimaksuja enää. Niin sittenhän se on alentanu sitä kynnystä lähettää se toimittaja, kun se ei tuu niin kalliiksi. Että niitä matkalippuja sun pitää kyllä ostaa, mutta se satelliittiaika on kallista. Niin-niin, jos me pannaan sekin satelliittiaikaan kuritettu raha niihin matkalippuihin, niin sillonhan me voidaan olla paljon rek-reaktiivisempia, niinkun jos puhutaan vaikka niinkun ulkomaisista, kansainvälisistä uutistapahtumista. Ja sitten taas niinkun, vähemmän että: "Katso hurja video - Matti näki, kun auto pyörähti ja hirvi heitti voltin", niin semmosiahan niinkun ei ennen ollu olemassakaan. Nykyään niitä on, mutta onko se nyt journalismin reaktiivisuutta? Ei ehkä, mutta öh, tarinoiden kirjo on laajentunut.

PM: Vähän tähän liittyen. Seuraava kysymys, että kuinka mobiilijournalismi on muuttanut julkastujen uutisjuttujen määrää?

SR: Ää, ei se varmaan TV:n puolella oo muuttanut oikeestaan ollenkaan, mutta, mutta tuolla netissähän se kyllä on muutanu, et sine tulee paljon sellasia lukijan pikku videoita, jotku onnistuneemia, jotkut vähemmän onnistuneempia. Mutta...

PM: Näätkö, että se on kasvanu, vähentyny minkä verran se muutos niinku?

SR: Siis eh, en sano mitään numeroita, koska en niistä tiedä, mutta sanoisin, että määrä on kasvanut merkittävästi. Just tätä kautta, että: " Olitko paikalla? Lähetä kuva". Sitten on kuva kautta video, ja sitten myös niinkun sillä tavalla, että vaikei oo mitään kummallista, mutta on saanu tosi hienon

kuvan, niin ihmiset älyää tarjota niitä. Jos niinku nyt on netissä parasta aikaa se: ”Lapissa kahvikin keitetään revontulilla”, ja sitte tosi makee valokuva. Nii, eihän semmosia ennen tullu.

PM: Kuinka mojo-materiaalin julkaisuprosessi eroaa perinteisestä julkaisuprosessista?

SR: Ää, siinon vähemmän niinku säätäjiä, tai siihen, voi siihen niinkun saman määrän rekrytä porukkaa. Erimerkiks, jos mä haen kuvat johonkin tarpeeseen, niin mä voin itsenäisesti siirtää ne tonne järjestelmään ja sen jälkeen mä voin UX:llä (Avid Media Central UX - materiaalinhallintajärjestelmä) itsenäisesti leikata, jos on vaikka niinkun sähkekuva, niin mä voin leikata sen ite. Siinä sitä porukkaa niinkun vähenee sieltä välistä. To-toki vo-voin tehdä niinkin, että vaan siirtää sen matskun järjestelmään, ja sitten mä meen editoijan luokse, niinkun aina ennenkin, koska onhan se editoijan ammattitaito editoimisessa edelleen huomattavasti parempi kun mun ammattitaito editoimisessa, vaikka editointia osaankin.

PM: Kuinka mobiilijournalismi tulee muuttamaan, tai on jo muuttanut uutisten tarinankerrontaa?

SR: [kiihtyy] No kun sen pitäs muuttaa! Sillä pääsee paikkohin, joihin isolla kameralla ei pääse. Et eh... tieksä... niinku että, just nimenomaan se, että ne isot uutistarnat kerrotaan niinkun aina ennenkin. Samalla tavalla, ja siellä on kansainväliset kuvayhtiöt tai omat kuvaajat paikalla joissakin merkittävässä tapahtumissa, jotka on osattu ennakoida. Mutta tuota niin, sitten kun mitä en, mitä yllättävämpi tapahtuma, niin sen vähemmähän siellä on niinku ammattilaisia paikalla, ja sitä enemmän on niinkun paikalla kännyköitä ja siihen tulee sitten taas kansalaisjournalismi niinkun mukaan että, että tuota niin, sieltä niinkun saadaan autenttisia kuvia jostain tapahtumasta, jonka joku on sattumalta saanut talletettua, ja myynyt sen meille tai lahjottanu sen meille. Niin kyllä se tarinankerronta muuttuu silloin, eh, mitä niinku todellisempsa kuva on. Tiäksä ettei tartte sanoa että: ” Tapahtu tällanen kauhee juttu. Kuvaan osoi kuitenkin sorsa kolera-altaasta”, vaan voi sano, että tapahtui tällainen kauhea juttu. Katsokaa nyt tekin!” Niin onhan se nyt vähän erilainen se tarina silloin.

PM: Mitä pitkällä tähtäimellä saavutetaan mobiilijournalismilla?

SR: Monipuolisuutta, nopeutta, keveyttä, eh helppoutta, ää siis [huokaisee]. Kaikenlaista hyvää, kun joku vain ymmärtäisi asian.

PM: Kuinkä näkisit mobiilijournalismin tulevaisuuden?

SR: Kyllä se niinku tulee. Jonaki päivänä kaikenlaisten jäärien on pakko tunnustaa tilanne, ja kyllä se tulee. Ja sitten niinkun, ei oo niin että mobiilijournalismi jyrää kaiken. Että niinku ammattikuvaajilla, joilla on kunnon kamerat - niillä on aina sijansa, ja niitä tarvitaan aina. Mutta se että he, että heidän kameransa ovat olemassa, ei tarkoita sitä etteikö mobiilijournalismia ja mobiilikuvausta tarvittais.

Appendix D - Santtu Suvitaival, MTV, 14.1.2020

D.1 Translated interview

PM: Could you please at first introduce yourself and tell me about the position you hold currently at your workplace/?

SS: Sure. My name is Santtu Suvitaival. I am 31 years old and I have a bachelor's degree in culture and arts. At the moment I work as a cameraman for the News.

PM: Do you consent to usage of this interview as a part of thesis material?

SS: I do.

PM: Okay, then we can proceed to the actual questions. What does mobile journalism mean to you, or how do you understand it?

SS: Mobile journalism, as put in a few sentences... [thinks for a while]. It is a way to produce photo- or video journalism with pocket-sized tools. So, in practice it enables the usage of journalism, [emphasizes] photojournalism whenever you do not have professional equipment with you. That is it in a nutshell.

PM: What is your personal relationship on mobile journalism?

SS: [sighs] Well, mobile journalism of course travels with you in your daily work in a sense. MTV's cameramen do not have DSLRs with them to take photographs for web-stories, for instance. Instead, all of those photos are mainly taken by mobile phones. So it follows me in my daily routines. Since I am a cameraman with professional tools, I do not shoot that much video with it. But in some situations, in which these professional cameras are not suitable, I might use a couple of mobile video clips that I have taken as well.

PM: What kind of situations are these typically?

SS: Well, good examples are narrow places, for instance. If you need an insert footage from a place that the big camera does not fit in. The lens of a professional camera is not that wide, since it has been designed for interviews and long zooms. So for that reason, if you have to get a really wide-angled clip in a narrow place, that will be used in a news story for three seconds, a mobile phone will do the job. Of course it depends on what kind of a mobile phone you have with you. But

mainly, a basic iPhone, which is a quite common tool in mobile journalism, has a wide-angle lense that helps you take these clips better.

PM: So, a bit regarding that... What do you think are the biggest differences when you compare mobile journalism to traditional television journalism?

SS: From which point of view?

PM: Well, if we are talking about shooting video.

SS: So practically from my personal point of view?

PM: From a personal point of view, yes. In this one and in all the other questions, I would like you to consider specially...

SS: My personal point of view?

PM: Your personal point of view. We are not searching for...

SS: Okay.

PM: ...the universal truths, but instead I am curious about your thoughts.

SS: Could you please repeat the question?

PM: So, how does mobile journalism differ from traditional TV-journalism and video shooting in your opinion?

SS: Well working in the news is a job where you have to be typically quite reactive to changing situations on the field. When working for news we cannot, for instance, control where our subject is going, since we are not talking about fiction, but rather recording a specific event. For example, if the prime minister will meet up with some person, we cannot always necessarily decide where the minister will stand with the guest, and where they will shake hands. Professional cameras, the big ones, have been designed for news work, so they have all these buttons and switches on the side that allow you to control the camera settings swiftly. I am able to change the white balance with a single press of a button, easily and fast. It only takes a second really. If the interviewee or subject moves to darker surroundings than we have prepared for, I can quickly increase the video gain i.e. lightness, which makes the subject more visible. Another example, a good one is, when we go to a window, I can swiftly compensate for the amount of light so that we will get a little bit of background and the most important part, the faces of people shaking hands. That is the reason

why we use professional cameras in the news. If I would do the same adjustments with a mobile device, I would be lacking all the controls. I would then be forced to go through the menu to reach these settings. In addition to that and referring to this window example: it would be very hard for me to get the right amount of lighting in the shot. People playing the main role instead of a bright window on the background. Did I answer your question clearly enough?

PM: Yes. If we think about the shift from traditional video journalism to mobile journalism, how has it changed the work of foreign correspondents ...

SS: Mmm....

PM: ...and other people working in remote locations, who basically do the whole news story from the beginning to the end. What using mojo-equipment has brought to them, or how has it altered their way of working?

SS: Well, I would say that on commercial channels, using mojo makes lots of things possible, like sending a reporter abroad. When it comes to financial factors, it is always cheaper to send a single person than two, including heavy camera gear. In the work of a correspondent, a live broadcast in seven o'clock news from Washington or New York for instance, does the trick quite well. These 'talking head' types of clips typically do, as long as the reporter is familiar with the equipment. For my own experience, there is this traditional way to do the news story with a cameraman and a reporter, and then a way, where a sole reporter operates alone with a camera. When it comes to the work force, odds are against mojo. When a cameraman shoots insert material, the reporter in the field, event, occasion, or wherever he/she happens to be, is able to socialize, have discussions, gather interviewees, examine the surroundings and think how the whole story could be built up. He/she is able to plan the story. He/she can have the understanding, who for instance, will be present in the event. In that phase, the reporter does not have to think about the visual aspects. That is my job. But if we consider that the reporter would shoot, edit, and publish the whole story him/herself, since we are all human, the harsh fact is that when you are holding a camera, you tend to stare at the picture. And when you try to think about how to achieve a certain thing, you might miss something else, since it is impossible to notice everything in your surroundings, when you are concentrated on something else. So, for some situations it fits, and for some it does not. Let us have this recent cabinet crisis for example. I think it is a quite good situation, where it is better to have a cameraman in his/her own role, since he/she is the one that will focus on waiting and making sure that he/she will catch the person who comes through the door to tell the latest news. The reporter can in the meanwhile have time to think. To build up the story in his/her head, to create

the script. Especially when we are talking about these fast-paced news stories, when some information has been revealed, it must be published immediately. If the reporter would then be equipped with a mojo-set, he/she would most likely not be able to discuss with other reporters and get ideas that way. After all, it is quite likely that reporters will consult each other and have a network where they receive ideas about what could be your angle to the story. You will most likely perceive that: "Oh, that person has heard this and that, okay! I did not know that. I will have that as a part of my story and interview that person". So when the reporter is only doing mojo and waiting for the person by the door, he/she will miss a lot of the sort of information that can be achieved only by social interaction.

PM: Well, based on that, could you say how the reactivity to news stories will change by using mojo equipment, compared to traditional one?

SS: [thinks] Well reactivity typically starts with a person, not so much with the equipment. This is at least how I see it. But maybe the contents will become a bit lighter. I would see it so, and I emphasize what I said earlier. When you are a reporter that shoots a video, you will miss things. And even if you would be reactive and spontaneous and whatever, the visual side is still really essential in this type of journalism. Even if you would finish a production, there is a chance that your story is not that versatile after all. Of course this is highly dependent on the journalist and the news story, but I am referring to these 'door'-lives.

PM: Where do you think mojo would be at its best?

SS: Well the best usage would be in these, sort of slow-tempo stories. If we would have a story about, let us say 'spring'. "Spring is running early", "Spring is running late". In that point the reporter has most likely had the time to do the interviews at peace. The situation is not escaping anywhere. Spring is not running away in five minutes, but you have all the time to focus on footage, interviews, and create the content in peace. This is only a single example, but these slow-paced stories that will take more time. And as an opposite of these slow-paced situations I mean, for example, when the president is meeting with an ambassador. They shake hands and walk away. The whole event lasts for twelve seconds. That is a fast-paced story.

PM: Would you see that mobile journalism has changed the amount of published news stories in some way?

SS: [thinks for a long time] I can see a quantitative and a qualitative change [laughs]. Of course it has changed the amount, increased it, since we all have a mobile phone. If you have a possibility

to send three cameramen and ponder where they should be located, you will have to prioritize which news story is the most important one. Where the cameramen should be located considering that? Then again, if we would use mojo-equipment instead, you might have twenty cameramen at your grasp. And when we are considering MTV News Live that we have, mojo would practically allow us to produce continuous news feed. Five reporters sent to different directions in the morning. They would do their stories one after another, then relocate to somewhere else. Then of course it would increase the number. And then there were stories that we used to do with bare cameramen on MTV. Nowadays when you watch MTV News Live feed, every now and then you see footage that has been made with mojo-equipment. These stories would not have been done without mojo. So the answer is yes.

PM: How about these contents that have been made by citizen journalists? They have been introduced as a new element with mobile devices.

SS: [smiles in acceptance]

PM: What kind of new possibilities and problems on the other hand do you see with them? How well does the material fit in the news?

SS: Well the possibilities are vast, since the quality that mobile phones can shoot nowadays, is relatively good for the size of a TV-screen. This makes it possible, that whenever anywhere in Finland, let us say in Northern Finland, an accident or other event occurs, whoever can shoot a video of it and deliver it to us for publishing. So in other words, it becomes unnecessary to send a cameraman to the event location or tell about the event with a lousy still image, like we have been doing so far. Then of course it is a positive thing. What was the other part of the question?

PM: How well does the material fit in? Would you say something about the quality?

SS: Okay, so of course there is a big difference between a mobile phone video and one taken with a professional camcorder. And [sighs] a typical problem is, that we should use footage taken by a professional per se, and if we are using a mobile phone video of something or from some event, there must be a reason for it. For instance, when there was this crisis in Iran and an airplane crashed, we were using... or I am not quite sure if we were using but at least global media was sharing CNN's clip from a security camera. The camera was pointing to the ground someplace near the crash site, and suddenly there was awfully lot of debris and fire passing the site. In my opinion, that is quite a good example. We do not normally use security cameras to shoot news broadcasts, but if the circumstances require it, the footage can be used to show people something important.

The case is somehow similar with professional cameramen. If we do not have them on site, using mobile phone footage is a good and important thing to have. One problem is that even though people know that televisions have been built to show horizontal video, still a lot of people tend to shoot it vertically. And if a vertical video is used on a TV-broadcast, there has to be a really good argument for: “Why is this footage used?”.

PM: How do you think mobile journalism has changed storytelling?

SS: At this point I would also include YouTubing as part of mobile journalism. Mobile journalism has changed the overall field and storytelling by the fact that we are producing so much of everything, even unnecessary videos. More pointless material. We have more video footage, we have more opportunities to create videos, but sometimes it makes me feel that we are only producing for the sake of producing and our own craving. Earlier, when the resources were more scarce, we had to think: “Why? Why are we doing this?”. Another good example of the nowadays trend seems to be that we open up a mobile journalist app on a mobile phone and start to stream this shaky feed from some event, or maybe march. The camera may sometimes drift to some place, point to the ground, sometimes to the sky. Well this definitely is a new type of storytelling, compared to professional cameraman on site, who creates the story using well-planned clips to compose a two-minute story. The first one is sort of extreme realism and the latter one in a way, edited realism, but clearer in my opinion.

PM: Would you say that using mobile phones has brought something positive as well? [laughs]

SS: It has brought a lot of positive things! Like I said before, it allows journalism to take place in situations, where we do not necessarily have professional tools. Also, [sighs] those wide-angle clips I was talking about earlier. And then we do not have enough resources to send a professional cameraman on site, we do not have to leave an important story untold. But there is a downside, since practicing mobile journalism is quite easy, we might end up telling irrelevant stories as well. But definitely, it has its ups and downs.

PM: How do you see the future of mobile journalism?

SS: I see the future of mobile journalism quite similar to what it is nowadays. Let us say, that something extraordinary would have to happen to make it replace the use of professional cameramen completely. But the way I see it, they will continue to support each other, in separate news stories of course, but also in the same ones. When tools advance, we are able to use professional footage and mojo-footage in the same story as well. Well, [sighs] a sort of future

vision might be possible, where usage of foreign correspondents with mojo-tools will increase. This could happen, since it is easier to go abroad with a mobile phone in your pocket than carrying a whole reporter equipment with you. Especially, in countries like North Korea, that you typically cannot enter with a news production kit. But some daring fellow just might get a few clips and deliver them forward stealthy. But let us say 30-70. 30 percent will be mojo and 70 percent shot by a professional cameraman.

PM: Is there something else, for the end, you wish to say about mobile journalism in general?

SS: Mobile journalism is a really good thing. I personally think that it allows us to do very many things. But like with all the new things that we have, we typically have two kinds of people. There are people who love it, desire to do it and are willing to put an extra effort in it, and are really excited about it. Then again we have haters who tend to think like: "Blah! No one wants to see any of this". So I wish and believe that these two extremes will eventually smooth up and dissolve together, becoming a single mass at some point. We should try to get rid of a behavior, where a mobile phone is attached to a selfie stick and taken to a demonstration and waved without any control. I do not consider these shaky videos to be very professional. Mobile journalism should not look like a 14-year-old teenage girl's Facebook-live. This is a good punch line for the end.

PM: [laughs] Thank you for the interview!

SS: Thank you.

D.2 Original interview

PM: Jos ihan ensimmäisenä voisit esitellä itsesi, ja ja tota öö kertoa sitten mitä, minkälaisessa positiossa oot työssä ja mitä teet?

SS: Joo, eli nimi on Santtu Suvitaival 31-vuotias, öö olen koulutukseltani medianomi(amk), eli alempi ammattikorkeakoulututkinto, ja tällä hetkellä positioni tässä talossa on , olen kuvaaja, uutiskuvaaja.

PM: Eä, annatko suostumuksen, että tätä haastattelua voidaan käyttää opinnäytetyön materiaalina.

SS: Kyllä annan.

PM: Jes, mennään varsinaisiin kysymyksiin sitten. Mitä sulle merkitsee mobiilijournalismi, tai kuinka sen ymmärrät?

SS: Mobiilijournalismi, noh ymmärrän sen niin että, muutamalla lauseella... [mietti]. Se on tapa tuottaa journalismia, kuvajournalismia oh taskusta löytäv-löytä-löydettävien välineiden avulla. Eli, käytännössä mobiilijournalismi mahdollistaa journalismin, [korostaa] kuvajournalismin teon sillon kun, kun sulla ei ole siihen tarkotettuja ammattimaisia välineitä mukana. Siinä on lyhykäisyydessään se.

PM: Mikä sun oma suhde on mobiilijournalismiin?

SS: [huokaisee] Noh, mobiilijournalismi kulkee tietysti päivittäin työssä mukana, siinä määrin että, MTV:llä kuvaajilla ei ole esimerkiksi mukana järjestelmäkameroita, joilla otetaan, haastattelujen yhteydessä, oh niinkun valokuvat, esimerkiksi nettijuttua varten, vaan kaikki nettijuttu... kuvat otetaan pääasiallisesti matkapuhelimilla. Joten päivittäin se on siis mukana... omassa työskentelyssäni. Koska oon kuvaaja, mulla on ammattimaiset laitteet mukana, niin aika vähän tulee kuvattua tietysti videoo sillä, mutta joissakin tapauksissa niihin... nää ammattilaiskamerat ei taivu ... niin ... saatan käyttää jotakin videopätkiä... mobiililaitteilla, mitä olen ottanut.

PM: Minkälaisia tällaiset tilanteet yleensä on?

SS: No hyviä esimerkkitalanteita on esimerkiksi ahtaat tilat, jos tarvitaan kuvituskuva jostain paikasta, mihin tommonen iso kamera ei mahdu. Ammattilaskameran linssi ei oo kovin laaja, koska se on nimenomaan tarkoitettu haastatteluja ja pitkiä zoomauksia varten. Niin siitä syystä jos pitää ottaa joku tosi laaja kuva pienessä tilassa, niin ... kännykällä nopee videopätkä, jota käytetään uutisjutussa kolme sekuntia, nii on ihan hyvä. Riippuu tietysti minkälainen kännykkä on mukana, että... Mutta pääasiallisesti ihan perus iPhone millä, millä mobiilijournalismia aika paljon harrastetaan, niin siinä on suhteellisen laaja linssi joka mahdollistaa nää laajat kuvat paremmin.

PM: Öö tuohon liittyen hieman... Mitkä on sun mielestä suurimmat erot verrattun... mobiilijournalismia kun verrataan perinteiseen televisiojournalismiin?

SS: Mistä näkökulmasta?

PM: Öö no jos puhutaan videokuvaamisesta?

SS: Eli käytännössä omasta näkökulmasta?

PM: Omasta näkökulmasta, joo. Tässä ja muissa... muissakin kysymyksissä haluan, että huomioit nimenomaan...

SS: Oman näkökulman?

PM: ...omaa näkökulmaa. Ei niinkään yleispäteviä totuuksia olla...

SS: Joo.

PM: ...etsimässä, vaan miten sä koet nää asiat.

SS: Toistakko kysymyksen vielä?

PM: Eli kuinka mobiilijournalismi eroaa perinteisestä televisiojournalismista, ja videota kuvattaessa?

SS: No uutistyö on sellasta työtä, että siinä tarvii kenttäolosuhteissa usein reagoida aika nopeesti... niihin muuttuviin tilai-tilanteisiin, muuttuviin olosuhteisiin. Öh uutistyössä me ei voida kontrolloida sitä, että mihin meidän kuvattava henkilö esimerkiksi menee, koska ei puhuta niinkun fiktiosta, vaan puhutaan siitä että me tallennetaan jotain tapahtumaa. Esimerkiks pääministeri... kun jos pääministeri tulee tapaamaan jotain henkilöä, niin me ei välttämättä voida aina päättää sitä, että missä kohti-kohti se pääministeri seisoo sen vieraan kanssa ja missä se kättelee sitä. Ammattilaskamerat, eli nää isot kamerat, niin niissä on, ne on suunniteltu uutistyyöhön siinä määrin, että on paljon kaikkia nappeja, vipuja... öö kyljessä, jotka mahdollistaa sen että mä pystyn nopeesti vaihtamaan... tota kameran asetuksia just johtuen näistä muuttuvista olosuhteista. Mä pystyn vaihtamaan valkobilanssin yhdellä napinpainalluksella, helposti nopeesti, johon menee aikaa yks sekunti max. Jos haastateltava tai kuvattava kohde menee pimeempään paikkaan, missä ollaan, missä on... pimeempään paikkaan mikä on suunniteltu. Mä pystyn nopeesti nostamaan öh, sen kameran gainia eli herkkyyttä, joka mahdollistaa sen, et siit kuvasta näkyy jotain. Ja vielä yks esimerkki, jos mennään vaikka ikkunana eteen. Tää on hyvä esimerkki. Jos mennään ikkunana eteen, niin mä pystyn nopeesti kompensoimaan sen valon... sen mukaan että siitä kuvasta näkyy sekä... vähän taustaa, mut myös se pääasia, eli niiden kättelevien henkilöiden kasvot. Se on se syy minkä takia uutisis käytetään ammattikameraa. Jos vastaava tilanne, jos mä tekisin sen mobiili... jour, mo-mobiililaitteella nää jutut, niin multa puuttuis kaikki ne kontrollit niistä laitteista, niinkun nopeesti. Mä joutusin menee sinne valikoihin säätämään nää jutut. Plus se että... kun no just esimerkiksi tää ikkunaesimerkki, niin mun ois hyvin vaikee saada se niinkun se kuva valottumaan

sillä tavalla, että ne henkilöt on siinä pääosassa, eikä se kirkas taustalla näkyvä ikkuna. Vastasinko tarpeeks kysymykseen?

PM: Kyllä. Entä jos verrataan tällasta perinteistä videojournalismia, minkä rinnalle kautta osittain ehkä päällekin mobiilijournalismi on syntynyt. Eli toiseen jos puhutaan usein ulkomaan kirjeenvaihtajista...

SS: Mmm...

PM: ... ja tämmösistä henkilöistä jotka on-on tämmösissä kaukaisissa kohteissa, ja kuvaa ikään kun yksin sekä kuvaa, spiikkaa, käsikirjottaa. Tekee koko jutun alusta loppuun. Eh kuinka näkisit tämmösessä työssä.. ääh mitä-mitä toi mojo-kamojen käyttö on tuonut siihen tai kuinka se on muuttanut sitä työskentelyä?

SS: Noh... sanoisin, sanoisin näin että... kaupallisessa, kaupallisilla kanavilla niin mojo-kamojen käyttöhan mahdollistaa muun... aika paljon asioita, muun muassa sen että voidaan lähettää toimittaja niinkun ulkomaille, ihan kustannuksellisista syistä. Sen on halvempaa lähettää yks henkilö sinne, kun että lähettää kaks henkilöä sinne ja painavat kamat ym., ym. Ää... tämmösessä kirjeenvaihtajahommassa, jos puhutaan et esimerkiksi Seiskan suorasta... joka tulee Washingtonista tai New Yorkista...niin se toimii sellasenaan tosi hyvin, kun on sellanen "puhuva pää"-kohde, että puhutaan niinkun sitä kameraa päin. Kunhan toimittaja osaa käyttää niitä laitteita. Öäm... omasta kokemuksestani, jos lähden puhumaan siitä että... on tää perinteinen tyyli... tehdä uutisjuttua, jossa on kuvaaja ja toimittaja, tai sitten se tyyli, että ku toimittaja on yksin sen kameran kanssa siellä, niin...puoles, niinkun tän tätä mojo-juttua vastaan, niin on ne tekijät. Eli siinä vaiheessa yleensä, kun kuvaaja kuvaa kuvituskuvaa, niin toimittaja pystyy... siellä kentällä, tapahtumassa, tilaisuudessa missä ikinä ollaankaan, niin sosialisoimaan, keskustelemaan, haalimaan haastateltavia, tutkimaan sitä ympäristöä ja miettimään sitä, että miten se juttu rakennetaan. Pystyy suunnitella sitä juttua. Pystyy hahmottamaan ketä siellä esimerkiksi on, siellä tilaisuudessa, paikalla. Siinä vaiheessa toimittajan ei tarvitse miettiä sitä niinkun kuva...puolta. Mä keskityn siihen. Mut sitten jos tullaan tähän, niinkun että toimittaja kuvaa, leikkaa ja toimittaa sen jutun itse...niin, kun me ollaan kaikki ihmisiä, niin kyllähän se on ihan karu fakta, että siinä vaiheessa kun... jos sulla on kamera kädessä, ja sä tuijotat sitä kuvaa. Sä mietit, miten sä saat jonkun jutun tehtyä, niin sul saattaa mennä jotain ohi, koska sä et pysty hahmottamaan sun tilaa ympärillä, jos sä keskityt johonkin asiaan. Eli joihinkin asioihin se sopii, joihinkin asioihin se ei sovi. Jos puhutaan... otetaan nyt esimerkiksi vaikka eh.. öö tää viime tää hallituskriisi mikä tässä nyt oli päällä. Niin se on mun mielestä aika hyvä tilanne, missä... kuvaaja... on hyvä olla omassa

roolissaan, koska kuvaaja keskittyy siihen odotteluun ja siihen, että se varmasti saa sieltä sen henkilön, joka tulee siitä ovesta ulos kertomaan ne tuoreimmat uutiset. Ja toimittaja voi sillä välin... miettiä, mitä nyt kukin haluaa miettiä: Rakentaa sitä juttua päässään, tehdä käsikirjoitusta. Varsinkin, kun puhutaan tällasista nopeen aikataulun jutusta, että kun joku tieto on tullu ilmi, ni se pitää heti ilmi... niinkuin eteenpäin. Jos... toimittaja on siinä mojo-kaman kanssa, niin se ei välttämättä... pysty keskustelemaan muiden toimittajien kanssa, ja saamaan sitä kautta niinkun ideoita. Koska kyllähän, kun toimittajat keskustelee keskenään, ja verkostoituu juttelemaan ylipäättään, ni kyllähän sä siitä saat itselles ideoita, että mikä sun kulma vois olla. Sä hahmotat, että ahaa: "Tuo henkilö on kuullut tämmösen ja tämmösen asian, okei! Minä en tiennytkään sitä. Otan sen osaksi tähän omaan juttuun, ja käyn haastattelemassa sitä." Eli jos toimittaja mojoilee... ja odottaa siinä ovella saapuvaa henkilöä, niin silti menee paljon semmosta tietoo ohi, mitä se saa vaan niinkun sosiaalisella kanssakäymisellä.

PM: No osaisitko sanoa tohon perustuen, että minkälainen, kuinka tai... kuinka reaktiivisuus uutisjuttuun muuttuu, kun käytetään mojo-kajo-kamoja, versus perinteinen kuvaus?

SS: [miettii] No reaktiivisuus nyt varmaan...reaktiivisuushan lähtee niinkun ihmisistä eikä niinku-niinku tavaroista. Tai näin, näin mä, mä sen niinku nään. Mutta tota... [miettii pitkään]. Ehkä sisällöt muuttuu kevyemmäks. Mä, mä näkisin sen näin koska... mä korostan, korostan sitä mitä mä äsken-äskenkin sanoin, että... Jos sä, jos sä oot toimittaja, joka kuvaa... niin sult menee asioit ohi. Ja vaikka sä kuinka pystyisit niinku ole reaktiivinen ja spontaani ja mitä tahansa... sulla siinä ympärillä onkin, niin jos sä otat siihen noin ison... kuva on tosi tärkeä asia, niinkun kuvajournalismissa, niin sult väkisinkin niinkun... vaikka sä pystyisit niinkun tuottamaan asioita, niin sun jutut ei välttämättä oo niin... ää... monipuolisia. Tietysti tää on täysin riippuvainen toimittajasta ja jutusta, mutta mä käytän nyt esimerkkinä sitä, näitä ovi-livejä, mit' on esimerkiks tehty, erinäisiltä ovilta.

PM: Missä näkisit että tällanen mobiilijournalismi olis parhaimmillaan?

SS: No parhaimmillaan mobiilijournalismihan on sellasissa... ööh... niinkun matalatempoisissa jutuissa. Jos puhutaan esimerkiks... jostain luontoaiheesta. Tehdään... uutisjuttua... vaikka... kevästä: "Kevät on tullut aikaisin", "kevät on tullut myöhään". Siinä vaiheessa toimittajalla on todennäköisesti aikaa niinkun hy... ottaa rauhassa... ne haastattelut.. ja se tilanne ei niinkun karkaa mihinkään. Kevät ei niinkun karkaa siitä niinku viidessä sekunnissa johonkin, vaan sulla on tavallaan aikaa keskittyä niihin kuviin ja sit niihin haastatteluihin, ja luoda se sisältö niinkun rauhassa. Se sii-tämmösiin, toi oli vaan yks esimerkkitapaus, mutta tämmösiin hidastempoisiin

juttuihin, jotka kestää, kestää niinku pidempään. Ja tar-hidastempoisen vastakohtana tarkoitan esimerkiksi sitä, että presidentti tapaa jonkun suurlähettilään, ne kättelee, ja lähtee pois. Tää koko tapahtuma saattaa kestää kakstoist sekuntia. Se on nopeetemponeen juttu

PM Näkisitkö, että mobiilijournalismi on muuttanut julkaistujen uutisjuttujen määrää jollain tavalla?

SS: [mietti pitkään] Mä nään tässä sekä kvantitatiivisen, että kvalitatiivisen muutoksen [naurahtaa]. Eeh tottakai se on muuttanu ja lisänny niiden, niiden määrää, koska sulla... jokaisella meil on puhelin. Ja sul on mahdollista, sen sijaan että jos sul on kolme kuvaajaa, ja sun pitää pohtia, että mihin ne kuvaajat laitetaan. Sun pitää priorisoida, mikä uutisjuttu on tärkein? Mihin ne kuvaajat halutaan silloin laittaa? Ni yhtäkkiä jos tota... tehdäänkin mojo-kamoilla, ja se on mahdollista tehdä mojo-kamoilla... niin sulla on.. kaksikymmentä kuvaajaa sun ympärillä. Ja jos puhutaan esimerkiksi Uutiset Livestä, mikä meillä on, niin käytännössä... se, sehän tää mojon mahdollistais sen, että sinne voitais tuottaa, niinkun koko ajan sisältöä. Viis toimittajaa lähtee eri suuntiin aamulla, ja ne tekee heti peräkkäin ne jutut, sitten siirtyy jonnekin muualle. Ni tottakai se lisää niiden määrää. Ja... se mitä täälläkin talossa, niin ennen tehtiin pelkillä kuvaajilla, niin nyt kun katsoo tuota Uutiset Liven feediä, niin kyl siellä... kyl siellä aina välillä, siellä tulee niitä mojo-kamoilla tehtyjä juttuja. Ja ne jutut olis jääny tekemättä kokonaan, jos mojoa ei olis ollu. Eli kyllä.

PM: Entä sitten tällasetö... öö... kansalaisjournalistien tai kuluttajien tuomat sisällöt nehän on, on toki.. tullut uutena elementtinä nyt tän mobiililaitteiden käytön myötä...

SS: [hymähtää hyväksyvästi]

PM: ...näetkö siinä, siinä... mitä, millasia uusia mahdollisuuksia tai... tai, tai toisaalta ongelmia? Kuinka se materiaali istuu normaaliin uutismateriaaliin?

SS: No siis mahdollisuushan on suuri, koska ööm... video... se mitä nykyään kännykällä pystyy ottaa videoo, ni se on suhteellisen laadukasta se jälki, niinkun televisioruudun kokoiseen laitteeseen, mikä mahdollistaa sen, että jos jossain päin Suomee tapahtuu joku onnettomuus, vaikka Pohjois-Suomessa, tai joku muu ilmiö, niin kuka tahansa voi kuvata sen ilmiön tai tapahtuman tai onnettomuuden, ja lähettää sen meille. Jollon toisin sanoen meidän ei tarvii lähettää kuvaajaa sinne paikan päälle, tai kertoa siitä asiasta, vaan... jonkun huonon valokuvan niinkun kanssa. Mitä ehkä ennen on ollu. Niin... ää... Totta kai se, se on, se on positiivinen asia... Mikä sun toinen osa siinä kysymyksessä oli?

PM: Kuinka se materiaali istuu, istuu noin... Haluutko laadullisesti kommentoida jollain tavalla?

SS: Joo siis tota... mm... Tottakai kännykällä kuvatussa materiaalissa on hyvin paljon eroa siihen mitä ammattilaiskamerat ottaa. Ja... [huokaisee] Se ongelma on enemmänkin ehkä siinä, että... lähtökohtaisesti omasta mielestäni pitäis aina käyttää... ammattikuvaajan ottamaa kuvaa. Ja se, että jos me käytetään... kännykkäkuvaa jostain asiasta, tapahtumasta... niin... sille pitää olla joku syy. Esimerkiksi, nyt kun oli tää... Iranin kriisi, missä tää lentokone tipahti, niin me käytettiin... tai en muista käytettiinkö täällä, mutta media yleisesti joko semmosta CNN:n toka klippiä, jossa oli niinku turvakamerakuvaa... siitä... Jo-joku turvakamera osotti maahan jossain siellä päin, missä se kone tipahti ja yhtäkkiä siit meni hirveesti romua ohi ja tulta. Niin mun mielestä... siin on aika hyvä esimerkki siitä, et mehän emme käytä normaalisti, mehän emme kuvaa uutisia turvakameroilla, mutta jos meillä on tilanne, joka välttämättä vaatii sen... sen turvakamerakuvan, että meillä on [korostaa] jotain materiaalia näyttää ihmisille. Niin silloin sitä turvakamerakuvaa käytetään. Niin sama juttu, että jos meillä ei ole ammattikuvaajaa mahdollista saada paikalle, niin silloin kännykkäkuvan käyttäminen on ihan... hyvä ja tärkeä juttu. Ongelmaks muodostuu tietysti se, että kun... ihmisethän tuntee, ja televisiot on rakennettu niin, että ne on vaakakuvia, eli TV-kuva on vaakakuvaa. Niin aika moni ihminen ottaa pystykuvaa... videoo. Ja se pystykuva on semmonen ehkä mikä on... et jos pystykuvaa käytetään televisiolähetysessä, ni siihen täytyy olla joku tosi perusteltava syy, että: "Miksi tätä kuvaa käytetään?"

PM: Kuinka mobiilijournalismi... on sun mielestä muuttanut tarinankerrontaa?

SS: Tässä vaiheessa mä laskisin mobiilijournalismiks nyt vähän niinkun, jos puhutaan että uutis...tuotanto, mutta myös tämmönen ihan niinkun yleinen YouTube:aaminen, josta se on tavallaan niinkun lähtöisin, niin mm... Mobiilijournalismi on muuttanut kuva... tai siis... ihan yleisesti tätä... kenttää ja tarinankerrontaa sillä, että tehdään paljon kaikkee, niinkun jopa turhaa. Eli turhempaa. Meillä on enemmän videokuvaa, meillä on enemmän mahdollisuutta tehdä videoo, niin välillä... ja joskus tuntuu siltä, että videoo tehdään vaan sen takia, että nyt voidaan tehdä videoo ja halutaan tehdä videoo. Näin. Ennen, kun resurssit oli paljon rajallisemmat, niin... jouduttiin pohtimaan sitä, että... että: "Miks?" öö, "Miks näin tehdään?". Toinen hyvä esimerkki on se, että... nykypäivän trendinä tuntuu olevan... olevan se, että otetaan kännykkä, pistetään sieltä mobiilijournalismi-sovellus päälle, ja streamataan sellasta tärisevää... heiluvaa kuvaa esimerkiksi jostain tapahtumasta, jostain marssista. Kamera saattaa välillä käydä jossain... osoittaa jonnekin lattiaan, välillä jonnekin taivaalle. niin onhan tää ihan erilaista tarinankerrontaa, ku se että meil ois ammattikuvaaja paikalla, joka rakentaa hallituista kuvista sen tarinan, niinkun pariin,

pariin minuuttiin. Toinen on semmosta niinkun äärirealismia, ja toinen on sellasta niinkun... niinkun editoitua, editoitua realismia, mutta mielestäni selkeempää.

PM: Näkisitkö, että kännyköillä kuvaaminen on kuitenkin tuonut myös jotain positiivista? [naurahtaa]

SS: On se tuonu paljon positiivista! Niinkun sainoin jo aikasemmin, niin se mahdollistaa sen, että me pystytään tehdä... tai ylipäätään niinkun journalismii pystyy tekee semmosista paikoista, missä sulla ei välttämättä ole sitä... mukana, sitä... ammat-ammattikalustoo. Ja [huokaisee] ne laajat kuvat, mistä puhuin. Ja sitten, jos vaan yksinkertaisesti ei ole resursesja laittaa sitä ammattikuvaajaa paikalle, niin meillä ei jää joku tärkeä tarina kertomatta sen takia. Mut siin on myös se varjopuoli, että sit saattaa... mobiilijournalismin takia, ku nse on suhteellisen helppoa, niin se saattaa... tulla sitten turhiakin tarjontoja kerrottavaks. Mutta... ehdottomasti on hyvät ja huonot puolet.

PM: Millaisena näkisit mobiilijournalismin tulevaisuuden?

SS: Mä nään mobiilijournalismin tulevaisuuden aika samana, mitä nyt. Ää mobiilijournalismi ei... Sanotaan näin, että jotain ihmeellistä saa... pi-pitäis tapahtua, että se korvais niinkun ammattikuvaajat kokonaan. Mutta mä nään sen niin, että ne tulee ole niinkun toistensa tukena ja tukemaan... tukemaan toisiaan... öö erillisissä uutisjutuissa tietysti, mutta myös niissä samoissa, samoissa jutuissa, Kun laitteet, laitteet kehitty... niin me voidaan... öhm... tehdä... käyttää samassa jutussa sekä TV-kuvaa, että sitä... mojo-kamoilla otettua kuvaa. Ööh...[huokaisee] tietysti...mo, sem.. semmonen tulevaisuudennäkymä, mitä voi ehkä tapahtua, niin ööh... tää ulkomaan uutistoiminta... ni tulee ehkä lisääntymään. Tehtäväks enemmän mobiilijournali-mobiilijournalistisesti, koska sun on helpompi mennä johonkin maahan kännykkä taskussa, kun reportterikamojen kanssa. Varsinkin esimerkiksi joku, ehkä Pohjois-Korea, niin sinne ei ihan hirveesti mennä uutiskamojen kanssa, mutta sieltä voi saada jotain. Joku uskalias kaveri voi saada jotain videoklippia, ja puskee sen tarvittaessa sitte johonkin piiloon yli sillä kännykällä. Mut siis, sanotaan näin, että sillai 30-70. Kolkyt prossaa tulee olee mojoo, ja seitkyt prossaa niinkun oikeeta, tota ammattikuvaajan materiaalia.

PM: Oisko vielä tähä loppuun jotain muuta, mitä haluisit sanoa mobiilijournalismista noin yleisesti?

SS: Mobiilijournalismi on tosi hyvä juttu. Mä oon sitä mieltä, että se... se mahdollistaa tosi paljon asioita, mut niinkun kaikissa uusissa asioissa mitä meillä tulee, niin meil on... no totta kai väliinkin

mahtuu ihmisiä, mutta meil on kahdenlaisia ihmisiä, on... niinkun ääripäissä. On niitä, jotka rakastaa sitä ja haluaa tehdä sitä ja näkee sen eteen tosi paljon vaivaa, ja on tosi innoissaan siitä. Ja sit meil on niitä, taas niit vihaajia, jotka ei... on sillai että: "Pyh! Ei kai

tällaista kukaan nyt halua nähdä?". Niin... mä toivon, että tätä, tai uskonkin, että jossain vaiheessa tää tulee sillai tasaantumaan, että nää kaks ihmismassa sulaa yhdeksi. Että siitä, et siitä päästään siit trendistä päästään pikkuhiljaa eroon, että otetaan kännykkä selfiestickiin ja mennään johonkin mielen-, johonkin mielenosotukseen ja heilutaan sen laitteen kanssa ihan miten sattuu, koska se heiluntakuva niin ei oo mun mielestä kauheen professionaalia. Että... mojo, mojo on niinkun... Mojo-journalismi ei saa näyttää samalta, kun neljätoistavuotiaan teinitytön Facebook-live. Siihen on hyvä päättää.

PM: [nauraa] Kiitoksia haastattelusta!

SS: Kiitos.

Appendix E - Jukka Virenius, YLE, 11.2.2020

E.1 Translated interview

PM: As a start, could you please introduce yourself and tell your occupation and position at work?

JV: Jukka Virenius, technical producer of news and current affairs in the department of development and platform administration. I am responsible for the equipment of the news camera crew, including arsenal and accessories, sound recording equipment and camera stands. I also have strong ties to mobile technology in the form of an administrator and a super user of LiveU-backpacks. I operate under the systems manager, and am in charge of daily practices, updates, communicating with manufacturers. In a way, I am between the field and the manufacturer.

PM: Do you give your consent of this interview material being used as part of a master's thesis?

JV: Yes. I give my consent.

PM: How would you define mobile journalism?

JV: [thinks for a while] Mobile journalism is journalistic work, made with mobile devices, which are nowadays operated mainly by people with journalistic education, so usually reporters. [sighs] Mobile journalism as a term and an aspiration usually means that the equipment is easily adapted, affordable, and because of the size, they allow us to get closer to difficult events and situations. If we think about a crisis or an event that happens suddenly on the street, mobile journalism gives us the tools to handle these.

PM: What are the biggest differences between mobile journalism and traditional television journalism?

JV: The price. The adaptation of technology at hand, since the tools are well-known in everyday use per se. Maybe one difference as a downside could be the un-standardization and rapid development of mobile tools, which causes continuous challenges concerning the usability of acquired media or data. Does it work like it was planned to? Is it technically integratable into available systems?

PM: And how does mobile journalism differ from user-generated content?

JV: In mobile journalism we are typically pursuing quality similar to so-called broadcast production. So that the visual expression is intentional, planned and we are using appropriate shots. We are typically considering the back end, where the product will be published. Paying attention to the product serving normal broadcast distribution, but also web production. A regular consumer, without knowing these thoughts and goals, may not necessarily consider these aspects and let them restrict what they are doing.

PM: How well does mobile journalism meet news video standards?

JV: [thinks] To some extent, I would think that when we are talking about visual expression, a professional with a proper education and background is able to produce good quality with mobile equipment in a manner, where all the elements are in their place. This includes paying attention to lighting, sound, and framing techniques. Then again, mobile journalism does not necessarily offer ease for a regular user. It does not bring solutions to how to compose different shots, how to handle the instrument and is the quality really good enough for all end devices.

PM: What are the biggest advantages of using mobile journalism?

JV: The price, and that it is available for everyone. The fact that whoever, end users included, can provide the material.

PM: What can be achieved best by using mobile journalism?

JV: We can get close to the subjects, and into situations that cannot be reached in time by traditional broadcast productions. Situations that can be completely ruled out because of existing circumstances. A good thing in mobile journalism that we can reach places quickly.

PM: So what are the biggest problems in mobile journalism?

JV: Understanding the differences in equipment and technical requirements. If some users or an organization is unable to understand why a particular format is not a suitable media for the whole production line. So usually the case tends to be that the material gathered by mobile equipment fits well for a web-platform, but if we try to use the same material in broadcasting, we may face problems. The format, for instance, can be unsuitable. And then if we try to fix these format changes by converging the material, changing the resolution or by other technical modification, the final product may suffer immensely. And additionally it may require [sighs] surprisingly much time from different professionals.

PM: Is there something that we lose when we practice mobile journalism?

JV [thinks for a long time] Well maybe you could say so about the technical nuances, like setting up proper lightning, doing the careful sound editing and visual planning. These kinds of nuances. Maybe the extreme values may be lost, since the tools are not that capable of handling all the details I mentioned above. The values that are known to be respected in the field of broadcasting.

PM: Has mobile journalism improved reactivity to news events?

JV: Yes. There have been situations where a mobile journalist has been the first one in location, and material acquired by mobile tools has been the only existing material. Nowadays we see a lot of situations on TV channels and web, where the effort and reactivity of an eyewitness has brought us shareable media. So, it has brought us an agile way to acquire material, absolutely.

PM: Has it changed the amount of published stories?

JV: Yes. Especially the fact that even with a smaller effort [sighs] we can create stories which we used to cover only as telegrams. So, with mobile journalism we can turn a telegram into a news story by showing the visual evidence in a news broadcast. In addition to that, we can publish the story about the same subject on the web and attach a video as evidence. So, it has increased the amount of material and expanded the selection.

PM: Does the publishing process in mobile journalism differ from traditional one?

JV: Yes it does, significantly. There is not necessarily any post production needed in mobile journalism. Typically it is enough, if there is a picture or a clip to prove the story true. The publication process has surely become lighter. And in addition to that, a video editing professional is not required to take care of the material, but instead a web correspondent can easily use their system to publish the MP4-clip.

PM: How does mobile journalism change the storytelling in news?

JV: [thinks for a long time] It subtly becomes thinner and lighter. We can quite easily end up publishing smaller and more unnecessary topics, but we have taken a step to a right direction. In the beginning, mobile journalism was all about reactivity, and the topics we covered were very lightweight and even reminded of the gutter press. But at the moment however, there is very serious content in every media company and some-platform, where people try to figure out ways to post

produce material, edit videos, improve the quality and the tools to achieve a better outcome. So, there is a path leading us to an improved final product.

PM: What would you see as the biggest problem, when mobile journalism is implemented in departments?

JV: Well, money to some extent. Un-standardization as well, and very largely the fact that people lack the resources to perform their work. So in a way, lack of training and skills probably.

PM: How do you see the future of mobile journalism?

JV: Mobile journalism has come to stay and it will not stop. [sighs] Its destiny is to cannibalize heavyweight broadcast productions to some extent, but on the other hand I do not believe that mobile journalism is going to wipe it out entirely. People will still be watching well produced programs, made with traditional equipment.

PM: There were all my questions.

JV: Okay.

PM: Lastly, would you have some general comments about mobile journalism?

JV: [thinks for long] Not really.

PM: Thank you for the interview!

JV: Thank you.

E.2 Original interview

PM: Voisitko ihan alkuun esitellä itsesi ja kertoa, ja kertoa minkälaisessa asemassa olet työssä?

JV: Öö Jukka Virenius, öh uutis- ja- ajankohtaistoiminnan tekninen tuottaja osastolla öö kehitystyö ja alustanhallinta. Ja vastaan öh, uutiskuvausryhmien välineistä, kalustoista, kameroista, äänikamoista, jalustoista, ja sit oon vahvasti tekemisissä mobiiliteknologian kanssa ja oon, hmm administraattori, pääkäyttäjä LiveU-repuissa ja oon ikäänkuin järjestelmäpäällikön alapuolella ja vastaan, vastaan niinkun käytännön, käytännön työstä vastaan, päivityksistä, yhteydenpidosta laitevalmistajaan. Ja oon ikäänkun kentän ja.. kentän ja valmistajan välimaastossa.

PM: Annatko suostumuksen, että tätä haastattelumateriaalia voidaan käyttää osana opinnäytetyötä?

JV: Kyllä annan suostumuksen.

PM: Kuinka määrittelisit mobiilijournalismin?

JV: [miettii pitkään] Hmm... Mobiilijournalismi on mobiililaitteilla tehtävää...journalistista työtä, jota tänä päivänä pääsääntöisesti... käyttävät... journalistisen koulutuksen saaneet... työntekijät, elikkä usein toimittajat. [huokaisee] Mobiilijournalismi... emh... terminä ja pyrkimyksenä useesti, useesti... käsittää sitä, että... että välineet on helposti... omaksuttavissa, välineet on edullisia jaa... välineiden... koon takia... mahdollistavat... emmm... esimerkiksi hankalien kohteiden hankalien, hankalien tilanteiden... lähemmäks pääsyn, esimerkiksi ajatellaan vaikkapa kriisitilanteita tai hhh... öö ajatellaan, ajatellaan tapahtumaa, joka tapahtuu kadulla yllättäen, niin mobiilijourna-journalismi... ja mobiilijournalismin välineet tämmösen tekemisen.

PM: Mitkä ovat suurimmat erot mobiilijournalismissin ja perinteisen televisiojournalismin välillä?

JV: Hintaa... tekniikan... öö omaksuminen kuinka, kuinka helpo-helposti pystytään tekniikka omaksua käytettäväksi... Koska laitteet on tuttuja lähtökohtaisesti... arkipäivän välineinä. Ehkä... ehkä yks ero voi olla... huonossa puolessa standardoimattomuus ja mobiilijournalismin kova, mobiili... välineiden kova kehittyminen, joka aiheuttaa jatkuvia haasteita siitä, että, että... toimiiko... hankittu media, data materiaali. Toimiiko se niinkun on ajateltu? Onko se teknisesti yhtä helposti integroitavissa vaikkapa jä, öh... vallitseviin järjestelmiin.

PM: Entä kuinka mobiilijournalismi eroaa käyttäjien luomasta videomateriaalista? User-generated-contentista... kuluttajavideoista?

JV: Mm, mobiilijournalismi, -journalismissa... lähtökohtaisesti tavoitellaan... samanlaista laatua... kun niika... niin sanotussa broadcast... tuotannossa. Eli että kuvailmasu on, on harkittua, suunniteltua käytetään, käytetään... oikeita kuvakokoja. Ajatellaan lähtökohtaisesti... loppupäätä, missä tuote julkaistaan. Ajatellaan teke, tehdessä että...ööh tuotteen tulisi toimia normaalissa broadcast-jakelussa, mutta myöskin nettituotannossa. Normaali kuluttaja ilman näitä, näitä ajatuksia ja tavoitteita ei välttämättä ota näitä asioita huomioon ja... e-eikä, eikä niitten anna, anna rajottaa tekemistä.

PM: No kuinka hyvin mobiilijournalismi vastaa journalistisen... tai uutisvideoitten standardeihin?

JV: [miettii] Joissain määrin... mä näkisin näin, että... jos vaikka puhutaan kuvailmasusta, niin... ammattilainen, jolla on kuva-kuva-kuvailmasun koulutus ja -tausta, niin pystyy tekemään mobiilivälineillä... hyvää laatua siten, että kaikki asiat on kohallaan ja pystyy huomioimaan kaikkee valaisua ääntä... kuvarajauksia. Mut sitten... mobiilijournalismi ei sinällään helpota sitä, et jos henkilö on vaikkapa peruskäyttäjä, niin mobiilijournalismi sinällään ni, se ei vielä tuo ratkasuja siihen että kuinka, kuinka kuvat sommitellaan, kuinka sitä välinettä käytetään, ja että onko siinä... onko se varmana... joka välineeseen riittävän julkasukelposta, onko-onko se riittävän laadukasta.

PM: Mitkä on suurimmat edut mobiilijournalismin käytössä?

JV: Hintaa... Se, että se on kaikkien käytössä. Ja se, että kuka tahansa, myös yleisöstä voi, voi tuottaa sitä materiaalia. Mm, siinä joo.

PM: Mitä parhimmillaan voidaan saavuttaa mobiilijournalismin avulla?

JV: Voidaan päästä lähelle kohteita, voidaan päästä, päästä tilanteisiin, johonka perinteisellä broadcast-tuotannoilla... hmmm ei ennätetä. Joi... jotka perinteisessä broadcast-tuotannoissa esimerkiksi rajautuu kokonaan ulos... ää vallitsevien olosuhteitten takia. Mobiili-mobiilijournalismi on... sen hyvä puoli on se, että sillä päästään tilanteisiin, nopeisiin, nopeesti ja sillä päästään paikkoihin, jolla-jolla raskaalla välineillä ei päästä.

PM: Entä sitten, mitä on suurimmat ongelmat mobiilijournalismin käytössä?

JV: Ömh... välineiden ja... teknisten vaatimat... vaatimusten... eroavaisuudet. Se, että jos käyttäjät... tai vaikkapa organisaatio ei pysty ymmärtämään sitä, että minkä takia joku formaatti ei sovellukaan... koko ketjua palvelevaks mediaks, elikkä useesti on niin, että mobiilijournalismilla tehdyt materiaalit toimii helposti, jos me vaan käytetään julkasualu-alustana erimeksikis nettiä, mutta jos me halutaan siitä samasta materiaalista broadcast-tasosta... materiaali, niin useesti saatetaan joutua vaikeuksiin siitä, että onkin formaatti esimerkiksi... vääränlaista. Ja sitten jos näitä ro-ratkasuja ruvetaan meidän-meidän vallitsevilla välinellä tekemään, ääh... materiaalien muutoksia, convergointia... resoluution muutoksia, tällasia... tällasia teknisiä asioita, joita me pystytään tekemään, niin saattaa lopputulos teknisesti kärsiä hyvin paljon, plus että se saattaa vaatia [huokaisee] yllättävän paljon aikaa eri-eri ammattilaisilta.

PM: Onko jotain mitä menetetään, kun käytetään mobiilijournalismia?

JV: [mieltii pitkään] No ehkä teknisistä nyansseista voi-voi jotakin tällasia ajatella, et pystytään valasemaan, pystytään tekemään tarkkaa äänityötä, pystytään tarkkaa kuvasuunnittelua. Tällasia... nyansseja... äärimmäisiä arvoja-arvoja ehkä-ehkä menetetään kyllä... kyllä, että välineet ei taivu... niin hyvin valasun hallintaan, tai just näihin edellämmainitsemiin... mainitsemiin töihin. Työtehtäviin, joita tunnetusti broadcastissa on kunnioitettu.

PM: Onko mobiilijournalismi kyennyt parantamaan uutistapahtumiin reaktiivisuutta?

JV: Kyllä. Kyllä on-on tilanteita, että mobiilijournalismi on ollut se, joka on ollu ensimmäisenä paikalla ja on-on tilanteita, että mobiilijournalimi-journalismilla, mobiilitekemisellä... saatu materiaali on-on lopulta ollut se ainut materiaali, mitä on. Me nähään hyvin paljon tänä päivänä... TV-kanavissa, neteissä tilanteita, aika useestihan nämä on kyllä niinku öö... onnettomuuksia, ynnä muita traagisia tapahtumia, joissa silminnäkijän... työskentely, silminnäkijän reagointi on-on mahdollistanu sen, että tästä on saatu kaikille jaettavaa mediaa, mut kyl-kyllä se on tuonu-tuonu tällasen ketteryuden nimenomaan tähän materiaalin saantiin.

PM: Onko se muuttanut julkastujen uutisjuttujen määrää?

JV: Kyllä. Kyllä on lisännyt se, että tavallaan pienemmälläkin kynnyksellä [huokaisee] pystytään tekemään aiheita, joita ennen on käsitelty vaikka ai..., öö ai... vaikka käsitelty sähkeinä. Niin nyt mobiilijournalismi mahdollistaa sen, että... jo yhdellä kännykällä, ja kännykän... kännykällä kuvatulla klipillä syntyy jo sähke. Voidaan-voidaan näyttää todistusaineisto... aineisto... broadcast-lähetyksessä. Saatikka netissä kirjottaa-kirjottaa... öö... verkkosivuille juttu, ja laittaa todistusaineistoks video siitä. Et kyllä se on synnyttäny... lisänny materiaalia ja mahdollistanu lisää tarjontaa.

PM: Eroaako mobiilijournalismin julkasuprosessi jollain tavalla perinteisestä julkasuprosessista?

JV: Eroaa. Eroaa kovasti. Mobiilijournalismia ei välttämättä edes-edes jälkityöstetä. Riittää-riittää useesti, että on kuva todistusaineistona, videoklippi todistusaineistona. Kyllä se julki... julkasuprosessi on varmasti keventyny, plus että julkasuprosessissa ei välttämättä tarvita... öö niin sanottua... leikkausammattilaista... huolimaan sitä-sitä ju-julkaistavaa materiaalia valmiiks, vaan rittää vaan, että esimerkiks nettityöskentelyä tekevä toimittaja pystyy järjestelmistä löytyvän MP4-klipin julkaisemaan helposti nettisivuilla.

PM: Kuinka mobiilijournalismi muuttaa uutisten tarinankerrontaa?

JV: [miettii pitkään] He-herkästi-herkästi keventää ja ohentaa herkasti-herkästi pienempiä, turhempia ai-aiheita tulee julkaistuks, mutta toisaalta tästä on vähän siirrytty parempaan suuntaan. Aluks-aluks mobiilijournalismi oli hyvin paljon tätä reaktiivisuutta ja aiheet, joita tällä käsiteltiin, oli... oli hyvin usein kevyitä... tai jopa tämmöstä... keltasta iltapäivälehdistöä, mutta nyt tällä hetkellä kuitenkin kovasti joka-joka mediatalossa eri-eri [huokaisee] eri some-alustoilla myöskin rakennetaan ihan tosissaan hyvää ja vakavastiotettavaa sisältöä, ja mietitään kuinka... kuinka materiaalia voidaan jälkikäsitellä, kuinka sitä voidaan leikata, kuinka siitä saadaan parempaa, kuinka-kuinka välineet voi olla parempia... joilla lopputulos tehdään... eli on-om olemassa kuitenkin polku, joka-joka pyrkii siihen, että-että laatu ja... ja... laatu ja lopputulos olis kuitenkin... hyvä.

PM: Minkä näkisit suurimpana ongelmana, kun jalkautetaan mobiilijournalismia... toimituksiin?

JV: No, joissain määrin raha... osit-tain osittain standardomattomuus... ja... hyvin suuresti myöskin joissain tapauksissa se, henkilöillä ei ole riittäviä resursseja... tehdä sitä kyseistä työtä. Eli tämmönen koulutuksen puute. Osaamattomuus... ehkä.

PM: Millaisena näkisit mobiiljournalismin tulevaisuuden?

JV: Mobiilijournalismi on tullu jäädäkseen. Yn se-se ei tule loppumaan sen... [huokaisee]. Sen tulevaisuus joissain määrin tulee olemaan... syödä-syödä raskasta broadcast-tuotantoo, mut toisaalta en-en usko siihen, että mobiili... journalismi tulisi hävittämään koskaan... raskasta broadcast-tuotantoo. Ihmiset haluaa kuitenkin vielä katsoo... perinteisillä välineillä... hyvin tuotettua ohjelmaa.

PM: Siinä oli kaikki kysymykset.

JV: Joo.

PM: Öö, oisko lopuksi vielä jotain, mitä yleisesti haluaisit sanoa mobiilijournalismiin liittyen?

JV: [miettii pitkään] En osaa sanoa nyt... joo, joo.

PM: Kiitoksia haastattelusta!

JV: Kiitos.

Appendix F - Turo Uskali, Skype, 5.3.2020

F.1 Translated interview

PM: As a start, could you please introduce yourself, tell me where do you work, and what is your position?

TU: Yes, I am Turo Uskali, associate professor of journalism in the Department of Language and Communications at the University of Jyväskylä. I worked as a journalist for ten years, and now I have worked as a researcher and teacher of journalism for twenty years.

PM: Do you consent that this interview can be used as part of thesis material?

TU: Yes, absolutely. I consent.

PM: Thank you. First of all, how would you define mobile journalism?

TU: Well, mobile journalism is journalistic content that has been made or consumed with a smartphone. So it works in two ways: it may be understood in a way that the phone is used to produce journalism, and on the other hand, the smartphones are used to consume journalism. So, we have a production and consumption point of views. And it depends a bit on the concept, which one are we more interested about. So in a way, if we think about mobile journalism generally, it is quite rarely produced solely by smartphones, since typically we include other devices as well. In some cases however, it can also be done with smartphones, especially if we think about crowdsourced journalism, where citizens send their footage to newsrooms. In those cases, a mobile phone becomes a quite handy tool. But when it comes to journalism, it is significant that a mobile- and especially smartphone is the main source of news information and the main subject for new consumption. And in that way, it is also terribly challenging for journalists to take over the usage of small screens and utilize the mobile features within journalism.

PM: What is your personal relationship with mobile journalism? How do you relate to it?

TU: Well, I would say that I mainly consume journalism with smartphones. Then of course, I have a tablet which I use to read quite a lot of newspapers. If we include tablets as a part of mobile journalism, the main part of my material consumption is by smartphones and a tablet. To some extent I also watch TV. I have not been ordering printed media for ages, but instead have subscribed to its digital versions. I also use my laptop to read during the day, on work days

especially, since it is always turned on. But I would say that as a researcher my main source devices are a smartphone and a tablet.

PM: Which ones do you think, are the biggest differences between mobile and traditional journalism?

TU: Well of course, the small screen is the biggest difference. At a certain point we used to think that, within mobile journalism, the news stories should also be shorter compared to journalism, that has been aimed for computer screens for instance. But in practice, that is not the case, since it is handy to scroll down even longer stories with a mobile device. Well, personally I prefer a tablet if we think about reading New York Times or Keski-suomalainen. But for a quick scan of news headlines and social media feeds, a smartphone is the most useful. It travels with you all the time. In addition to that, I have been using a smartwatch for about four years now. So, as a matter of fact, the fastest way for news to reach me, is via a smartwatch, which mirrors my phone's news feed. So in a way, if something happens in the world, I will be informed by a smartwatch. My wrist starts to vibrate, and the news headline appears on the screen.

PM: Okay, well how do you think that the material produced by professionals differs from user or consumer-generated one?

TU: Well, certainly professionals have a professional touch, and the material feed for news is continuous 24/7 during the day. The material produced by citizens is, at its very best, typically occasional and tied up to specific news events, like first footage from an accident site or crisis. It is not more systematic in that way. In addition to that, the material produced by professionals tends to be more high quality on average. Of course good quality cameras in mobile phones have increased the overall quality of consumer productions. So when the videos and still images are good enough, they can be used as a part of journalistic productions.

PM: How well do you think mobile journalism meets the journalistic standards and criteria?

TU: Well, it depends on what you mean by..?

PM: If we think about news material shot by smartphones.

TU: Yes. Well nowadays, if you think about what it used to be let us say [chuckles] 15-20 years ago... The quality was quite poor back then, but for instance in the London terrorist bomb strikes of 2005, the first still images from the subway and a double-decker with an exploded roof came from citizens. The equipment of the era were not smartphones per se, but still mobile devices. And

even though the images were blurry and poor, they were still published everywhere, since they were genuine documents and the first of their kind. They spread virally all around the globe in the news media. After that, the quality has increased [emphasizes] significantly. So in the end, the documentaristic value is rather important as well. The quality of the material may be a bit poorer if it tells about an authentic event that has got news value. I would say that the quality is really good nowadays, and it keeps getting even better. There are certain devices that are capable of 4K and 8K resolutions. For instance, even our department at the university uses these drones that can shoot in 4K quality, for educational purposes. And then there are other different kinds of devices that we have used for 8K. So the quality is increasing all the time.

PM: What would you consider as the biggest advantage of mobile shooting? What can be gained by using it?

TU: Well it is very useful, that the shooting device travels with you all the time. It also does not cause the same reactions in its surroundings than a big camera. In a way it is quite unnoticeable, and as a journalistic tool quite handy in documenting an event. Of course, we have to bear in mind the protection of privacy and different kinds of ethical codes. When we are gathering news material, a part of good journalistic ethics, is informing the people that will show up in the footage. Letting them know that this is a journalistic production, and also letting them know, which media we represent. So, hidden cameras [chuckles] are not tolerated journalistically, but instead we prefer to act as openly as possible when gathering journalistic material, - video or audio. I would say that these little devices are quite handy, and they always travel along. That is the biggest journalistic advantage. Also, the fact that we can somewhat easily deliver the material to a newsroom and if necessary, publish the story almost on-the-fly. So it allows us to report in real-time. Nowadays the 3G, 4G and soon 5G mobile networks have such a broad bandwidth, that it enables us to transmit data and reach the audiences really fast.

PM: So correspondingly, what is the biggest problem in this sort of mobile shooting?

TU: Well I guess, if you aim for a professional production, it is essential to use some auxiliary equipment as well, tripod for instance. A sort of a shaky footage is always difficult to utilize. Also the audio quality must be good enough, so basically that means usage of an external microphone. When putting high-quality mobile journalism in practise, a sole smartphone is not enough, and it is essential to have these auxiliary tools attached.

PM: What do we lose when practising mobile journalism?

TU: It is hard to tell whether or not we really lose something. Personally I see more positive effects. Well possibly, if there is no time for post production, and we solely focus on real-time streaming... But then again, those can be composed afterwards into shorter news clips as well. There is not such a gap between news stories anymore. We can produce journalistic material of different lengths, even mobile. It is really hard to find something that we would actually lose compared to older, clumsier devices.

PM: Do you think that mobile journalism has improved the reactivity to news events?

TU: Yes it has, clearly. I wrote a book where I talked about this sort of 'Ubiquitous journalism'. It was published by Infor in 2013. During that time, it was not yet a given that the Finnish news media would be capable of having live streams on news events. In my opinion, we have taken several steps forward since then, and every Finnish news media can handle live streams nowadays. The reaction speed has increased, and journalists can use these new possibilities better to their advantage.

PM: Has mobile journalism changed the amount of published news stories?

TU: That would require some further studying, but in theory one could think that when the speed of production processes has gone up, it would also affect the amount. However, that is not necessarily the case. There are always certain thresholds for news stories, certain newsrooms resources, and a certain number of stories for each day. It would possibly require more research information to tell, if this has really been the case. But I have a hunch, that it might be possible. Of course, the fact that newsrooms have shrunk in size in twenty years, and there are less reporters in personnel now. All of this may influence whether or not we are doing more journalistic stories than we used to? At least we are doing them more efficiently.

PM: How does the publishing process differ from a traditional one?

TU: Well, of course if we think about the publishing process of print media, it is exceptionally slow, and compared to that, this one is miraculously fast. On the other hand, on the broadcast side in radio and TV... They have a long experience of working in real-time. So I would assume that it is a bigger challenge for printed media to learn how to use new technology. The very nature of the broadcasting side has always been more technological anyway. Even in the era of web-based journalism, dating back to the mid-90's, newspapers were forced to learn web publishing. And when broadband connections became available, web-videos followed soon after. And in a way, the whole concept of mobile journalism has grown on top of web journalism. So basically, similar

kinds of web-based digital tools have been available. Now we have brought them on mobile devices, which have smaller screens than a laptop. In smartwatches the screens are so tiny, that there is not a lot of space for the text. When we have moved from the analog era to the digital, the changes have been truly dramatic. And I would say that the printed media has faced the biggest challenges in adaptivity in the mobile era.

PM: Along this change, has the way of telling news stories also altered?

TU: This as well would require more investigation, but web journalism itself has developed a lot during the last 20 years. At first, print articles were just published on the web, and the actual web features have emerged during the last ten years. We are talking about digitally enriched media, which is characteristic for digital journalism nowadays. Then on the mobile side, we have different challenges. We have some knowledge about the changes of data journalism, and mobile journalism's role in it. It seems that we have taken a few steps backwards in order to simplify the content and visualization of data. This kind of interactivity is slightly difficult to implement in mobile devices, since the screens are so small. Compared to web journalism, it might be that we have actually worsened the content and especially visuality. It is always possible to scroll the text down endlessly, but visually it is more complicated to cope without a bigger screen. So, one could say that mobile journalism requires even more skills to simplify than web journalism.

PM: What would you consider the biggest difficulty to implement mobile journalism?

TU: Well... [thinks for a while] If we think about newsrooms and reporters, I do not see any bigger problem. For example, on many of our courses the students will create and produce material with mobile tools. We have even had a hyper-local news module on our multimedia course since 2012, that has taken advantage of mobility without a problem. There might be some attitude related issues, if a journalist has been doing things a certain way for decades, and now they should learn to use new tools. With younger journalists, I have not noticed any attitude issues. I think it is only natural, that the communication devices which we are using anyway, will be used to create and consume mobile journalism as well.

PM: How do you see the future of mobile journalism?

TU: Well, the demand for journalism aimed for mobile devices is constantly growing. The number is increasing all the time, and 3-4 years ago mobile news consumption exceeded that of computer screens for the first time. So, the number has grown vastly, and in some stories it is enormous. Ergo, the main tool of news consumption, like I mentioned in the beginning of the interview, is

starting to be a mobile device. And for the time being, it is hard to see any considerable competitors. So, I would say that this will be the direction we are heading for some time.

PM: Thank you. There were all my questions. I could now turn off the recording.

TU: Okay.

F.2 Original interview

PM: Jos voisit ihan alkuun esitellä itsesi ja kertoa missä työskentelet ja minkälaisessa asemassa toimit?

TU: Joo, joo, mä oon Turo uskali, apulaisprofessori journalistiikan oppiaineessa kieli- ja viestintätieteiden laitoksella Jyväskylän yliopistossa ja- ja taustasta, niin kymmenen vuotta olin- olin itse toimittajana ja nyt sitte ee, kaks kyt vuotta ollu journalismin tutkijana ja opettajana.

PM: Annatko suostumuksen, että että tätä haastattelumateriaalia voidaan käyttää osana opinnäytetyön-työn materiaalina?

TU: Joo, ilman muuta. annan suostumukseni.

PM: Kiitos. Ihan alkuun, kuinka määrittelisit mobiilijournalismin?

TU: No mobiilijournalismi on ööh... älypuhelimilla ääh... tehtyä tai kulutettua journalistista sisältöä. Eli siinä on, tavallaan niinkun se on kahteen suuntaan: sen voi ymmärtää joko niin, että käytetään älypuhelimia journalismin tekemiseen tai sit toisaalta käytetään älypuhelimia itse asiassa journalismin kulutukseen. Eli tässä on sekä tää-tää tuotannon näkökulma, että kuluttamisen näkökulma. Ja tietysti sitten kontekstista vähän riippuu, että kummasta ollaan enemmän kiinnostuneita. Et tavallaan jos ajattelee mobiilijournalismia ylipäätensä, niin aika vähän sit kuitenkaan tehdään journalismia sit öö sil- älypuhelimilla käytetään yleensä muita laitteita . Sitä voidaan tehdä myös joissain tapauksissa myöskin älypuhelimilla. Ja etenkin sitten jos ajattelee tämmöstä... öö joukkoistettua journalismia, jossa tavallaan niinkun öö kansalaiset lähettää aineistoa toimituksiin ... toimituksiin niin siinä hyvin usein sitte älypuhelin on se kätevä väline. Öö, mut se mikä must niinkun journalismin kannalta merkityksellistä on se, että-että niinkun mobiilli... on se tai etenkin älypuhelin on se pääasiallinen ihmisten... uutistiedon lähde eh, journalistisen kulutuksen kohde. Ja sillä tavalla hirveen haastava myöskin journalismille, että

miten... miten ottaa haltuun niinkun pieniä ruutuja ja-ja miten niinkun hyödyntää sitte... mobiilia ominaisuutta siinä journalismissa.

PM: Mikä sun oma suhde on mobiilijournalismiin? Kuinka olet tekemisissä sen kanssa?

TU: No kyl mä varmaan pääasiassa kulutan ööö... kulutan tota journalismia pääsääntöisesti älypuhelisten kautta. Öö tietysti mul on myöskin sitte-sitte tabletti käytössä ja oikeestaan... tabletin avulla luen aika paljon niinkun esimerkiks lehtiä. Et jos ajattelee, et tabletit kuulu myöskin tähän mo-mobiilijournalismiin, niin... niin pääasiallinen mun uutisten kulutus, materiaalinkulutus on... on älypuhelisten ja tabletin kautta. Et jonkun verran sit seuraan tietysti... televisiosta... ööö printtimediaa en-en oo tilannu enää vuosikausiin, vaan oon sitten tilannu sitte just näitä digiversioita. Ja myöskin sitte öö... läppäriiltä tulee-tulee luettua päivän mittaan, etenkin töissä ollessa niin, selkeesti havaitsee että si, jotakin kautta sitte seuraa, ku se kone on muutenkin siinä auki. Mu mä sanosin, että suurimmaks osaks mun uutiskulutus, ja myöskin tämmönen niinku tukijan... tutkijan niinkun öö lähde... lähdeapparaatit niin-niin kyllä niinkun... älypuhelin ja tabletti on-on ne pääasialliset lähteet.

PM: Mitkä on sun mielestä suurimmat erot mobiilijournalismissa tavalliseen journalismiin?

TU: No tietysti se pieni-pieni ruutu siinä on se suurin ero että... et sinänsä jossain vaiheessa vielä ajateltiin niin että, et mobiilijournalismissa juttujen pitäs sitte olla lyhyempiä kun-kun semmosessa journalismissa, joka on suunnattu esimerkiks tietokoneen näytöille, mut käytännössähän se ei oo niin vaan-vaan kyllähän niinkun kätevä on skrollata myöskin pitkiä juttuja mobiilisti. No itse mä suosin kyl tablettia, et jos pitää esimerkiks New Your Timesia lukee tai Hesaria tai Keskisuomalaista niin... niin kyl mä tabletilta niitä luon. Mut sit tommonen niinkun uutiskannaus, ja kun seuraa uutistapahtumia... öö niin ja myöskin somen kanavien kautta uutisia, niin-niin kyl siinä sitte tavallaan se älypuhelin on se kätevin. Se kulkee koko ajan mukana. No mä ehkä voisin lisätä si-siihen et mä oon nyt käyttäny älykelloa joku nelisen vuotta kanssa. Et itse asiassa nopein tapa millä niinkun uutiset mut tavottaa, on sillä älykellon kautta, joka siis... peilaa mun älypuhelisten uutisstiriimit mun sitte mun älykelloon. Eli tietyllä tavalla niinkun... jos maailmalla jotain tapahtuu, niin mä saan ekan kerran älykellon kautta sen tietää. Elikkä ranne värisee ja.. sitten se uutisotsikko tulee siihen ensimmäisenä.

PM: Joo. Tuota... kuinka näkisit että tämmönen ammattilaisten tuottama mobiilimateriaali eroaa käyttäjien tuottamista. Eli kuluttajien tuottamista.

TU: Niin no tietysti ammattilaisilla on-on kuitenkin se professionaalinen ote, elikkä tavallaan siitä tulee jatkuvalla syötöllä... öö... koko ajan koko ajan sit uutistuotantoa on kaskytneljä-seitsemän ja-ja periaatteessa niinkun pitkin päivää. Kansalaisten tuottama materiaali on-on parhaimmillaankin niinkun satunnaista ja yleensä sitte... joihinkin uutistapahtumiin liittyvää, et ollaan ekana jossain onnettomuuspaikalla tai-tai jossain kriisitilanteessa tai-tai ylipäättänsä uutistapahtumassa. Öö se ei oo sillä tavalla niinkun systemaattisempaa. Ja myöskin sitten tietyllä tavalla... ammattilaisten tuottama materiaali on keskimäärin laadukkaampaa. Öö tietysti se, että-että... hyväla-hyvälaatuset älypuhelinien kamerat ja muut on sitte nostanu myöskin sitte-sitte kuluttajien oman tuotannon laatua. Elikkä tavallaan videot ja... tota sitten kuvat on-on hyvälaatusia ja niitä voidaan silläkin tavalla käyttää... käyttää myöskin tämmösessä laadukkaassa journalistisessa tuotannossa niinkun yhtenä... osana.

PM: Kuinka hyvin näkisit, että tämmönen mobiilijournalismi... täyttää journalistiset standardit ja kriteerit?

TU: Öö, no riippuu tietysti vähän siitä että... [miettiin] öö mitä-mitä ta-tarkotetaan niinkun sitten...

PM: Jos tarkotetaan-tarkotetaan matkapuhelimilla kuvattua uutismateriaalia.

TU: Joo... joo no kyl se nykyään, kun vertaa sitte mitä ne oli tossa... on-oli tossa vielä [naurahtaa] eehh... pari-kuusi vuotta tai-tai viistoistvuotta sitte, niin sillohan se kuvanlaatu oli-oli aika heikkoo mut esimerkiks kakstuhattaviis Lontoon... pommi-iskuis-terroristi-iskuissa niin tuota ne ensimmäiset kuva-stillkuvat sieltä maanalasista ja... ja sitte tota kakskerroksisesta bussista, jonka katto oli räjä-räjähtänyt niin-niin nehä tuli sitte kuitenkin kansalaisilta. Ja sen aikasilla ehkä ei ihan puhuta vielä älypuhelimista, mut kuitenkin mobiili-laitteista ja-ja semmoset sähryset, huonot kuvat, niin kyl niitä julkastiin kaikkialla, koska ne oli niinkun aitoja dokumentteja, ja se oli se ensimmäinen öh, tavallaan niinkun kuva... Kuvat, jotka sitte-sitten niinku levis maailmalla uutisvälineissäkin. Sen jälkeenkin laatu on parantunu [korostaa] huomattavasti. Elikkä tavallaan loppujen lopuks tämmönen dokumentäärinen arvo on aika tärkeä kanssa, että... että tota se-se kuvanlaatu voi olla vähän heikompi, jos se kertoo nimenomaan siitä autenttisesta tapahtumasta, öö joka on ollu niinkun uutisarvonon... Et nyt mä sanosin että-et laatu on-on todella hyvää ja se vaan koko ajan vaan paranee. Elikkä on erilaisii... eh laitteita, jotka pystyy neljäkoo-kaheksankoo... koo-tarkkuuteen. Meilläkin on esimerkiks tämmösi kamerakoptereit käytössä meidän koulutuksessa niin... niin ne pystyy jo kuvaamaan neljäkoo-laadulla. ja sit on erilaisia

muitakin laitteita, joissa sit ollaan jo kaheksankoon kanssa... tekemisissä. Et se laatu vaan koko ajan paranee.

PM: Minkä näkisit suurimpana etuna tällasessa mobiilikuvaamisessa? Mitä sillä tavalla voidaan saavuttaa?

TU: No kyllähän se kauheen kätevää on, et tavallaan tää kuvauslaite ee... älypuhelin on pieni, se kulkee koko ajan mukana. Se ei myöskään sillä tavalla niinkun aiheuta... öö samanlaisia reaktioita, esimerkiksi ympäristössä jos aattelee tommosta isoo-isoo tota... öö kameraa... Öö et sillä tavalla se on aika huomaamaton ja journalistisena työkaluna ai-aika kätevä, et sillä voi-voi dokumentoida. Totta kai pitää pitää mielessä yksityisyydensuoja ja er-erilaiset eettiset... säännöt ja tottakai hyvää journalistista tapaa on se, että... et jos on-on jotain tämmöst uutistapahtumaa ja siinä sit esimerkiksi ihmisiä kuvataan ja muuta, niin... niin sitten ihmiset ovat tietosia, että-että tuota journalisti tai kuvaaja on tässä työssään ja tavallaan niinkun myöskin kertoo, et mistä... mistä tota mediasta on-on sitte... sitte tota öö edustettuna, että-et semmosta salakuvausta tietysti [naurahtaa] niinkun journalistisesti ei tehdä vaan-vaan niinkun toimitaan mahdollisimman avoimesti sillon kun ollaan... hankkimassa journalistista aineistoo, kuvamateriaalia ja muuta. Äänimateriaalia, niin sitte kerrotaan avoimesti siitä. Et kyllä mä näkisin, että se että-et nää on niinkun kauheen käteviä pieniä laitteita... Öö ne-ne kulkee mukana. Ne on aika mukana. Öö se on se suurin-suurin etu-etu kyl journalistisesti. Myöskin niin, että voidaan sit aika nopeesti... saada lähetettyä... ne-ne videot ja kuvat sitte eteenpäin toimitukseen ja myöskin sitten julkasta tarpeen vaatiessa, melkeempä lennosta. Ja myöskin niin että tämmönen reaaliaikainen uutisoiminen on-on mahdollista. Nykyisin mobiili-mobiili tota... verkkojen 3G, 4G ja kohta 5G -verkoissa niin... nää datat siirtyy... vauhdikkaasti ja tavottaa mahdollisimman nopeesti sitte ihmiset.

PM: Entä vastaavasti, mikä on suurin ongelma tällasessa mobiilikuvaamisessa?

TU: Niin kai... siinäkin se, että haluaa laadukkaasti, niin tottakai se että-et siinäkin on syytä käyttää jotain apulaitteita, esimerkiksi jalustaa. Et-et niinkun semmonen heiluva kuva tietysti on-on ylipäättään hirveen hankala. Ja myöskin sitten että-et se audio... puoli on riittävän hyvälaatuinen. Eli käyttää siinä-siinä sitte mikrofonia. Ja muuta että tavallaan niinkun ei se, ehkä ihan pelkästään se-se älypuhelin tommosessa laadukkaassa journalismissa riitä, vaan siinä pitää sit olla näitä-näitä apulaitteita kuitenkin... kiinnitettynä.

PM: Onko jotain jota mobiilijournalismissa menetetään?

TU: eeh, vaikee-vaikee sanoa et-et mitä siinä nyt niinku menettäis... Kyl mä nään siinä enemmän-enemmän semmosta... ehkä positiivista. Se tietysti se, että jos ei oo aikaa... aikaa niinkun editointiin ja-ja pyritään siihen reaaliaikasuuteen ja sitten on tämmösiä reaaliaikasia striimejä niin... Niin saattaahan siinä olla, että tavallaan niinkun... No voihan niistä jälkeempään sitten koostaa semmosia... semmosia niinkun lyhempiä uutisiapätkiä ja muita että... että tavallaan niinkun se-se mitä se on tuonu niinkun lisäksi on se, että pystytään niinkun tosiaan tekemään sitä livestriimausta... tekemään ei oo enää niinkun semmosta niinkun gäppiä siinä. Ja toisaalta taas sitten-sitten pystytään myöskin editoimaan ja koostamaan niinkun siitä lyhyempiä... lyhyempiä esityksiä että niinkun. Eri mittasta... journalismia voidaan aika kätevästi tehdä myöskin sitten mobiilisti. Vaikee-vaikee löytää mitään-mitään semmosta, et mitäs siihen menetetään aikasempiin, kömpelömpiin tota laitteisiin verrattuna.

PM: Näetkö, että mobiilijournalismi on parantanut reaktiivisuutta uutistapahtumiin, uutiseen reagoimiseen?

TU: Joo, kyl ihan selvä-selvästi, et mä tota kirjoitin yhen-yhen kirjasen kanssa, jossa mä puhun tämmöstä 'jokapaikan journalismista'. Se tuli 2013 Inforilta, niin siinä mä nimenomaan, silloin se ei ollu vielä itsestään selvää, että... et me suomalaisissa uutismadioissa kyetään... ee tämmösiä livestriimejä saamaan uutistapahtumista, mut et kyl mä näkisin että siit on tultu selkeesti eteenpäin, ja periaatteessa m-mikä tahansa suomalainen uutismedia pystyy luomaan tarvet-tarvittaessa tämmöisiä live-striimejä uutistapahtumista. Elikkä kyl tää reak-reagointi... nopeus on-on lisääntynyt ja myöskin se, että... että niinkun toimittajat ja kuvaajat osaa-osaa niinkun käyttää... paremmin näitä uusia mahdollisuuksia.

PM: Entä onko mobiilijournalismi muuttanut... julkastujen uutisjuttujen määrää?

TU: No siitä tartteis ehkä tarkempaa tutkimustietoo, mut et tavallaan kylhän sitä... voi-voi teoriassakin ajatella niin, että kun... ku periaatteessa... ää... tuotantoprosessit nopeutuu, et se myöskin sit vaikuttais määrään, mutta välttämättä tietenkään näin ei ole. Et kyllähän siinä tietenkin tietyt uutiskynnykset aina on ja... ja tota öö uutistoimituksella on tietys resurssit ja-ja tietty määrä juttuja... per päivä tehdä et... et se vaatis semmosta ehkä-ehkä tutkimustietoo myöskin, et onko todella niinkun todella käynyt näin, mut semmonen... semmonen tuntuma mikä itsellä on, niin-niin on siinä ainakin potentiaalia ollu siihen suuntaan. Tietysti se, että toimitukset on kutistunu.. pariskymmenes vuodessa - vähemmän toimittajia töissä että... että tämmösellä kaikella voi olla sitten vaikutusta siihen että tehdäänkö... tehdäänkö nyt... enemmän-enemmän journalistisia juttuja kuin ennen, ni joka tapauksessa tehdään tehokkaammin.

PM: Kuinka tuo julkasuprosessi sun mielestä eroaa perinteisestä julkasuprosessista?

TU: No tietysti jos ajattelee ihan printti-printti-tota-lehden julkasuprosessia, niin sehän on tavattoman hidas... ja-ja siihen verrattuna tietysti tää on käsittämättömän nopea, mutta toistaalta sit broadcast-puolella tuolla telkkarissa ja radiossa, niin...siellähän on totuttu jo pidempään tekemään reaaliaikaisesti työtä. Et mä luulisin, et tuolla niinkun sanomalehtipuolella... tää reaaliaikaisuus on ollu-ollu suurempi haaste... oppii käyttämään tätä uutta teknologiaa. Mui- muutenkin broadcast-puolella niin... niin se on, se on ollut luonteeltaan paljon teknologisempaa... kun-kun tuolla sanomalehtipuolella. Et tietysti jo verkkojournalismin aikakaudella... joka ehkä selkeemmin alko tossa tota... yheksytluvun puolestvälist alkaen... niin-niin sillonhan tota... jo... sanomalehdetkin joutu opetelemaan tuota verkkojulkasemista ja... ja sitten kun tuli nää laajakaistayhteydet, niin sithän se liikkuva kuvakin mahdollistu... verkossa. Ja tavallaan niinkun tää mobiili... journalismi on-on sitten ikäänkun tullu sen verkkojournalismin päälle, että... periaatteessa näitä samanlaisia... digitaalisia työkaluja sitte-sitte on ollu käytössä internetpohjaisesti, ja nyt sitte vaan tää-tää päätelaite... on-on pienempi esimerkiksi just kun puhutaan mobiilijournalismin kulutuksesta, että ei oo edes sitä, välttämättä läppärin skriiniä vaan- vaan on sitte pienempi ruutu ja pienimmilläänhän se on tietysti... noissa älykelloissa, joissa se skriini on tosi pieni, että-et siihen ei niinkun montaa sanaa mahdu tekstiä. Eli sillä tavalla niinkun kyllähän tässä ee... analogisesta digitaaliselle kaudelle, kun ollaan siirrytty niin... on täs tosi dramaattisia... muutoksia tapahtunu. Ja tavallaan niinkun sanoisin, että ne suurimmat haasteet on ollu tuolla... tuolla sitten niinkun printtipuolella. Et miten ne adaptoituu... mobiilille... aikakaudelle.

PM: Onko tässä muutoksessa... myös muuttunut tapa, kuinka me kerrotaan tarinaa uutisjutuissa?

TU: Ööh, no tässäkin tarvittas ehkä vähän lisää-lisää tutkimusta, mut että... ööö kyllähän niinkun verkkojournalismikin on niinkun kehittyny valtavasti... viimisten parinkymmenen vuoden aikana, et alukshan se oli pelkästään... ne printtijutut laitettiin verkkoon ja sitten nää verkonomaisuudet on vasta sitte... viimisen kymmenen vuoden aikana selkeemmin tullu esiille, elikkä puhutaan digi- rikasteista esimerkiksi sitte mitkä tämmösen tavallaan digitaaliseen journalismiin liittyviä niinku uusia ominaisuuksia voi olla verrattuna printtiin... Sit taas mobiilipuolella se hankaluus on ehkä siinä... meillä on jonkun verran tietoa datajournalismin... tota muutoksista ja miten-miten tota mobiilijournalismi on sitä muuttanu niin... niin öö siinä ehkä tota on jouduttu menee vähän taaksepäin elikkä tavallaan sitä sisältöä ja sit datan visualisointeja on pyritty sitten yksinkertaistamaan. Että kun tämmönen interaktiivisuus on vähän hankalaa-hankalaa toteuttaa tota

mobiililis päätelaitteessa, ku ne skriinit on niin pieniä. Niin tavallaan siinä voi olla myöskin niinkun semmosta mahollisuutta verrattuna esimerkiks verkkojournalismiin niin... niin se on ehkä vähän köyhdyttäny sitä sisältöä et siinä pitää olla vähän pelkistetympi, sekä visuaalisesti... eeh ennenkaikkee visuaalisesti pelkistetty. Tekstiä hän nyt voi-voi rullata vaikka kuinka paljon mut et ne on niinkun... visualisesti se on niinkun haastavampi tietysti ku vertaa tota isompaa skriiniä. Et-et sillä tavalla niinkun... vois ajatella että se vaatii-vaatii vielä enemmän mobiilijournalismi niinkun tämmöstä pelkistämisen... taitoa, kun sit esimerkiksi verkkojournalismi.

PM: Minkä näkisit suurimpana vaikeutena mobiilijournalismin jalkauttamiseen?

TU: Höö... [mieltii] jos ajattelee toimituksia ja toimittajia niin en mä silleen niinkun nää siinä kovin suurta ongelmaa. Esimerkiks meillä... on monilla kursseilla niin ää yhtenä osana et tavallaan opiskelijat tekee ja tuottaa... materiaalia niin mobiilisti, niin ei siin oo enää oikeestaan, meillä on yks semmonen hyperlokaali-uutis-uutismoduuli ollu-ollu tossa monimedia-kurssilla ollu vuodesta kakstuhattakastoista lähtien niin... niin siin on alusta lähtien te-teh-tehty myöskin mobiilisti ja jo 2012 se onnistu, eikä siin oo mitään ongelmaa, että... et sillä tavalla niinkun... mä sanosin että... ei siinä kovin suuria... ehkä jotain tämmösiä asenne-puolen asioita voi olla sitten jos on toimittajia, jotka on tehny... eri tavalla juttuja vuosikymmenet, ja sitten pitäis... ottaa uusii työkaluja käyttöön ja-ja sit ehkä-ehkä siinä jotain tämmöstä asennepuolta voi olla mut et jos vaikka näitä nuorempia... toimittajia niin-niin ei siinä... en mä oo ainakaan havainnu mitään ongelmaa. Se on oikeestaan ihan luonnollinen, että... et-et sitä viestintälaitetta mitä muutenkin käytetään eniten niin-niin sitten myöskin... sitä käytetään journalismin tekemiseen ja journalismin kuluttamiseen.

PM: Millaisena näkisit mobiilijournalismin tulevaisuuden?

TU: No tota kyllähän-kyllähän niinkun mobiiliin päätelaitteeseen tehdyille journalismille löytyy koko ajan enemmän... enemmän tilausta elikkä ne oikeestaan kaikkialla ne luvut-prosenttiluvut vaan kasvaa ja... ja joku kolme-neljä vuotta sitten öö... ekan kerran ylitty esimerkiks suomalaisissa... uutismedioissa se, että-et yli puolet... journalismin kulutuksesta tuli mobiileist päätelaitteista. Elikkä jos verkko jäi siinä... tai noi-noi tota... öö tietokone... ruudut ja-ja läppärit ja muut, niin jäi siinä toiseks. Ja tavallaan nehän on vaan kasvanu, ja voi olla että joittenkin juttujen osalta... ne on tosi suuriakin prosenttilukuja. Elikkä tavallaan se pääasiallinen uutistenkulutus... niinkun mä itse tän haastattelun alkupuolella totesin, niin alkaa olla... alkaa olla mobiililaitte. Ja-ja tota nyt on vaikee ainakaan vielä nähdä semmosta varteenotettavaa kilpailijaa. Et mä itte oon tutkinu jonkin verran näitä puettavia näitä älylaitteita, kuten just älykelloja ja... ja sitten erilaisia älylaseja ja-ja muita puettavaa teknologiaa... on ollu testikäytössä, mut siin kuluu vielä aika

pitkään, ennenkun niistä tulee... älypuhelimelle niinkun varteenotettavia haastajia. Että kyl mä nään, että... tällä tiellä nyt ainakin jonkun aikaa kuljetaan.

PM: Kiitos. Siinä on noi kaikki mun haastattelukysymykset. Mä voisin ton haastattelun sammuttaa tässä vaiheessa.

TU: Joo.

Appendix G - Karri Lehtiö, Hangouts, 7.4.2020

G.1 Translated interview

PM: Would you please at first tell me your name, employer and position?

KL: Yes, my name is Karri Lehtiö and I work at Yleisradio. My title is chief. I am responsible for news of the Uusimaa area, made by a department called 'Metropoli'. Metropoli is responsible for news stories covering Uusimaa, an area of which borders have become quite clear during this Corona crisis. I am also responsible for 'Finnish -desk', which leads, organizes, and coordinates all main topics and content of regional news. Its function is avoiding overlapping topics and also helping to elaborate other topics as well. If there is a topic considering Uusimaa, we can easily expand the story with videos and comments from Kouvola or Oulu, or even broaden those projects to cover the whole country.

PM: Do you consent that this interview can be used as material for a master's thesis?

KL: Yes!

PM: Thank you! Then we will go to the actual questions. How do you understand the definition of mobile journalism?

KL: Phew. What a tough question right off the bat. Well I think it can be defined in multiple ways. If it is observed through the equipment, then it typically means video footage with mobile phone quality and size. I think everything has started from that. If we do a comparison in our newsroom with a news event that has been shot with mobile journalism equipment or a broadcasting kit, there is a rather big difference. A difference in equipment and skill requirements as well. Broadcasting production may include a specified cameraman. Of course there may be one in a mojo-production as well, but typically the set is lightweight and fast to use. It gives us leeway and allows us to reach places not necessarily reached with big camera kits. We can also approach mobile journalism by content. It is aimed to be consumed with a small screen, typically mobile phone per se. The content should be optimized for smartphone usage and relatively close to those, the people have gotten used to consuming mobile. So, if we are doing a BC-production (broadcasting), it does not bend that easily for mobile user interface, and vice versa. If we take a look at a shot's composition for instance, it is fairly different. Mobile journalism is not that strict with the rules we have been taught. And when it comes to a shot's angles and aspects, they can sometimes be rough and dirty,

as long as they allow us to be agile. And then there is a third aspect about how we send files and transmit footage. For instance, if we think about a foreign correspondent in the US and all the possible ways to get the material to Pasila.

PM: What is your personal relationship with mobile journalism?

KL: Well, our department utilizes it every day! It can mean web streams, which we can use as part of a TV-broadcast, it can mean audio as part of a radio broadcast. It may also mean still images that we use to create web content. At Yle, I have four specified media journalists, who are basically comparable to cameramen. These media journalists use mojo-equipment as their main tool for everything, including streaming, video capturing and editing. We even create clips from streams to be used in regional news. And of course it means that we must have suitable equipment available every day for that kind of work. Also people other than media journalists should be able to use these tools. But when it comes to news topics, I think they have stayed quite the same. The equipment or the way or narration itself should not affect the news criteria [emphasizes] necessarily, but it may speed up reactivity. It is not mandatory to have huge BC-equipment somewhere waiting. Instead whoever can be a reporter and a publisher. So we can do live streaming rapidly and in an agile way. Now, in this Corona-era, we have had a lot of examples where the abilities of mojo have been highlighted even more. But if we have a cabinet's press conference to broadcast, we still normally tend to use BC-equipment since the operational reliability needs to be 100%. With mojo-equipment it is never that stable.

PM: What are the biggest advantages of mojo, compared to traditional journalism?

KL: Well as an investment they are completely different. The requirements for equipment are completely different, and the maintenance and lifecycle are distinct. Even the requirements for skills and training vary. Operating a BC-camera requires skills that are not so common nowadays. While using mojo however, it is quite close to normal smartphone activity. If we think about younger reporters, their skillsets are higher and they are fluent in the used environments already. People are quite acquainted with different apps and shooting with a mobile phone, since it has become a common hobby for almost everyone and does not cost that much. Overall skill requirements are higher, tools can be operated alone, working habits are more committed and will highlight the characteristics of the journalist. Then there is the agility. If the target device is mobile, it allows us to operate more freely. Some say that we have taken a step towards more amateuristic direction in shooting, and that might be true. There is a different set of rules that apply to mobile journalism and BC-shooting. More so-called flaws are tolerated.

PM: How does professionally produced mobile journalism differ from user generated content?

KL: Well of course it differs, but with mojo-equipment it is possible to create content that even professionals cannot tell the difference of. Also vice-versa: a professional can create really bad looking footage with mojo. There is a difference, that is for sure. It depends a bit on the working methods and where the content is aimed for. If we take a look back on the history of the press, a story has always been what matters. The quality of the footage is not that important per se, but the fact that it captures and documents something important. I think that it is a little bit similar to the fact that no-one questions the footage quality of the Estonia sinking, or says that the videos of collapsing WTC towers were amateuristic. When these kinds of events occur, any recorded quality will likely be accepted. And I think that the main incentive of using mojo either by amateurs or citizen reporters is that we get so much more events covered and documented, which was not possible earlier. The fact is, whether it happens to be as good as the one shot with a professional set or not, well, it really does not have to be. News footage is always a document of a certain event, and whether is vertical, horizontal, shot in the dark, or from a bad angle, is really a mere subsidiary element. Capturing live events has always its difficulties, but if we have a setup that has been planned in advance, there really is a difference. Of course a professional cameraman is capable of using his/her equipment better, but when it comes to overall quality, common people are closing the gap all the time. We are approaching the optimized quality media has standardized for consumption. I think that is the direction. And we can think whether or not we have really used Skype-split screens on TV-broadcasts? Well we have not. Some would say that those will never be used, claiming that it just looks ugly to have talking heads wearing headsets in a tiny home office. To have professional statements used in that way. But then again, it is the zeitgeist and allows a more agile way to use these professionals to our advantage. This is what it is all about.

PM: How well does mobile journalism meet journalistic standards?

KL: That is a good question. Well the main direction seems to be, that we will capture everything as it happens, in real-time. And the fact that someone is broadcasting live brings us new challenges, juridical or other. There is always a possibility for someone to misuse the situation, let us say like in hostage situations for instance. The whole reportage may turn against itself, if we are not careful enough. All available live-feeds are not ready to be published. What would the other journalistic standards be? Well, there are laws of course. Where may you shoot video, which equipment may you use? Can you approach common people, can you do spycam? Are you allowed to enter certain places where shooting is prohibited? Of course all this matters. If we think about journalistic

guidelines and Finnish laws, they both still apply. A common citizen however may not necessarily know these, and may put him/herself into danger while capturing footage. Then again, some people doing something is an element that the press cannot control. The fact that the footage may have been produced in a certain environment or by certain means, that necessarily may not be allowed for a reporter, can be hard to verify. People may use the content acquired by dishonest or unclear methods, and we just [emphasizes] do not know this for sure. The whole process remains unclear. And we have seen a lot of this sort of influencing attempts during different crises. The authenticity of material just is not self-explanatory.

PM: What are the main advantages that may be gained by using mobile journalism?

KL: The threshold to involve in creation of participatory digital content becomes lower. The required investment costs will diminish crucially. We will gain speed and agility. And speed is one of the quality criterias in news business.

PM: And then accordingly, what are the main problems when using mobile journalism?

KL: Well, the shooting equipment and conditions are not as stable, like I mentioned before. Mojo will bring a lot of uncertainty factors. The fact that BC-cameras are typically upgraded once in two or three years by a tiny technical feature, while product development in mojo is a constant process, typically made with shocking turbulence. The upgrading covers apps, platforms and service providers. It eventually brings us an environment that is really confusing and requires top-notch skills to take advantage of in news media. And the methods we had a year ago may be obsolete already. Everything happens in a really short time span, and it requires a lot of renewal of equipment. This will bring us upsides, like the features we did not have before, but the most typical problem is instability. We just have to accept that these tools are never absolutely reliable, if there even is such a thing in the first place. But this is the thing that gets highlighted when Yleisradio is reporting about a societal event that needs to be broadcasted for citizens [emphasizes] with a 100% reliability. Mojo holds an uncertainty that BC-equipment does not.

PM: Has mobile journalism improved the reactivity to news events?

KL: I would say it has, especially on small stories and tiny everyday situations, it brings...

the interviewee mutes himself for a while

KL: Could you please ask again?

PM: Do you think that mobile journalism has improved the reactivity to news events?

KL: Yes it has! There is the speed itself, and the fact that equipment is always available. So a journalist can also take the role of a cameraman and be more aware of the details of the story, and thus capture the essential elements. When we step in the citizen level, some may consider a big TV-camera a bit intimidating. It may affect people's behavior and the way they talk. This way the content might actually get distorted. With mojo-equipment, the situation becomes the opposite: the device and the event are common elements. It is also easier to move around, and even reach places you cannot with a traditional BC-camera. You may also get surprising angles for views and shots. And if we consider drones as a part of mobile equipment, they are indeed an interesting new addition for a video production.

PM: Has mobile journalism changed the amount of published news stories?

KL: [sighs] I do not think that there is a direct effect as a result of that. It is more likely that the digital environment has already been changing enormously during the last, let us say ten years. Or the publishing amount in the last one, if we are talking about the content of the biggest media companies. However, the imagery that it uses, has [nods] really brought visuality into digital content production. Let us take the Alma media for an example. Maybe five or six years ago they laid off or re-educated all of their photographers. They had quite many of them, and they were made cameramen. Another operational change was that they started to use more freelancers and citizen generated content in news events. Their main goal was more about expanding the field instead of having their dedicated reporter always sent on-site, which nowadays is not even possible. So, their network actually expanded instead of mobility, and I think strategically this was a correct choice. This has also affected consumers' attitudes, and now news stories on the web are expected to be accompanied by a video. So in a way, it has brought news stories closer to the people, and now we have a possibility to use video instead of a still image. If we take a look at the history of the press, which elements have we actually had in the beginning? Merely text or drawings, then photographs and video. And now this citizen journalism gives us a vast amount of footage. It has been a giant step indeed.

PM: Does the publishing process differ from a traditional one?

KL: Yes it does, a lot. You can edit the material on-the-fly, with the same tool, yourself. Delivering the footage is easier and lighter. Everyone who has been working in the media industry knows that the editing layer is always a bit problematic, at least when it comes to broadcasting. It requires a

certain type of process which is sincerely different between Yle and MTV. It also requires a lot from infra and media asset management. And I personally think that those requirements are beyond what they should be. Of course TV-content has its place, but also its oddities.

PM: How does mobile journalism change the news storytelling?

KL: [thinks for a long time] Well, it will definitely bring storytelling closer to people, and brings it better into everyday situations. It is a bit same with these Skype-calls during this Corona-era, that people have now been accustomed to. Suddenly we have a live feed from people's homes and everyday life. I think that the same thing happens in mojo: you will get really close to the subject and the content. You will get a grip of its agility and speed. We can enter the location with a single reporter and capture the footage. We can create streams really fast and broadcast live transmission. It really has a significant effect on everything that involves video transmission.

PM: What are the biggest difficulties implementing mojo in newsrooms?

KL: Well, there we have different personnel, reporters and content providers, and there are always a few that consider something new as a threat. There are always some people that do not adapt or do not want to adapt to new methods, no matter how well they will be trained for it. They may not see new methods as their own way of doing things, or rely on the old classical habits of doing content production. Some consider a new way of storytelling hazardous. And then there is the other extremity, the group that is eager to try out everything, learns fast, is excited and constantly educates themselves. The opposite is the cluster that needs constant educating, but still fails to learn. And probably every possible amount of practicing would not be enough. It typically takes an excited and willing group of pioneers to implement the workflows and methods to grass roots level. I do not want to criticize the peoples' ages, but unfortunately it tends to be that younger people entering the industry are really good at practising mojo, and will learn editing, softwares, apps and tools surprisingly fast. And the same thing goes with the children. I just showed a ten or eleven year old kid how to use Hangouts for school work, and it only took like a minute. I think the same thing applies to mobile journalism. The real challenge is, whenever there is a new way of working, it just takes some time and requires renewal of industry and standards. As long as the press is still following the STT's quotation numbers, we are still really talking about printed media. But when we start to talk about how the topics of network streams popped up, or how they were cited in other media, we are starting to talk about the present day. Citing numbers of newspaper stories are not relevant anymore and should not hold any value whatsoever. And if we think for whom the printed media is still the main source of news and how many people it will reach, there

actually is not that many of them. We are talking about a bunch of people. The whole user interface is, if not dead, passing away. And mobile journalism and the advantages it possesses is rapidly filling up the void for sure. At least if we include web journalism.

PM: How do you see the future of mobile journalism?

KL: Everything will happen in real-time. When I visited Expressen in Sweden, a fire started ten kilometers away. A live broadcast went on-air from the moment the reporter stepped into a car travelling to the fire location. The available information was constantly [emphasizes] revised, and the camera on the stand was shooting the reporter all the time. And the same information the reporter had at his/her departure was repeated all over again until he/she reached the destination. All in real-time. Every now and then the broadcast moved back to the studio for additional information, and then they went back to the event location. This is a fairly good example of real-time reporting taking the stage. It will ram with enormous power within the next few years. And it has already become quite common for us to follow a live stream of Satakunnan Kansa or some other smallish regional news media, when something interesting takes place. In two or three years it will be a common standard that everything is told by a live stream, even the breaking news. And this is the way it should be! But what it means for journalism is, that the focus shifts from a newspaper to video and onwards to live broadcast. There will still be a few operatives for whom the written word and the text will be the main thing, like Helsingin Sanomat for example. That sort of content will still be consumed likewise, of course, but the reporting by written text might be done live as well. And I think that kind of service is relatively close to live broadcasts. Something is happening, and we are providing information in real-time. And that is the right direction!

PM: These were all of my questions. Would you like to say something in general for a closure?

KL: Well, this sounded like I would have a strong agenda towards mojo, but that is actually not the case. I just entered the industry in the era where printed media used to be [emphasized] significant. The sales of a single copy of weekend tabloids were really important, and they sold a huge number! Back in the days when I was working for Iltalehti, we actually reached the whole population, so to say. The copies were sold out. Then, I have travelled through the era where printed media started to lose its power big time, and got avalanched by web journalism and digitalization. And currently, the death of TV and desktop publishing will be the next in line. Now, when we are in mojo-environment, everything must be aimed for smartphone consumption. It has become the most important tool for people. Everything has happened in a relatively short period of time, since I have only been with the industry starting from 2005. It has been very interesting

to see how different trends fade out and rise. Even though this mojo-concept has been around for several years, it has only now become visible, that the professionalism has come along. Now we have started to realize what we will have to do, and even the most conservative person on the staff understands why it has to be done. Well, at Yle there are still some people that do not want to use mojo but instead stick with BC-equipment. But even so, it has become a common norm. We are living in a really interesting era, and it remains to be seen what the next 3-5 years will bring us. It is great to be in the industry right now.

PM: Thank you for the interview!

KL: Thank you!

G.2 Original interview

PM: Esittelisitkö alkuun itsesi ja kertoisit missä työskentelet, ja missä asemassa olet?

KL: Joo, nimi on sii Karri Lehtiö. Työskentelen Ylellä, ja mun titteli on päällikkö. mä vastaan uudenmaan uutisoinnista, ja Uudenmaan uutisointia tekee Ylellä sen niminen toimitus, kun 'Metropoli'. Ja se vastaa... oikeestaan nyt kriisin aikana on hyvä, kun Uude-uudenmaan rajat on kaikille tutut niin sen rajan sisäpuolella olevilla alueilla uutisoidaan niistä tapahtumista. ja sit samalla mä oon vastuussa sellaisesta, kun 'Suomi-deski', joka johtaa, organisoii, koordinoi kaikkien Ylen aluetoimitusten pääaiheita ja sisältöjä. Ja katsoo, ettei oo päällekkäisyyksiä, ja sitte katsoo, et jos halutaan laajentaa jotain aihetta vaikka Uuden-Uudellamaalla tapahtunutta aihetta, niin me voidaan laajentaa Suomi-deskin avulla se, että jos me halutaan kuvaa vaikka... Kouvola tai Oulusta, niin me voidaan hakee... tai kommentteja, tai me voidaan toteuttaa koko... koko maan laajusesti niitä projekteja, aiheita

siis tehdä journalismia. Tai jos sattuu uutistilanne, niin voidaan kuvaa nopeesti hyödyntää. Se on Suomi-deskin funktio. Ja mä oon... vastaan myös siitä.

PM: Annatko suostumuksen, että tätä haastattelua voidaan käyttää opinnäytetyön materiaalina?

KL: Kyllä!

PM: Kiitos! Sitten mennänä varsinaisiin kysymyksiin. Mitä sun mielestä tarkoittaa mobiilijournalismi?

KL: Huh-huh. Olipa paha kysymys heti alkuun. Nio sen voi käsittää mun mielestä [huokaisee] niinku monella tavalla, et sitä voi lähtee tarkastelee välineiden kautta, eh jos sen haluaa... sen journalismi ajatella sen välineen kautta jolla sitä tehdään, ni sillä niinkun tunnetusti tietysti tarkotetaan sillon niin sanottuu kännykkätasoista ja -kokoista aa, kuvaa mistä joka on niinkun alunperin varmaan siitä lähtenyt, et jos asettaa.. vakka vastakkain meidän... toimituksen arkeen niinkun kuvataanko me joku... uutistilanne tai uutiskeikka mo-mobiilijournalismin välinein vai esimerkiks broadcast-välinein, niin siin on aika-aika iso ero, ja se tarkoittaa niinkun sillon kalustollisesti eroa ja se tarkoittaa myös sillon osaamisessa eroa, eli sillon voidaan ottaa mukaan ihan mukaan esimerkiks ihan kuvaaja. Mobiilijournalismissa toki myöskin voi kuvaaja olla, joka sitä kalustoo käyttää, mut se on lähtökohtaisesti kevyt... ja nopea, ja se mahdollistaa myös sillon siellä missä sen kanssa operoidaan, ni se on. Keveys tuo mukanaan sillon sitä liikkumavaraa, et se voi olla nopeeta ja sen kanssa pääsee paikkoihin, joihin isojen kuvauskalustojen kanssa ei välttämättä pääse. No sitten mobiilijournalismissa voi tietysti tarkastella myös sen sisällön kautta, että... se on lähtökohtaisesti tarkoitettu katseltavaksi pienestä ruudusta, eli kännykästä. Se on tehty... optimoitu siihen. Se on mahdollisimman lähellä sitä sisältöä, jota kännykästä on totuttu myös sitten kuluttamaan, eli-eli... Tavallaan puhutaan samoilla tota... samoin keinoin, kun mitä kännykästä muutenkin kulutetaan, eli jos sitä vertaa siihen BC-tuotantoon (broadcast-tuotantoon), niin jos-jos tehdään broadcastia, niin se ei helposti taivu siihen mobiiliin... käyttöliittymään, ja sit taas päinvastoin. jo nyt vaikka jonkun kuvakomposition ja muut ottaa huomioon, niin ne on hyvin erityyppisiä, eli mobiilijournalismissa antaa myöten sille, että sen ei tarvitse olla, niinkun aiemmin on vaikka opetettu, että mitä kuvakulmat tai kuvasuhteet tai muut on niin... Se voi olla rosoista, rumaa... ja tietysti ennenkaikkee se antaa sen ketteryuden siihen. Ja sit on vielä-vielä kolmas aspekti on se, et tota millä sitä kuvaa sitte liikutellaan, että miten sitä lähetetään vaikka tota jos nyt ajatellaan kirjeenvaihtajaa Yhdysvalloissa, niin se voi tuoda mukanaan helpotusta siihen, että miten sen kuvan saa liikkumaan vaikka tänne Pasilaan. Siinä lyhykäisyydessään.

PM: Mikä on sun oma suhde mobiilijournalismiin?

KL: No meidän yksikkö hyödyntää sitä joka päivä. Ööh... se voi tarkoittaa verkkostriimejä, öö toki... toki niitä voidaan myös sitten ajaa BC-lähetysvirrassa. Se voi tarkoittaa, että sitä ääntä voidaan käyttää radion uutisvirrassa. Ää... se voi tarkoittaa stillikuvistakin rakennettua mobiilijournalismin keinoin jotain verkko... verkkosisältöä. Meillä on erikseen mediaoimittajat, Ylellä on mediatoimittajat, mul on niitä neljä mun toimituksessa, jotka käytännössä vastaa vanhan ajan kuvaajia, niinkun oli TV-kuvaajat erikseen, niin mo-mediatoimittajat lähtökohtaisesti kuvaa aina Mojo-kalustolla... kaiken. Eli... se voi olla striimaamista, tai se voi olla jotain muuta

liikkuvan kuvan kuvaamista, leikkaamista, editointia ja sitä sisältöä voidaan käyttääkin vaikka striimistä otetaan TV-alueutislähetykseen sitten paloja. Ja... tietysti se tarkoittaa sitä, että sellaseen kalustoon pitää myös olla, siihen jokapäiväiseen työskentelyyn ja sitä pitäisi pystyä myös kaikkien muidenkin tekemänä kun niiden mediatoimittajien, eli se voi olla toimittajan itsensä kuvaamaa ja itsensä editoimaa ja... ja tota siihen on niinkun välineet tietysti kaikilla. Mutta tietysti sitten niinkun a-aiheiden puolesta siinä ei minun mielestä oo välttämättä eroa, että se mikä uutinen on aiemmin ollut, ni voi olla tänäki päivänä uutinen. Että eihän se niinkun se välineistö tai se kerrontatapa ei itsessään muuta sitä niinkun uutisoinnin kriteeristöä [korostaa] välttämättä, mut se voi helpottaa sitä vaikka no-nopeaa reagointia. Ei tarvii olla suurta BC-kalustoa jossain odottamassa, vaan kuka tahansa voi olla... toimittaja, mutta samalla myös julkaisija. Eli-eli voidaan tehdä suoraa lähetystä vaikka nopeesti ja ketterästi, ni sellasta se myös meidän arjessa myös on. Nyt vaikka korona-aikakaudella on vaikka hyviä esimerkkejä, että se mojo-mojo korostuu... Voi korostuu vielä enemmän. Ei se automaatio ole. jos otetaan vaikka joku iso tiedotustilaisuus... vaikka hallituksen info johon mennään opaikalle, ni vielä edelleen helposti mennään TV-kaluston kanssa, koska... se stabiilius tulee siitä jos se lähetysvarmuus pitää olla sataprosenttinen, ni... silloin helposti mojo-mojokalusto ei oo koskaan sataprosenttisesti stabiilia.

PM: Mitkä on mobiilijournalismin suurimmat edut verrattuna perinteiseen journalismiin?

KL: No onhan se niinkun investointi jo lähtökohtaisesti ihan erilainen, onhan se niinkun niinkun laitehankinnat jo ihan erilaiset. Niiden ylläpito, oo niiden elinkaaret on erilaisia, niiden laitteistojen elinkaaret. Silloin myös se vaatimus... taso, se osaaminen, koulutus on erilaista, eli se BC-kalusto-osaamistaso, se vaatii... tai on ainakin vaatinut vähän enemmän sellasta osaamista on pikkasen nykypäivänä vähemmän, kun mojokalusto voi olla helposti aika lähellä sitä, mitä ihminen itsekin tekee kännykällä... niin se... ne on varsinkin jos nyt puhutaan nuoremman polven toimittajista tai mediatoimittajista, niin se-se osaamistaso on tosi korkea heti, kun ne on tuttuja ne ympäristöt missä sillä mojokalustolla operoidaan. Ne erilaiset apit ja muut kuvaus... aa kuvaustekeminen on niin tuttua ihmisille, kun tavallaan valokuvaamisesta on tullu koko kansan huvia, et se ei vaadi la-lai- isoi laiteinvestointeja. Niin-niin se on niinkun se osaamistaso on korkeampi. No sssillä pystyy oo... toimimaan yksin, se voi olla osallistavampaa semmosta siis et toimittaja näkyy, se persoona tulee esiin siinä sisällöntuotannossakin ihan eri lailla, no se ketteryys... ja se, että et jos sitä sisältöä tehdään lähtökohtaisesti mobiilikäyttöliittymään, ni silloin se antaa myös myöten, mitä se, minkälaista se sisältö on, miltä se näyttää, mitä se kuvanlaatu on, minkälaisia öö, leikkauksia tai minkä-minkälaista se kuva on, miltä se näyttää. Niin se antaa vähän niinkun vapaammat kädet. Joku sanoo et siirrytään niinkun askel amatöörikuvauksen suuntaan, ni

si-sitähän se myös samalla lailla on. Et... et siinä on niinkun erilaiset lainalaisuudet siinä kuvaamisessa, kun TV-kuvamisessa. Eli niinsanottui virheitä sallitaan, jos verrataan perinteiseen kuvaamiseen, niin aika paljon enemmän.

PM: Kuinka ammatilaisten kuvaama mobiilijournalismi eroaa käyttäjien tuottamasta videomateriaalista?

KL: No kyl se, kyl se tietysti eroaa. No kylhän mojkalustolla pystyy tekemään sisältöä, jota edes niinkun ihan kaikki ammattilaisetkaan ei erota siitä että onko se tehty millä kalustolla. Et onko se tehty perinteisin keinoin vai mojo-kalustolla. Ja sit vähän myös niinkun päinvastoin, että ammattilainen voi välillä tehdä rumaa kamaa mojolla. Ää, on niissä eroja. Se vähän riippuu tekemisestä ja sisällöstä, ja siitä mihin se on tarkotettu. Haa, kyllähän niinkun jos kattoo vaikka lehdistön historiaa taaksepäin, niin kyllähän uutisella on aina ollu merkitys. Ja eihän se uutiskuva oo lähtökohtasesti oo ollu kuvanlaadulla, vaan se että siinä kuvassa tapahtuu jotain kiinnostavaa ja se on dokumentoitu. Mun mielestä tässä on samasta kyse, että ää ei varmaan kukaan jälkikäteen sano Estonian uppoamisen kuvamateriaalista, et se on ollu jotenkin kuva kerronnallisesti amatöörimäistä tai jostain WTC:n tornien sortumisista, tai jostain muista, et miks ne on kuvallisesti tän tällasta. Kun asioit tapahtuu, ni silloin se kuvamateriaali on vähän sen kaltasta, mitä se sattuu sil hetkel olemaan, tai millä sitä tallennetaan. ja siit on mun mielestä mojo-kalustolla kysymys, et se amatöörikuvaaminen tai kansalaisjournalismi tai ta- se, et kaikki kuvaa kaikkea kaikkialla, antaa myös sen niinkun hyvän puolen siihen, et tulee dokumentoituu ja tallennettuu paljon tilanteita, joita ei aikasemmin oo... ois tapahtunu. Se et onk se laadullisesti sit yhtä-yhtä hyvää, kun vaikka ammattilaisen kuvaama, ni oo. Ei sen tarviikkaa olla. Uutiskuva on aina dokumentointi jostain hetkestä, ja se et onks se pysty- vai vaaka-, tai kuvattu jotenkin niinku pimeessä tai epäselvästi tai huonosta kuvakulmasta, ei oo riippuvaista mun mielestä siitä et missä tilanteessa ollaan. Siinä on aina haasteensa. Mut sit toki jos on joku tommonen asetelma, missä lähetään vaikka kuvaamaan jotain suunniteltu tilannetta, ni on niissä nyt kumminkin eroa. Kyllähän ammattilainen osaa myös öö laitteita käyttää eri lailla. Mennään koko ajan siihen et tavalline ihminen pystyy tuottaa entist, mun mielest laadukkaampaa, parempaa. Lähestytään niinkun sitä optimi sisältöä, et mihin ollaan totuttu, et media tarjoo. Mun mielest mennään koko ajan siihen suuntaan, ja voidaan varmaan verrata et onko TV-uutislähetyksissä käytetty Skype-Skype-splittariruutuja, ni ei oo. Joku vois sanoa, et eihän tollast avoi ikinä tehdä, et toihan on rumaa, et luurit päässä istuu jossain pienessä kotitoimistossa, ja et-et puhuu kansantaloudesta tai huippuammattilaiset antaa lausuntoja. Mut sehän on vaan niinkun nykypäivää, se mahdollistaa hyvin paljon joustavammin asiantuntemuksen hyödyntämisen. Tässä on must vähän siitä kyse.

PM: Kuinka hyvin mobiilijournalismi täyttää journalistiset standardit?

KL: Hyvä kysymys... Journalistiset standardit... no siin on niinkun öh kaksi... siinä kun mennään kohti sitä, et kaikki on liveä, kaikki on suoraa sellaseks varmaan menee, et

kaikki dokumentoidaan sellasena kun se just tapahtuu. Ni tavallaan mikä tahansa asian sä näät niinkun reaaliajassa jo. Ainakin joku siit tilanteesta ottaa tallenteen. Se tuo myös niinkun mukanaan aika paljon haasteita, oli ne si niinkun juridisia tai... tai jotain muita. Et joku vois tilannetta myöskin väärinkäyttää, sanotaan vaikka pantivankitilanteet tai jotain muuta. Et siihen niinkun... se voi kääntyä myöskin sitä vastaan, et siinä pitää olla niinkun hyvin huolellinen, et se kaikki... suora lähetys mitä maailma.. maailma tuottaa, ni ei ole myöskään julkaistavissa, mutta... Mitä ne standardit sit olis, journalistiset standardit. No tietysti siis ihan niinkun lain noudattaminen: missä saa kuvata, millä saa kuvata. Saako... miten tavallista ihmistä saa lähestyä? Saako kuvata salaa? Voiko mennä johonkin paikkoihin... joissa kuvaaminen ei oo sallittua. Niin öö tottakai siinä sellasella on merkitystä, et kyllähän journalismin, niinkun vaikka journalistin ohjeet ja Suomen lakia kun tarkastellaan, niin ihan samal lailla niitä noudatetaan edelleen. Mut tavallinen ihminenhan ei niitä tunne, välttämättä, et missä saa kuvata mitä saa kuvata että aiheuttaako siitä itelleen vaaraa. Mut sellaseen ei voi toisaalta tiedotusvälineet sellasella kontrolloida, et missä joku tekee jotain. Se et kuvamateriaali ois nyt vaikka tuotettu jossain sellasessa ympäristössä, tai sellasilla keinoin, jotka ei oo välttämättä toimittajalle sallittua, ni se voi olla joskus vaikee todentaa. Et voidaan käyttää epärehellisin keinoin hankittuu, tai väärin keinoin hankittuu sisältöä, jost ei [korostaa] tiedetä siis sitä. Et se prosessi jää niinkun epäselväksi. Ja sellastahan on, niinkun vaikutusyrityksiä ja erilaista disinformaatiotahan on ja kyllähän niinkun vastaavia... vastaavia niinkun kriisin hetkellä on nähty paljonkin et-et... sen tiedon oikeellisuus ei aina välttämättä selvi itse siit kuvamateriaalista.

PM: Mitkä on suurimmat edut, jotka voidaan saavuttaa mobiilijournalismilla?

KL: Se kynnys... kynnys öö osallistavaan... kiinnostavaan digisisältöön madaltuu, ne investointi... aa tasot putoo merkittävästi, sisällöntuotannon kustannukset putoo merkittävästi. Saadaan nopeutta, ketteryyttä. Ja se nopeus on mun mielestä... yks niinkun laadun kriteereistä uutistoimituksessa. Ja... no varmaan siinä se on... tälleen tiivistettynä.

PM: Entä vastaavasti, mitkä ovat suurimmat ongelmat mobiilijournalismin käytössä?

KL: Öö välineistö ja sen niinkun kuvaolosuhteet ei oo niinkun stabiileja niinkun mä aikasemmin sanoin, eli se tuo mukanaan paljon epävarmuustekijöitä, ja se että TV-kameraa päivitetään kerran

kolmessa vuodessa tai kahdessa vuodessa jollain teknisen niinkun... pienel teknisellä jollain lisäosalla, mut mobiilijournalismin niinkun kaikki tapahtuu... se tuotekehitys ja kaikki tapahtuu niin hirveellä turbulenssilla koko ajan eli, asioiden päivittäminen ja asioiden niinkun alustojen niinkun jatkuva kehitys. Ja palveluntarjoajia on tosi paljon, ja se... tuo mukanaan sellasen ympäristön joka on todella sekava. Joka vaatii niinkun huippuosaamista et-et se oppi sit pystytään hyödyntämään vaikka tiedotusvälineessä. Ja se, et mitä on ollu vaikka vuos sitten käytännöt, ni ne voi olla jo tosi paljon vanhentunutta... Et tapahtuu asioita hirveellä-hirveen lyhyellä aikajänteellä, ja se vaatii laitteistolta aika paljon uusiutumista, joka tuo myös toisaalt mukanaan hyvii puolia, et se-se tota, ominaisuuksia, jota aikasemmin ei kolme vuot sit ei ollu niis mojo-kalustoissa, niin sellanen... epästabilius on mun mielest sellanen tyypillisin ongelma, et se pitää vaan niinkun hyväksyä ne eivät koskaan ole absoluuttisen toimintavarmoja, joskaan ei ny mikään asia tietysti oo, mutta tässä se erityisesti korostuu, joka sitoo henkilökuntaa kyl sitte, et jos halutaan tehdä vaikka... merkittävästä yhteiskunnallisesta tilanteesta jotain uutisointia, jonka-joka pitää välittää vaikka Ylen kansalaisille niinkun [korostaa] aivan varmasti niin, et se välittyy kaikille sillä hetkellä, ni kyl siinä on epävarmuustekijöitä jota TV-tuotannoissa, vaikka TV-kalustolla tehtäessä ei sillä taval oo.

PM: Onko mobiilijournalismi parantanut reaktiivisuutta uutistapahtumiin?

KL: No mun mielest on, varsinkin niinkun pieniin tarinoihin ja pieniin arjen... se tuo, se tuo sen

haastateltava vaimentaa itsensä hetkeksi

KL: Jes. Sano, kysy viel uudestaan?

PM: Onko mobiilijournalismi sun mielestä parantanut reaktiivisuutta uutistapahtumiin?

KL: Joo kyllä. On. Siis se nopeus ja se, että se on niinkun kaiken henkilökunnan niinkun saatavilla olevaa ilmaisumuotoa. Eli toimittaja voi olla myös kuvaaja, ja toimittaja on useesti sit siinä tilantees paremmin selvillä sen tare-tarinan yksityiskohdista ja pystyy sitä tallentamaan ja dokumentoimaan eri lailla... niin varsinkin sellaselle... kansalaistasolle kun mennään, niin... TV-kamera voi olla uh-uhkaavan näkönen joidenkin mielestä se voi tuoda, se voi muokata sitä ihmisen käyttäytymistä ja sen miten se puhuu... aa niin, ettei se itseasias toteudu se sisältö sellasena, kun sen pitäs toteutua, ja mojo-kalusto taas tuo sen päinvastaisuuden siihen, et se on arkipäiväisempi se tilanne ja se ympäristö. Sitä on helpompi liikutella, sen kaa on helpompi mennä sillon paikkoihin joihin ei TV-kameran kaa oikein välttämättä edes pääse, ja sen kaa pystyy kuvaamaan sellasist kuvakulmista ja yllät-tuomaan sellasta yllättävyyttä. Et jos me vaikka lasketaan vaikka drone

mojo-kalustoon mukaan, ni onhan sekin niinkun aika omapiirteinen omaleimainen ja mielenkiintoinen lisä kaikkeen niinkun kuvatuotantoon.

PM: Onko mobiilijournalismi muuttanut julkastujen uutisjuttujen määrää?

KL: [huokaisee] Mä en, mä en ehkä usko, siihen et se suora vaikutus ois-ois siitä johtuva. Mä luulen, et se on tapahtunu niinkun digitaalinen ympäristö on muuttunu muutenkin niin valtavasti lähivuosien aikana, tai viimesen kymmenen vuoden aikana, että ne julkasumäärät, jos puhutaan nyt suurin-suurimpien tiedotusvälineiden sisällöntuotannosta, ni et se ei siihen määrään välttämättä oo vaikuttanu suoraan. Mut et sit se kuvakerronnallisuus niin-niin on kyl [nyökyttelee] on se tuonu visuaalisuutta niihin... siihen digitaaliseen sisällöntuotantoon. Että ää... jos ajatellaan vaikka... otetaan nyt esimerkkinä vaikka Alma Media, joka joitain vuosia sitten vaikka, sanotaan vaikka viis-kuus vuotta sitten irtisano tai uudelleen koulutti, tai mitä ikinä... still-kuvaajia. Niil oli vaikka omia still-kuvaajia aika paljon niin, heist tehtiin videokuvaajia ja lähetettiin siitä että käytettiin freelancereita ja lähetettiin siitä, että myös kansalaiset itse tuottavat kuvamateriaalia niistä uutistilanteista. Lähetettiin niinkun laajentaa sitä enne-ennemminkin, kun että yrittäs että se oma kuvaaja olisi aina heti ensimmäisenä paikalla, joka ei tietysti oo enää nykypäivänä mahdollista, vaan ennemminkin ne verkostot laajeni sen sijaan, että panostettas sen oman kuvaajan niinkun liikkumakykyyn, joka oli niinkun strategisesti mun mielest täysin oikee ratkasu. Ja se tuo mukanaan myös sillon et sille kuluttajalle näyttäytyy ne verkkojutut sellasena, et niis on helpommin kuvaa, videoo, siihen uutiseen liittyen, kun että ei ois. Et-et kyl se sillä lailla ainakin niinkun tuonu sen niinkun uutiset myös sillon samal lail lähemmäs ihmisille, että sitä kuvamateriaalia sen jutun ympärille on, sen sijaan et käytettäs jotain le-staattista kuvituskuvaa tai ei ollenkaan. Et jos me mennään niinkun lehdistön historiaa taakse päin, ni mitä on ollu? On ollu pelkkiä tekstejä tai piirroksia. No sit on tullu valokuvaaminen ja sit on tullu liikkuva kuva. ja nyt niinkun kansalaisjournalismi, mitä nyt kaikki kuvaa kaikkea, se on tuonu viel lisää sitä niinkun kuvasisältöä... o-on se tosi iso kehitysaskel ollu.

PM: Eroaako mojo-julkaisuprosessi perinteisestä?

KL: Eroaa se aika paljonkin, ee... pystyy editoimaan suoraan lennosta, pystyy raakaleikkaamaan, pystyy tekee, nii itse sillä välineellä sitä leikkaustyötä ja se toimittaja pystyy tekee sitä itse. Sen lähettäminen on helpompaa, kevyempää... se... ö kyl siis... se [korostaa] kaikki, se editointiporras itsessään TV-kuvaamiseen niinkun liittyen, niin... niinkun kaikki tietysti hyvin mediataloissa työskennelleet tietää, et se vaatii omanlaistaan... prosessia, joka ainakin nyt niinkun Ylellä ja Maikkarilla on... hyvinkin erityyppistä. Se mitä se sit vaatii toimitusjärjestelmiltä ja öö...

siltä infralta niin... ja alustoilta, niin nehän ei oo niinkun oikeen mun mielest kellään niinkun synkassa suhteessa siihen, että mitä se pitäis olla, eli edelleen sil TV... BC-sisällöllä on niinkun paikkansa ja... niissä toimitusjärjestelmissä ja niissä ympäristöissä, joka tuo mukanaan oma-omia omituisuuksiaan kyllä että... Joo.

PM: Kuinka mobiilijournalismi muuttaa uutisten tarinankerrontaa?

KL: [miettii pitkään] Hmm... No kyllä se tuo sen tarinankerronnan ainaki niinkun lähemmäs. Se-se tuo sen sinne arkeen mun mielestä paremmin. Sehän on ihan sam kun tämmöset etäyhteydetki mihin ihmiset on nyt korona-aikakaudel ihmiset on tottunu, et se on niinkun yhtäkkiä semmonen... lähikuva ihmisten koteihin ja arkeen ja siihen niinku arjen tasolle. Ni mun mielestä mobiilijournalismissa on samasta kyse, et sä pääset tosi lähelle sitä aihetta, ja pääset siin sisällössä... saat siit ketteryudesta ja nopeudesta kiinni. Pystytään menee paikalle yhen ihmisen voimin, ja se kuva... kuva tallentuu. Pystytään tekee striimejä todella nopeesti, pystytään lähettää suoraa lähetystä... niin tota... Kaikkeen kuvan liikutteluun sil on kyl... on sil valtava merkitys.

PM: Mitkä on suurimmat haasteet mobiilijournalismin jalkauttamisessa toimituksiin?

KL: No siin on... tietysti henkilöstöjä on erilaisia ja et... toimittajia ja sisällön-sisällöntuottajia on erilaisia, mut... Ainahan on olemassa se joukko, jolle jokin uusi näyttäytyy uhkana. Aina on olemassa joukko, joka vaikka kuinka kouluttais, nii se ei... he ei sitä omaksu tai he ei halua sitä omaksua tai he ei koe sitä omakseen, vaan ne nojaa siihen vanhaan klassiseen tapaan tehdä sitä sisällöntuotantoa. Aina on se joukko, jolle se uusi tapa kertoa on uhka. Ja sit on aina se toine ääripää. Se joukko, jotka mielellään innokkaasti kokeilee kaikkee, omaksuu sen nopeesti, saa sen haltuun, on innoissaan, itse kouluttaa itseään, ja toises ääripäässä ne ihmiset, joita pitää jatkuvasti kouluttaa, mut ne ei siltikään kykene ottaa sitä haltuun. Et mikään koulutusmäärä ei tavallaan välttämättä tee autuaaks siin tilanteessa. Et se vaatii sellasen innokkaan pioneerijoukon aina, jotka tuo ne käytännöt kaikille sinne ruohonjuuritasolle, ja se vaatii ne ihmiset jotka aidosti sitä halua tehdä, ja sit... kyl sen niinkun... en halua olla i-ikä-ikärasisti tai... kritisoida toimittajien ikää, mut va-valitettavasti sen niinkun huomaa et kyl nuoret, alalle tällä hetkel tulevat on aika hyviä siinä [nyökyttelee] mobiilijournalismissa, ja ne omaksuu ne... editoinnit ja softat ja äpit ja välineet kyl niinkun hämmentävän nopeesti. Ja kyllähän sen huomaa kun lastenkin kanssa toimii, ni kyl tollanen niinkun... Mä itse opetin tossa ykstoistvuotiaalle, tai kymmenvuotiaalle Hangoutsin käyttämistä heidän koulutehtävässään, ni se oli, puhutaan niinkun alle minuutin briiffistä... ni mun mielestä mobiilijournalismissa on vähän samasta asiasta kyse, että se on niinkun tietyille ihmisille tunnin opetus, ja joillekin se on vuoden kouluttaminen, ja siltikään se ei onnistu. Niin se on se

niinku haaste siinä aina, että se et siit tulee uusi tapa toimia, ni se vaan pitää vaan niinku... Se vie aikaa ne-ei kyl... se vaatii tavallaan myös sen alan uusiutumista, alan standardien uusiutumista, että niin kauan kun julkisen sanan... eiku toi... STT seuraa... tai seuraa... tiedotusvälineet seuraa STT:n siteerausmääriä, ni niin kauan puhutaan oikeesti lehtimaailmasta, mut sit ku aletaan puhumaan, että-et kuinka paljon vaikka verkkostriimien niinku aiheet nousi esiin, muissa medioissa tai niitä siteerattiin, tai sieltä nousee uutisia tai ne on niinkun niit mittareita, ni sit aletaan puhuu niinkun tästä päivästä, et ei-ei sanomalehtien siteerausmäärät... kenen uutista on siteerattu jossain jonkun sanomalehden , niin niillä ei niinkun ne ei oo mitenkään relevanttei enää nykypäivänä. Niil ei pitäs olla mitään arvoa. Ja yleensäkin tommonen niinkun... printtimedia on niinkun puhu-puhutaan et niinku kuinka montaa ihmistä se nyt oikeesti niinkun koskettaa ja kuinka monelle se on relevantti uutisväline niinkun nykypäivänä, ni e-eihän sellasii juuri oo. Puhutaan kourallisest ihmisiä. Et se on niinkun käyttöliittymänä kuollut, tai ainakin hyvin niinkun henkitorissaan. Et kyl-kyl mobiilijournalismin niinkun... mukana tuomat edut täyttää sitä tyhjiöo ihan varmasti. Tai verkkojournalismi yleensä.

PM: Millaisena näet mobiilijournalismin tulevaisuuden?

KL: Kaiken reaaliaikaisuus. Se-se lähtee mun mielest... m-muistan tuolla Ruotsissa Expressenissä vieraillessani, että kun tulipalo sytty kymmenen kilometrin päässä, niin se suora lähetys alko siitä hetkest, kun se toimittaja istu siihen autoon, ja oli matkalle sinne tulipalopaikalle. Ja jatkuvasti [korostaa] kerrattiin niitä tietoja, mitä sillä hetkellä oli, ja kuvattiin koko ajan. Oli siis kamera... ständissä siinä autossa joka kuvasi sitä toimittajaa. Hän kertas niit tietoja, mitä hänellä sin vaiheessa oli kun hän sinne lähti. Ja niin kauan niit asioit kerrattiin, kunnes saavuttiin paikalle, ja kaikki tapahtu reaaliajassa. Se suora lähetys jatku koko ajan ja sit välillä mentiin studioon ja kerrottiin taas lisää tietoja, taas mentiin, näytettiin paikan päälle... Kyl se on must hyvä esimerkki siitä, et se kaiken reaaliaikaisuus tulee. Se livelähetys tulee puskee ihan valtavalla vyöryllä seuraavien vuosien aikana. Ja siihen on lähteny jo, et me seurataan jotain Satakunnan Kansaa, tai jotain pienii paikallis-... tai no pienehköä paikallismedioita, ni se-se tulee jo sieltä se suora lähetys tällä hetkellä, ku sillä alueella tapahtuu jotain merkittävää. Ni-niin se on kahessa-kolmessa vuodessa se on niinkun yleinen standardi, et se suora lähe-suoran lähetyksen keinoin kerrotaan kaikki... ne pääuutiset, mitä on. Ja niin pitääkin! Mut et se... se et mitä se sit sille journalismille tarkoittaa

ni see painopiste siirtyy sieltä lehdestä ja kirjoitetusta sanasta siihen liikkuvan kuvan, suoran lähetyksen... muotoon. Mut sit edelleenkin on-on ne toimijat jo-joille se kirjoitettu sana... tai ne-

ne tekstit ovat edelleen se juttu, niinkun vaikka Helsingin sanomat, niin niitä sisältöi kulutetaan totta kai ihan yhtä lailla, et kyl onhan liveseuranta tekstimuodossakin yhtä lailla live-palvelua, et seurataan jotain asiaa tekstimuodossa, joka on niinkun reaaliaikasta. Ni onhan se sukulaista sille... suoran, liikkuvan kuvan lähetykselle yhtä lailla, et seurataan jotain asiaa, kerrotaan se niille ihmisille tekstin muodossa. Niin sitä [korostaa] kohti!

PM: Siinä oli kaikki mun varsinaiset kysymykset. Haluisitko vielä lopuksi sanoa jotain yleistä mobiilijournalismiin liittyen?

KL: En. Tää kuulosti, et mä oisin jotenkin kauheen paatoksellisesti mojo-ihminen. En mä en edes ole. Mä oon vaan jotenkin ehkä silt aikakaudelta, et mä oon tullu tälle alalle... kun printtil oli vielä... [huokaisee] iso merkitys. Printti-irtonumeromyynnillä vaikka aikakauslehdissä tai iltapäiväehtien irtonumeromyynnillä oli ihan valtava merkitys. Ne myi todella paljon. Ne niillä... mä oon ollu Ilta-Lehdessä töissä silloin kun me ollaan jollain viikonloppunumerolla... myyty niin isoi määrii, et sil on tienny et sil on tavottanut niin sanotusti koko kansan. Ne lehdet on loppunu myyntipisteistä. Et niit on myyty niin paljon. Ja sit mä oon tul-ollu aikakauden läpi jollon se printti hyyty... tosi isosti ja se verkkokerronta tuli, ja se digitaalisuus tuli isosti sielt vyörynä. Ja nyt-nyt sit niinkun TV:n kuolema on se niinkun se seuraava... ja desktop-publishing on se seuraava, jotka niinkun hyytyy. Ja nyt-nyt ollaan niinkun mojo-ympäristössä, puhutaan niinkun, kaikki kulutetaan, kaikki pitää niinkun tehdä kännykkään. Se on niinkun se ihmisen tärkein väline, ni... Nää kaikki on tapahtunu hirveen... niinkun lyhyellä aikajänteellä et täs e-en mä ni-niin kauaa täl alal oo kuitenkaan oo ollu, puhutaan jostain 2005-vuodesta alkaen. Ni... se on tosi mielenkiintoista ollu nähdä, et-et jotain jokin asia kuihtuu ja jokin asia nousee. Nyt tätä mojoakin on rummutettu aika pitkään jo, mut silti ne käytännöt on edelleen monissa toimituksissa... vast nyt alkaa näkyä et siin on niinkun ammattimaisuutta. Ny-vast nyt tavallaan oikeesti tiedetään mitä meidän pitää tehdä, ja vast nyt siit on tullu niinkun yleinen semmonen niinkun... et se toimituksen konservatiivisinkin ihminen tietää mist on kyse, ja ymmärtää sen niinkun et-et sun ei tarvii enää selittää ihmisille mitä ja miksi? No Ylellä tietysti niitäkin on, jotka ei-ei halua vielääkään, et mennään TV-kuvaajan kanssa. Mut et... nyt aletaan ole niinkun et se on yleinen... normi. Niin tota... tosi... hyvin-hyvin mielenkiintoinen aikakausi, et mitää tää seuraavat 3-5 vuotta tuo mukanaan. Alalla on mahtava olla juuri nyt.

PM: Kiitos haastattelusta!

KL: Hei, kiitos!